

 1^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

ΑΝΊΣΑ

Χρήστος Κιούσης

 1^ο ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

ΚΑΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ

Κωνσταντίνα Καραβασίλη

ΣΕΙΡΑ: Οθόνη

1η έκδοση: Αθήνα, Δεκέμβριος 2024

Αποκλειστικό δικαίωμα έκδοσης

«ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ISBN 978-618-5386-54-2

Copyright ©2022 «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ»

& Χρήστος Κιούσης

Διαχειριστής: Αλέξανδρος Κακαβάς

Τωνος Δραγούμη 14, ΤΚ 115 28 Αθήνα

Κιν.: 6932089819 Fax 2107294611

website: www.bookstream.eu

Απαγορεύεται η ολική ή μερική καθ' οιονδήποτε τρόπο ανατύπωση ή αναπαραγωγή, ηλεκτρονική ή ζωντανή παρουσίαση και κάθε άλλη χρήση όλων ανεξαιρέτως των κειμένων και εικόνων του βιβλίου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη ή του συγγραφέα

ΑΝΪΣΑ

Χρήστος Κιούσης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
BookStream.eu

Η τραγική πορεία ενηλικίωσης και χειραφέτησης μιας νέας γυναίκας σημαδεμένης από ενδοοικογενειακή βία, σε ιστορικό τόπο και χρόνο: στην Ελλάδα, από την περίοδο του Εμφυλίου μέχρι την -θρυλούμενη- εδραίωση της Δημοκρατίας και την ταραχώδη απενοχοποίηση της Αριστεράς. Μια πορεία ενδεχομένως ανολοκλήρωτη, μα σίγουρα θαρραλέα. Σε μια εποχή με αντίξοες συνθήκες, που δοκιμάζουν τις ανθρώπινες σχέσεις, αντοχές και ιδεολογίες στο έπακρο. Όλα αυτά σε μια κοινωνία που ακόμα ψάχνει τη δική της ενηλικίωση...

ΣΚΗΝΗ 1 -ΕΞΩΤ. ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΟΡΕΙΝΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ, ΝΥΧΤΑ (ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1964) .

ΤΙΤΛΟΣ: ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1964 - ΓΡΑΜΜΟΣ

Το χιόνι καλύπτει τα πάντα. Η κάμερα σιγά σιγά κάνει ζουμ σε ένα πέτρινο σπίτι στην άκρη του χωριού. Ακούγονται αγκομαχητά μιας γυναίκας και ενός άντρα. Η έντασή τους αυξάνεται όσο ζουμάρει η κάμερα.

ΣΚΗΝΗ 2 -ΕΞΩΤ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΕΤΡΙΝΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΚΗΝΗΣ)

Γενικό πλάνο δωματίου. Σκοτάδι. Το μόνο φως που υπάρχει στο δωμάτιο είναι από το τζάκι. Η κάμερα δείχνει το αναμμένο τζάκι. Τα περισσότερα ξύλα έχουν καεί και η φωτιά τρεμοπαίζει. Traveling προς το κρεβάτι, στα μέσα του δωματίου. Στο λιγοστό φως αχνο-φαίνονται σαν σκιές δύο γυμνά κορμιά (άνδρας-γυναίκα) σε ερωτική περίπτωση, μισο-σκεπασμένα με μια κόκκινη φλοκάτη. Δεν διακρίνονται τα πρόσωπά τους. Τα αγκομαχητά τους ακούγονται σαν γρυλλίσματα ζώων: Του άνδρα επιθετικό, της γυναίκας αμυντικό.

Άξαφνα πέφτει σιωπή. Ο άνδρας γυρίζει την πλάτη του στη γυναίκα και σκεπάζεται. Traveling προς το τζάκι, ενώ ακούγεται ένα πνιχτό γυναικείο κλάμα. Τα ξύλα έχουν καεί και η φωτιά σιγά σιγά σβήνει...

FADE OUT

ΤΙΤΛΟΙ ΑΡΧΗΣ

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 3 -ΕΞΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΜΕΣΗΜΕΡΙ (1982)

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1982

Ένας άνδρας (57) ψηλός, καλοστεκούμενος, με πυκνά ξανθά μαλλιά και μουστάκι, μιλά στο τηλέφωνο:

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ναι, σας ακούω. Ναι, για τη Άννα Ζορμπίδη πρόκειται. Είστε η κουνιάδα της; Μάλιστα, πήρα στο εργοστάσιο και μου έδωσαν το τηλέφωνο σας. Α, είναι σε άδεια. Βεβαίως, έχω καλέσει το σπίτι της επανειλημμένα, αλλά δεν απαντά. Ξέρετε, πρόκειται για την Ευτυχία, την κόρη της. Το παιδί εδώ και τρεις μέρες έχει μια εικόνα παραμέλησης. Ναι, ναι, τα μάτια της είναι κόκκινα και δεν φέρνει στο σχολείο το κολατσιό της. Α, ούτε σε εσάς απαντά. Ξέρετε αν της συμβαίνει κάτι;... Καλώς, ναι, την έχω τη διεύθυνση. Ναι, θα ενημερώσω τη δασκάλα της. Σας ευχαριστώ πολύ.

Ο άνδρας καλεί στο εσωτερικό τηλέφωνο.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Είναι εκεί η Τζένη; Μπορείτε να της πείτε να έρθει στο γραφείο μου;

Κατεβάζει το ακουστικό, πηγαίνει σε έναν φωριαμό και παίρνει ένα τετράδιο. Το ανοίγει και ψάχνει. Η πόρτα κτυπά, λέει «περάστε».

Μια νέα κοπέλα (27) μπαίνει στο γραφείο

ΔΑΣΚΑΛΑ

Με ζητήσατε;

ΑΝΔΡΑΣ

Ναι, πρόκειται για την Άννα Ζορμπίδη, τη μητέρα της μαθήτριάς σου της Ευτυχίας, Τζένη. Μόλις μίλησα στο τηλέφωνο με την κουνιάδα της. Ούτε εκείνη ξέρει κάτι. Της τηλεφωνεί, αλλά δεν το σηκώνει. Έχω τη διεύθυνσή της. Μόλις σχολάσεις, αν θέλεις, πάμε μαζί από εκεί να δούμε τι συμβαίνει.

Εντάξει;

ΣΚΗΝΗ 4 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΖΟΡΜΠΙΔΗ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ακούγεται ήχος της πόρτας που ξεκλειδώνει. Στο διαμέρισμα μπαίνουν ο διευθυντής του σχολείου, η δασκάλα, η κουνιάδα της Άννας και η μικρή Ευτυχία. Βρίσκουν μία γυναίκα (34) πεσμένη στο πάτωμα. Ο διευθυντής την πλησιάζει, σκύβει και πιάνει το σφυγμό της

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Είναι ζωντανή. Τζένη, κάλεσε το 166. Είναι η κυρία Ζορμπίδη;

Η δασκάλα πηγαίνει στο σκρίνιο και σηκώνει το τηλέφωνο.

ΚΟΥΝΙΑΔΑ

(κλαίγοντας)

Αυτή είναι. Ω Θεέ μου! Τι έπαθε η γυναίκα...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πάρτε το παιδί στο σπίτι σας, μπορείτε;

ΚΟΥΝΙΑΔΑ

Ναι, βέβαια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ο πατέρας της μικρής;

ΚΟΥΝΙΑΔΑ

Έχει πεθάνει εδώ και χρόνια. Η δόλια μεγαλώνει την Ευτυχία μόνη της.

Παίρνει το κοριτσάκι από το χέρι. Αυτό αρχίζει να κλαίει. Το καθησυχάζει και το απομακρύνει από τη σκηνή. Η δασκάλα εν τω μεταξύ έρχεται στο σημείο που βρίσκονται ο διευθυντής με την Άννα

ΔΑΣΚΑΛΑ

Τους ειδοποίησα. Έρχονται. Πώς είναι;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αναπνέει. Ξέρετε τι μπορεί να συνέβη;

ΔΑΣΚΑΛΑ

Βρήκα αυτό το κουτί υπνωτικών χαπιών άδειο στο κομοδίνο της και μια επιστολή δίπλα στο τηλέφωνο. Την έλαβε μάλλον πριν από δύο - τρεις μέρες. Από τη διεύθυνση φυλακών Επταπυργίου. Την πληροφορούν ότι ο αδελφός της αυτοκτόνησε στο κελί του.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Χάπια; Μάλιστα, ποιος ξέρει πόσα είχε μέσα... Ο διευθυντής παίρνει την επιστολή από τα χέρια της δασκάλας και διαβάζει: «Σας πληροφορούμε μετά λύπης μας ότι ο αδελφός σας, Λεάντρο Μπερντάλης, την 15η Μαρτίου και ώρα 6η πρωινή ευρέθη κρεμασμένος εις το κελί του...»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Λεάντρο Μπερντάλης;
Είναι δυνατόν;

FADE OUT

FADE IN:

**ΣΚΗΝΗ 5 -ΕΞΩΤ. ΧΩΡΙΟ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΟ, ΟΚΤΩΒΡΗΣ
1946, ΜΕΣΗΜΕΡΙ**

ΤΙΤΛΟΣ: ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1946 - ΓΡΑΜΜΟΣ

Πλατεία του χωριού, με το καφενείο και μαγαζάκια τριγύρω. Κλειστά σπίτια. Εικόνα εγκατάλειψης. Ελάχιστος κόσμος περνά. Ένα κάρο που το σέρνει ένα άλογο μπαίνει στο πλάνο.

Επάνω στο κάρο είναι στοιβαγμένα τα υπάρχοντα ενός νοικοκυριού, μια γυναίκα και δύο αγόρια. Η κάμερα το ακολουθεί μέχρι τον τοπικό σταθμό χωροφυλακής, λίγο πιο κάτω. Σταματά και ο οδηγός

του, ένας γεροδεμένος ψηλός μαυριδερός άνδρας (46) μπαίνει στο κτίριο.

ΣΚΗΝΗ 6 -ΕΣΩΤ. ΣΤΑΘΜΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ, ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Ο άνδρας πλησιάζει διστακτικά τον Ενωμοτάρχη. Βγάζει την τραγιάσκα του. Μιλάει με σπαστά Ελληνικά

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Καλησπέρα. Ενωμοτάρχης Λαζαρίδης;

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Ναι. Ποιος είσαι συ;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Είμαι ο Γιάννης Μπερντάλης. Ήρθα να εγκατασταθώ στο χωριό.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Μάλιστα. Ξέρω, ξέρω. Ψες ήρθε το σήμα από την Αθήνα. Πρέπει να έχεις γερό δόντι. Τα σύνορα είναι κλειστά.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μάλιστα.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Σπίτι βρήκες;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Όχι.

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Δε μιλάς πολύ, ε; Καλό αυτό. Εδώ δε συμπαθάμε τους ξένους.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Έλληνας είμαι. Από Κορυτσά...

Ο ενωμοτάρχης σηκώνει με δυσπιστία τα φρύδια και δεν απαντά. Κοιτάζει κάτι χαρτιά για κάμποση

ώρα.

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ

Άκου, το λοιπόν. Είναι ένα κτίσμα στην άλλη άκρη του χωριού. Παλιά ήτανε στάβλος. Τα θέλει τα μερεμέτια του, αλλά θα βολευτείς. Οικογένεια έχεις;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Γυναίκα και δυο παιδιά

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ

Εντάξει. Κάτσε να σε καταγράψω και άμε στην ευχή του Θεού. Και άκου, μείνε μακριά από φασαρίες. Και όχι κουβέντες για πολιτικά. Είσαι με τους εθνικούς, έτσι;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Δεν ξέρω εγώ απ' αυτά.

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ

Το καλό που σου θέλω. Κάτσε και πες μου τα στοιχεία σου. Όνομα, ημερομηνία γέννησης, υπηκοότητα, τόπος καταγωγής:

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Γιάννης Μπερντάλης, 46 χρόνων. Είμαι Βορειοηπειρώτης, γεννήθηκα στην Κορυτσά.

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ

Μάλιστα.

Τα άλλα μέλη της οικογένειας;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Η γυναίκα μου είναι η Ναταλία, 24 χρονών. Ο μεγάλος γιός, Ματίν επτά χρονών και ο μικρός Λεάντρο, τριών.

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ

Άιντε άιντε! Η γυναίκα σου έχει σχεδόν τα μισά σου χρόνια! Να την προσέχεις. Σχολείο

πάνε τα παιδιά;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Όχι

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Έχει στο χωριό ένα μονοθέσιο. Να τα στείλεις να μάθουνε γράμματα.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μάλιστα.

Ο σιδηράς ετοιμάζεται να σηκωθεί. Ο ενωμοτάρχης του κάνει νόημα να καθίσει. Τον κοιτάζει με ύφος εξεταστικό και «ψαρωτικό»:

ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΣ

Που πας, δεν τελειώσαμε. Έχουμε ακόμα χαρτούρα!

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μάλιστα...

**ΣΚΗΝΗ 7- ΕΞΩΤ. ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
1947, ΜΕΣΗΜΕΡΙ**

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ 1947

Στο καφενείο του χωριού, σε ένα τραπεζάκι κάτω από τη σκιά του μεγάλου πλάτανου, είναι καθισμένοι τρεις άνδρες. Ο νεότερος, ο Χρήστος (22), ψηλός ξανθός, γεροδεμένος με γενειάδα, μιλάει χαμηλόφωνα, σχεδόν συνωμοτικά με τους άλλους δυο:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Αύριο το πρωί φεύγω για πάνω.

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Εντάξει με τις προμήθειες;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Όλα εντάξει.

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Πότε θα ματάρθεις, δάσκαλε;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Τον άλλο μήνα. Εκτός αν τελειώσουν πιο νωρίς

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Φορτώνουμε απόψε τη νύχτα και αύριο πριν φέξει σου κουνάμε το μαντήλι. Πρόσεχε, σύντροφε. Πολλή ησυχία κάνει τελευταία και διόλου δε μ' αρέσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ήρθε πληροφορία από την πρωτεύουσα οτι ετοιμάζουν κάτι μεγάλο.

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Ξεκινάνε τις εκκαθαρίσεις. Το έλεγα εγώ πως δεν θα μας αφήσουν σε χλωρό κλαρί οι ταγματασφαλίτες..

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Δάσκαλε!

Τι λες κι εσύ;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Δεν ξέρω. Πάντως δεν πρόκειται να νικήσουν οι ταγματασφαλίτες, να το θυμάστε. Τα Γραμμοχώρια είναι όλα στο πλευρό μας!

Η κουβέντα διακόπτεται όταν μια μελαχρινή νέα και όμορφη, η γυναίκα του σιδερά (σκηνή 5), περνά από μπροστά τους. Ντυμένη με ελαφριά ρούχα που κολλάνε στο κορμί της. Στο κεφάλι φορά μια ανοιχτόχρωμη μαντήλα που μόλις καλύπτει την πλούσια αλαβάστρινη κόμη της. Κονιοστέκεται, κοιτάζει πλάγια το Χρήστο και χαμογελά αδιόρατα,

πριν συνεχίσει το δρόμο της. Ο Χρήστος σηκώνεται απότομα και λέει στους άλλους δυό:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Λοιπόν, τα λέμε απόψε. Εμένα να με συγχωρείτε, έχω μια τελευταία δουλειά να κάνω. Σας αφήνω προς το παρόν...

Ο Χρήστος φεύγει βιαστικά. Οι άλλοι δύο κοιτάζονται με απορία.

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Τι έπαθε τούτος εδώ; Μύγα τότε τίμησε;

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Κάτι χειρότερο. Έρωτας.

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Μη μου πεις! Με τη γυναίκα του σιδερά; Από πότε;

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Πάνε κάποιοι μήνες. Μεταξύ μας, έτσι; Ελάχιστοι το ξέρουν!

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Ο κερατάς το ξέρει;

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Ο Μπερντάλης; Αστειεύεσαι; Δε λέω, βοηθά τους συγχωριανούς στη ανάγκη, μα βάζει πάνω απ' όλα την τιμή της οικογένειας. Θεριό ανήμερο γίνεται όταν κάποιος του την πειράξει!

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Καλά και πώς σμίγουν; Πού πάνε; Το χωριό είναι μια σταλιά!

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Σς, μη σου ξεφύγει κουβέντα! Ανταμώνουν στο σπίτι της Αλέξινας, ξέρεις, που της

φάγανε οι ταγματασφαλίτες τον άντρα. Τους έδωσε το δεύτερο όροφο –έτσι κι αλλιώς κλειστό τον έχει– και κάνουν τη δουλειά τους. Κι ύστερα ο Χρήστος τραβά κατά τα βουνά και ούτε γάτα, ούτε ζημιά!

ΣΚΗΝΗ 8 –ΕΣΩΤ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΠΙΤΙΟΥ, ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ

Η Ναταλία και ο Χρήστος είναι ξαπλωμένοι γυμνοί στο κρεβάτι, με ένα σεντόνι να τους σκεπάζει. Η Ναταλία σηκώνεται ξαφνικά και αρχίζει να ντύνεται. Ο Χρήστος την παρατηρεί...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Δε μπορείς να μείνεις ακόμα λίγο; Ένα μήνα θα κάνουμε να ξαναβρεθούμε!

ΝΑΤΑΛΙΑ

(με σπαστά Ελληνικά)

Πρέπει είμαι σπίτι πριν γυρίσει αυτός.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Τόσο πολύ τον φοβάσαι λοιπόν;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Γιάννη έχει υποψία ότι κάτι τρέχει για μάς...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Καλά, άμα είναι απλά υποψίες...

ΝΑΤΑΛΙΑ

Γιάννη βγάζει βούρδουλα, βαράει όλους

ΧΡΗΣΤΟΣ

Τι; Έτσι ήταν από πάντα;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Οχι. Γιάννη λεβέντη, κουβαρντά. Με ζήτησε από πατέρα μου. Εγώ τότε 15 χρόνων. Πατέρας δεν ήθελε, αλλά Γιάννη είπε πάρει αδέρφια

μου παραγιούς. Εμείς φτωχή οικογένεια. Αρχή όλα καλά. Αλλά τώρα άρχισε πίνει. Βαράει εμένα και παιδιά, όπως εκείνον πατέρα του...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Καλά, και η μάνα του; Άφηνε τον πατέρα του να τον δέρνει;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Μάνα Γιάννη πέθανε, όταν Γιάννη μικρό.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Άφησέ τον κι έλα μαζί μας! Ξέρεις ότι έχουμε στις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού νέες κοπέλες στην ηλικία σου, που βαστούν όπλο αντί για σφουγγαρόπανο και πολεμούν για τη λευτεριά;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Ηλικία μου, μπορεί. Κατάστασή μου, όχι

ΧΡΗΣΤΟΣ

Τι θες να πεις; Ποια κατάστασή σου; Η Ναταλία διστάζει λίγο, ξεφυσά αλλά τελικά αποφασίζει να μιλήσει:

ΝΑΤΑΛΙΑ

Να, Χρήστο... ξέρεις... ήθελα πω εσένα... ξέρεις... περιμένω μωρό...

ΧΡΗΣΤΟΣ

(έκπληκτος)

Μη μου πεις! Πότε το έμαθες;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Αυτές μέρες. Ξέρεις... Παιδί είναι δικό σου

ΧΡΗΣΤΟΣ

Καλά, μα πώς... πότε;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Τελευταία φορά που εμείς κάναμε...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Καλά, είσαι σίγουρη πως είναι δικό μου;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Μια γυναίκα ξέρει αυτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Μα αυτό είναι τέλειο!

Ο Χρήστος είναι ενθουσιασμένος. Σηκώνεται, την αγκαλιάζει και τη φιλάει στριφογυρίζοντας. Μετά μένει σκεπτικός για λίγο. Παίρνει σοβαρό ύφος και της ανακοινώνει:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Λοιπόν άκου πώς θα γίνει: Τον επόμενο μήνα που θα ξανακατέβω, θα σε πάρω να φύγουμε. Μακριά από τον αγροίκο! Θα σας πάρω μάλλον... (πιάνει την κοιλιά της)

Η Ναταλία φαίνεται διστακτική. Το πρόσωπό της είναι ανήσυχο...

ΝΑΤΑΛΙΑ

Δεν ξέρω Χρήστο... όχι εύκολο. Έχω άλλα δυο παιδιά. Τι θα κάνω; Αφήκω μόνα με αυτόν; Όχι, δε γίνεται!

ΧΡΗΣΤΟΣ

(θυμωμένος)

Και τι θα γίνει; Ε; Θα του πεις ότι είναι δικό του; Και θα αφήσω εγώ το παιδί μου να μεγαλώσει με έναν αγροίκο που αντί για στοργή θα του δίνει ξύλο; Α, όχι! Ξέρεις τι θα κάνω; Θα πάω νύχτα με τους συντρόφους μου και θα τον ξεπαστρέψουμε. Και δεν θα πει και κανείς τίποτα!

ΝΑΤΑΛΙΑ

(χαμογελά)

Τι άγριο αγόρι είσαι! Μη βιάζεσαι. Μέχρι άλλο μήνα κάτι σκεφτόμαστε, εντάξει;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Εντάξει, αγάπη μου!

ΝΑΤΑΛΙΑ

Χρήστο; Αν είναι κορίτσι, το πώ Ανίσα.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ανίσα! Τι όμορφο! Τι σημαίνει;

ΝΑΤΑΛΙΑ

Χαρά...

Πω, πω! Άργησα!

Η Ναταλία φεύγει βιαστική. Ο Χρήστος, ξαπλωμένος στο κρεβάτι, καπνίζει ένα τσιγάρο. Μουρμουρίζει: «Ανίσα, Άγγελος χαράς!» Είναι σίγουρος και χαρούμενος, με τον ενθουσιασμό των 22 του χρόνων...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 9 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ, ΑΘΗΝΑ - ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ.

Ένας αξιωματικός του εθνικού στρατού (30) σχηματίζει έναν αριθμό στο τηλέφωνο.

ΜΠΟΚΟΣ

Ναι, ενωμοτάρχης Λαζαρίδης;

Λοχαγός Μπόκος, από Αθήνα. Πες στο Μπερντάλη να επικοινωνήσει μαζί μου. Ναι, για το γνωστό θέμα. Όχι, δε χρειάζεται να ξέρεις. Απλά πες του το.

Κατεβάζει το ακουστικό. Ακούγεται χτύπος στην πόρτα.

ΜΠΩΚΟΣ

Περάστε!

Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ένας υψηλόβαθμος αξιωματικός (50). Ο Μπώκος σηκώνεται και χαιρετά στρατιωτικά.

ΜΠΩΚΟΣ

Συνταγματάρχα! Διατάξτε!

Ο αξιωματικός κάθεται απέναντι από το Μπώκο.

ΣΥΝ/ΡΧΗΣ

Λοιπόν, ήλθαν επιτέλους οι εντολές. Ετοιμάζουμε ολομέτωπη επίθεση, με την επωνυμία «Επιχείρηση Κόραξ». Η απόφαση πάρθηκε από πολύ ψηλά!

ΜΠΩΚΟΣ

Η κυβέρνηση;

ΣΥΝ/ΡΧΗΣ

Υψηλότερα. Οι Άγγλοι.

ΜΠΩΚΟΣ

Αναμένω εντολές!

ΣΥΝ/ΡΧΗΣ

Φεύγεις μεθαύριο για πάνω. Καιρός να ξεμπερδεύουμε με τους συμμορίτες του ΔΣΕ. Θα οργανώσεις μια Μονάδα Ασφαλείας. Από όσο ξέρω έχεις διασυνδέσεις στην περιοχή.

ΜΠΩΚΟΣ

Μάλιστα, κύριε Συνταγματάρχα.
Έχω κάποιον δικό μου μέσα στη σφηκοφωλιά.

ΣΥΝ/ΡΧΗΣ

Είναι άτομο εμπιστοσύνης;

ΜΠΩΚΟΣ

Βεβαίως, κύριε Συνταγματάρχα. Ένας Βορειοηπειρώτης από την Κορυτσά. Μου έσωσε τη ζωή το '41 από τους Ιταλούς και του ξεπλήρωσα τη χάρη. Με το αζημίωτο φυσικά. Περιμένω πληροφορίες του σχετικά με το κύριο κρησφύγετο των κομμουνιστών.

FADE OUT**FADE IN****ΣΚΗΝΗ 10 -ΕΞΩΤ. ΚΟΡΥΦΟΓΡΑΜΜΗ ΓΡΑΜΜΟΥ, ΔΥΟ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΘΕΣΗ ΠΕΤΡΑ ΜΟΥΚΑ (ΠΡΩΙ)**

Συμπλοκή ανταρτών του ΔΣΕ με τον εθνικό στρατό. Πλάνο από ψηλά. Πυκνό δάσος. Ακούγονται σφαίρες. Οι αντάρτες διασκορπίζονται σε ομάδες και υποχωρούν.

ΣΚΗΝΗ 11 -ΕΞΩΤ. ΚΟΡΥΦΟΓΡΑΜΜΗ ΓΡΑΜΜΟΥ, ΘΕΣΗ ΠΕΤΡΑ ΜΟΥΚΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Στρατιώτες του εθνικού στρατού έχουν απομονώσει μια ομάδα πέντε ανταρτών που τρέχει να γλυτώσει.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ 1

Μας έπιασαν στον ύπνο, μάγκες! Την έχουμε άσχημα

ΧΡΗΣΤΟΣ

Θα 'θελα να ήξερα ποιος πούστης έδωσε το κρησφύγετό μας.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ 2

Πάντα υπάρχει ένας προδότης. Το θέμα είναι τι κάνουμε; Που είναι οι υπόλοιποι; Έχουμε σκορπίσει!

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τη φράση του και βρέθηκαν περικυκλωμένοι, με τους στρατιώτες να

τους σημαδεύουν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ακίνητοι! Πετάξτε τα όπλα!

ΣΚΗΝΗ 12 -ΕΞΩΤ. ΓΡΑΜΜΟΣ, ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ, ΘΕΣΗ ΑΡΕΝΑ. ΣΚΗΝΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ.

Η ομάδα των στρατιωτών οδηγεί τους πέντε αντάρτες ενώπιον του λοχαγού. Εκείνος τους επιθεωρεί έναν-έναν. Το βλέμμα του σταματά στο Χρήστο.

ΜΠΩΚΟΣ

Πάρτε τους από μπροστά μου να μην τους βλέπω. Εσύ (απευθυνόμενος στο Χρήστο) μείνε! (απευθυνόμενος στους στρατιώτες): Αφήστε μας μόνους

Οι στρατιώτες φεύγουν. Οι δυο άντρες ανταλλάσσουν έντονα βλέμματα. Ο Μπώκος προσφέρει στο Χρήστο τσιγάρο. Ο Χρήστος χαμογελά ειρωνικά...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Να που συναντιόμαστε αυτή τη φορά σαν αντίπαλοι, αδελφέ μου.

ΜΠΩΚΟΣ

Ναι. Τα έμαθα τα χαμπέρια σου, αλλά δε φαντάστηκα ποτέ ότι θα έφτανες στο σημείο να προδώσεις την πατρίδα!

ΧΡΗΣΤΟΣ

Εγώ την προδίδω, ή εσύ; Δεν καταλαβαίνω πώς είναι δυνατό εμείς οι δύο να είμαστε αδέρφια. Πώς μπορεί να πήραμε γάλα από το ίδιο βυζί;

ΜΠΩΚΟΣ

Το δικό σου γάλα φαίνεται πως ήταν χαλασμένο. Όλοι εσείς οι κομμουνιστές ισχυρίζεστε ότι παλεύετε για δικαιοσύνη.

Ποιων; Των μπολσεβίκων;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Με τους Έλληνες είμαστε, αδελφέ.
Με την ισότητα και την αδελφοσύνη.

ΜΠΩΚΟΣ

Κούφια λόγια. Δες τριγύρω σου. Υπάρχει κάπου ισότητα; Να σου πω εγώ: Δεν υπήρξε ποτέ! Η διαφορά μας, μικρέ, είναι πως εγώ επέλεξα να είμαι με τους νικητές, ενώ εσύ με τους χαμένους. Άρα θα έχεις την τύχη τους.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Δεν περίμενα κάτι διαφορετικό. Καθένας δίνει τον αγώνα του και έχει την δική του ευθύνη. Αρνούμαι να λογοδοτήσω για τα πιστεύω μου, ειδικά σε σένα!

ΜΠΩΚΟΣ

Ανδρες! Πάρτε τον από μπροστά μου! Δεν είσαι αίμα μου εσύ! Η Μακρόνησος σε περιμένει! Θα το φροντίσω προσωπικά...

Καθώς δύο στρατιώτες παίρνουν το Χρήστο, εκείνος κοντοστέκεται εμπρός στον αδελφό του με απολογητικό ύφος

ΧΡΗΣΤΟΣ

Πώς καταντήσαμε ρε Τάκη... Να σκοτωνόμαστε μεταξύ μας...

Ο Μπώκος δε μιλά. Μόνο κοιτάζει τον αδελφό του με σκληρό βλέμμα, χωρίς ίχνος συμπόνιας...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 13 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΑΛΕΞΑΙΝΑΣ, ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΜΕΤΑ.

Γενικό πλάνο με τη Ναταλία και την Αλέξαινα. Η Ναταλία ρωτά την Αλέξαινα αν έμαθε κάτι για το Χρήστο. Εκείνη της απαντά πως δεν άκουσε τίποτα. Η Ναταλία την ευχαριστεί και φεύγει προβληματισμένη...

ΣΚΗΝΗ 14 -ΕΞΩΤ. ΑΥΛΗ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ, ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ

Η Ναταλία πλησιάζει διστακτικά έναν χωρικό από την παρέα του Χρήστου. Κοιτάζει τριγύρω ανήσυχη. Σκύβει και τον ρωτά χαμηλόφωνα

ΝΑΤΑΛΙΑ

Τι συμβαίνει με Χρήστο; Έχεις νέα του;

ΧΩΡΙΑΝΟΣ

(ψιθυριστά)

Τι να σου πω κυρά μου; Άκουσα πως έμπλεξε στη μάχη με το στρατό των εθνικών. Φαίνεται πως τον πιάσανε.

ΝΑΤΑΛΙΑ

Και τώρα; Τι γίνεται;

ΧΩΡΙΑΝΟΣ

Τον πήγανε μαζί με άλλους στην Αθήνα. Από όσο ξέρω μάλλον θα τους στείλουν εξορία...

Η Ναταλία σκύβει το κεφάλι και παίρνει το δρόμο για το σπίτι του σιδερά. Μόλις στρίβει τη γωνία και βεβαιώνεται ότι δεν τη βλέπει κανείς ακουμπάει σε ένα τοίχο και κλαίει βουβά...

FADE OUT**FADE IN**

**ΣΚΗΝΗ 15 -ΕΣΩΤ. ΠΕΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ,
ΕΞΙ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ**

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ 1948

Ο Μπερντάλης περπατά πάνω κάτω, ανήσυχος. Από το άλλο δωμάτιο ακούγονται γοερές κραυγές ετοιμόγεννης γυναίκας. Ο σιδεράς τελικά σταματά και φωνάζει το μεγάλο γιό του:

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Έλα δώ! Πάενε βρες την Αργυρώ τη μαμή και πε της να έρθει αμέσως. Η μάνα σου γεννάει. Άκουσες;

ΜΑΤΙΝ

Εντάξει πατέρα! Πάω...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μην έρθεις πίσω άμα δεν τη βρεις.

Ο Ματίν φεύγει τρέχοντας. Ο Μπερντάλης συνεχίζει να βηματίζει πάνω κάτω νευρικά μουρμουρίζοντας κάτι στα Αλβανικά. Έπειτα σφίγγει τα δόντια και λέει: «Το μπάσταρδο». Φτύνει κάτω και συνεχίζει το νευρικό περπάτημα.

ΣΚΗΝΗ 16 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ

Έρχεται Ο Ματίν με μια μεσόκοπη γυναίκα. Αυτή κοιτάζει χολωμένη το σιδερά:

ΜΑΜΗ

Αργά με θυμηθήκατε. Πού την έχεις;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μέσα είναι...

**ΣΚΗΝΗ 17 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ),
ΔΩΜΑΤΙΟ.**

Η μαμή πηγαίνει στο δωμάτιο που είναι ξαπλωμένη

η Ναταλία. Φορά μια μακριά νυχτικιά και μουγκρίζει από τους πόνους. Η μαμή φωνάζει για να την ακούσουν:

MAMH

Φέρτε ζεστό νερό και καθαρές πετσέτες...

Ο μικρός Λεάντρο ζεσταίνει μια κατσαρόλα νερό στο τζάκι. Παίρνει και δυό πετσέτες και της τα πηγαίνει...

ΣΚΗΝΗ 18 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ (ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΩΡΑ) , ΣΑΛΟΝΙ

Η μαμή μπαίνει ανήσυχη στο σαλόνι που βρίσκεται ο σιδεράς με τους δυο του γιούς κρατώντας ένα μωρό στην αγκαλιά

MAMH

Είναι κορίτσι!

Ο σιδεράς μουρμουρίζει κάτι στα Αλβανικά. Στη συνέχεια γυρίζει την πλάτη στη μαμή και βγαίνει στην αυλή.

MAMH

(φωνάζοντας)

Ποιος θα το κρατήσει; Πρέπει να γυρίσω στη μάνα. Δεν είναι καλά!

ΛΕΑΝΤΡΟ

Εγώ, εγώ!

Κρατάει το μωρό στην αγκαλιά. Η μαμή τρέχει στη λεχώνα (στιγμιαίο πλάνο δωματίου με τη Ναταλία που έχει πλημμυρίσει στο αίμα). Ξαναγυρίζει στο σαλόνι.

MAMH

Φωνάξτε το γιατρό! Η γυναίκα πεθαίνει!

Ο Μπερντάλης φεύγει τρέχοντας.

ΣΚΗΝΗ 19 -ΕΞΩΤ. ΑΥΛΗ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΙΔΕΡΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ο Μπερντάλης καβαλά ένα από τα άλογα και καλπάζει προς το χωριό...

ΣΚΗΝΗ 20 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΔΩΜΑΤΙΟ

Ο γιατρός μπαίνει στο δωμάτιο που βρίσκεται η Ναταλία με τη μαμή. Βλέπει τη Ναταλία ακίνητη μέσα στα αίματα. Της πιάνει το σφυγμό. Κοιτάζει τη μαμή, κουνάει το κεφάλι με νόημα και της κλείνει τα μάτια...

ΣΚΗΝΗ 21 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ο γιατρός μπαίνει στο σαλόνι. Εκεί περιμένουν ο σιδεράς με τους δυο γιους του και το μωρό με ζωγραφισμένη την αγωνία στα πρόσωπά τους. Έχει σκυμμένο το κεφάλι.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Λυπάμαι. Δεν την προλάβαμε. Είχε ακατάσχετη αιμορραγία.

Ο σιδεράς καλύπτει με τις παλάμες του το πρόσωπο. Αμέσως μετά, πηγαίνει στο δωμάτιο όπου βρίσκεται η νεκρή γυναίκα του.

ΣΚΗΝΗ 22 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΔΩΜΑΤΙΟ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ο σιδεράς κάθεται στο κρεβάτι όπου κείτεται νεκρή η Ναταλία, την κοιτάζει και της πιάνει το χέρι.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Με άφησες μόνο με δυό μικρά παιδιά κι ένα μούλικο. Γιατί; Με εγκατέλειψες κι εσύ, όπως έκανε κι εκείνη...

Διακρίνει πως το άλλο χέρι της Ναταλίας είναι κλειστό σα γροθιά, σα να κρατάει κάτι. Πράγματι,

το χέρι της κρατά ένα τσαλακωμένο κομμάτι χαρτί. Ο Μπερντάλης το παίρνει και το διαβάζει. Γράφει με κεφαλαία γράμματα «ΑΝΤΙΣΤΑ»

ΣΚΗΝΗ 23 -ΕΞΩΤ. ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Κηδεία της Ναταλίας. Όλο το χωριό είναι εκεί. Ο παπάς επάνω από τον τάφο διαβάζει τα λόγια. Ο σιδεράς και οι δυο γιοί του ντυμένοι στα μαύρα με βουρκωμένα πρόσωπα περνούν ένας ένας από τον τάφο και ρίχνουν ένα λουλούδι στο φέρετρο...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 24 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, (ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ) .

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1949

Ο σιδεράς γυρίζει από τη δουλειά. Ο Ματίν του φέρνει τις παντόφλες. Ο Λεάντρο μπαίνει στο σαλόνι. Κρατά από το χέρι τη μικρή, που κάνει τα πρώτα της βήματα.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Κοίτα, μπαμπά! Η Ανίσα περπάτησε!

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Ωραία νέα! Θα μας βάλει σε μπελάδες. Το βλέπω να 'ρχεται...(απευθυνόμενος στο μεγάλο του γιό): Ματίν, στοιβάξατε τα κομμένα ξύλα; Έρχεται βαρύς χειμώνας και πρέπει να 'μαστε έτοιμοι.

ΜΑΤΙΝ

Ναι, μπαμπά. Από το μεσημέρι με αυτό καταπιόστηκα.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Μόνος σου; Ο μικρός τι έκανε;

ΛΕΑΝΤΡΟ

Πρόσεχα την Ανίσα, μπαμπά. Τώρα που άρχισε να περπατάει δεν έχει στασιό. Θέλει κάποιον να την φυλάει.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Έχουμε τη γειτόνισσα που την κρατάει τα πρωινά. Εσύ μην ασχολείσαι. (απευθυνόμενος στο Ματίν): Εσείς να κοιτάξετε να τελειώσετε το σχολείο. Θέλω βοήθεια στο μαγαζί. Άκουσες Ματίν;

ΜΑΤΙΝ

Ναι, μπαμπά...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 25: ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ, ΠΡΩΙ

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ 1958

Η Ανίσα είναι δέκα ετών. Ο Λεάντρο δεκαπέντε. Κάθονται μαζί στο δωμάτιο του Λεάντρο και του Ματίν στη σοφίτα. Η Ανίσα παρατηρεί τα βιβλία του αδελφού της με θαυμασμό. Τα μυρίζει και τα περιεργάζεται

ΑΝΙΣΑ

Λεάντρο, τι όμορφα βιβλία...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μου τα' δωσε ο δάσκαλος. Έχει πολλά από δαύτα. Ο δάσκαλος είναι πολύ μορφωμένος. Διαβάζει συνέχεια.

ΑΝΙΣΑ

Είναι πολύ ωραίο να ξέρεις να διαβάζεις...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Στ' αλήθεια, ένας ολάκερος κόσμος ανοίγεται μπροστά σου.

ΑΝΙΣΑ

Κρίμα που εγώ δεν ξέρω. Ήθελα να πάω κι εγώ στο σχολείο, μα ο μπαμπάς δε μ' άφησε...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Θέλεις να σε μάθω να διαβάζεις;

ΑΝΙΣΑ

Ούου! Ναι αμέ!

ΛΕΑΝΤΡΟ

Ωραία! Από σήμερα αρχίζουμε!

Η Ανίσα χωρίς δεύτερη κουβέντα κάθεται ανακούρκουδα στη φλοκάτη. Ο Λεάντρο παίρνει μια κόλα χαρτί και ένα μολύβι και ζωγραφίζει ένα μεγάλο άλφα.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Λοιπόν: Ξεκινάμε με το αλφάβητο...

**ΣΚΗΝΗ 26 -ΕΣΩΤ. ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ΠΡΩΙ
(ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1960)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ 1960

Ένα 12χρονο κορίτσι με ένα βιβλίο στη μασχάλη μπαίνει στο καφενείο. Κατευθύνεται στον καφετζή:

ΑΝΙΣΑ

Καλημέρα κύριε Σταύρο!.

Θα μου βάλετε ένα κιλό φέτα, ψωμί και ένα μπουκάλι τσίπουρο.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Αμέσως Ανίσα.
Το τσίπουρο είναι για το μπαμπά;

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Πολύ πίνει, πες του.

ΑΝΙΣΑ

Θα του το πω! Αλλά δε θα με ακούσει... Ο μπαμπάς κάνει πάντα αυτό που θέλει αυτός...

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Καλά, πες του το εσύ... Εξέρεις να διαβάζεις, βλέπω!

ΑΝΙΣΑ

Ναι, μου αρέσουν πολύ τα βιβλία!

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Α, ωραία: Σου έχω ένα δώρο, τότε...

ΑΝΙΣΑ

Ναι; Τι είναι;

Ο καφετζής πάει πίσω από τον πάγκο του και έρχεται με ένα βιβλίο, τυλιγμένο σε χοντρό χαρτί. Απ' έξω γράφει «ΑΝΕΜΩΝΗ»

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Κοίτα, Ανίσα! Αυτό ήρθε για σένα!

Η μικρή παίρνει το πακέτο και το ξετυλίγει ανυπόμονα. Ανακαλύπτει ένα βιβλίο. Μεταχειρισμένο, αλλά δερματόδετο. Διαβάζει:

ΑΝΙΣΑ

«Ένα παιδί μετράει τ' άστρα»... Α, για μένα; Ευχαριστώ πολύ!

Η Ανίσα κάνει μια θεατρική υπόκλιση και φεύγει τριποδίζοντας χαρούμενη. Δύο γέροι χωρικοί που πίνουν καφέ σε ένα τραπέζι, την παρατηρούν από τη στιγμή που μπήκε μέχρι που βγήκε από το καφενείο.

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Η κόρη του σιδερά είναι; Πώς μεγάλωσε...

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Εμ, τα παιδιά ξεπετάγονται γρήγορα, κυρ Παναγή! Ενώ οι γέροι σταφιδιάζουν...

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Πολύ όμορφο κορίτσι πάντως. Δε μοιάζει του σιδερά! Ξέρει πως δεν είναι δικό του;

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Κατά πως φέρεται στο κορίτσι, σίγουρα κάτι υποψιάζεται...

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Πώς του φέρεται δηλαδή;

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Σα να μην υπάρχει. Τη μεγάλωσε ουσιαστικά ο μικρός του γιός. Ο σιδεράς ποτέ δεν ασχολήθηκε με δαύτη.

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Από τότε που πέθανε η γυναίκα του άλλαξε. Έγινε βαρύς και μονοκόμματος. Εμένανε να πούμε μου ζητάει να πληρωθεί αμέσως, ενώ πριν μου έκαμε ευκολίες...

ΧΩΡΙΚΟΣ 2

Και πώς τα ξέρεις αυτά του λόγου σου, κυρ-Σταύρο; Το τι γίνεται στο σπίτι του καθένα είναι δική του δουλειά.

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Σώπα ρε Παναγή. Χωριό είμαστε, όλα
μαθαίνονται. Έτσι κι αλλιώς, λίγοι
νοματαίοι μείναμε πιά. Πώς να κρατηθούν
μυστικά;

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Πες το ψέματα, ο αλληλοσπαραγμός έχει
ξεκληρίσει ολάκερες οικογένειες. Τώρα με
τα λεφτά των Αμερικάνων θα δει προκοπή ο
τόπος...

ΚΑΦΕΤΖΗΣ

Μπά! Τούτος ο τόπος δεν πρόκειται ποτέ να
δει προκοπή. Πάντα οι μαυραγορίτες και οι
δωσίλογοι θα τον κυβερνάνε...

FADE OUT**FADE IN**

**ΣΚΗΝΗ 27 -ΕΞΩΤ. ΠΛΑΤΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ, ΠΡΩΙ,
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1964**

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ 1964

Η 16χρονη Ανίσα φορά ένα λουλουδάτο φόρεμα που
τονίζει τη λεπτή της μέση, το πλούσιο στήθος και
τους πεταχτούς γοφούς της. Ένας νεαρός ψηλός,
με κοντοκουρεμένο μαλλί, ανοιχτό πουκάμισο
και γιλέκο, κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση.
Διασταυρώνονται και ο νεαρός σταματά μπροστά
στην Ανίσα. Την κοιτάζει από πάνω μέχρι κάτω.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Γεια σου, όμορφη!
Εσύ πρέπει να είσαι η Ανίσα.

ΑΝΙΣΑ

Εσύ, ποιος είσαι;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Με λένε Γιώργη.

ΑΝΙΣΑ

Δεν σε ξέρω.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Πάνε χρόνια που έφυγα από το χωριό

ΑΝΙΣΑ

Αλήθεια; Δεν σε θυμάμαι!...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Βέβαια, που να θυμάσαι... Ήσουν μωρό τότε.
Πριν μια εβδομάδα επιστρέψαμε. Όταν φύγαμε
ήμουν δεν ήμουν πέντε χρόνων.

ΑΝΙΣΑ

Και πώς με ξέρεις;
Μη μου πεις ότι με θυμάσαι από τότε...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Όχι βέβαια. Αλλά να, όλοι μιλάνε για σένα.
Η όμορφη Ανίσα, το στολίδι του χωριού.

ΑΝΙΣΑ

Λόγια! Στο χωριό μόνο γέροι μένουν. Η γνώμη
τους δε μετρά!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τώρα που σε βλέπω, δεν έχουνε κι άδικο!
Η Ανίσα κοκκινίζει. Χαμηλώνει το βλέμμα. Έπειτα
σηκώνει τα πράσινα μάτια της, κοιτάζει το
Γιώργη. Εκείνος ξεθαρρεύει...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Κάτι μου λέει πως θα τα βρούμε εμείς οι
δυσό!

ΑΝΙΣΑ

Α, παραπήρες θάρρος. Ακόμα δε γνωριστήκαμε!
Γελούν αμήχανα. Κοιτάζονται έντονα. Επικρατεί
σιωπή. Η σιωπή των βλεμμάτων... Η Ανίσα τη σπάει
πρώτη:

ΑΝΙΣΑ

Και γιατί λείπατε όλα αυτά τα χρόνια;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι να σου πω... ότι ξέρω από τον πατέρα. Οι
αντάρτες μας έδιωξαν στην Αλβανία για να
σωθούμε, λέει, από τα αεροπλάνα του εθνικού
στρατού. Θα περνάγαμε τα σύνορα για 15
μέρες το πολύ. Οι δεκαπέντε μέρες έγιναν
δεκαπέντε χρόνια...

Τα λόγια αυτά ηχούν παράλογα στα αυτιά της
Ανίσα. Ταράζεται, αλλά κρύβει την ταραχή της...

ΑΝΙΣΑ

Τώρα πάντως γυρίσατε στο σπίτι σας...
Έστω και μετά από πολύ καιρό, έτσι δεν
είναι;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Δε βαριέσαι, ξέρεις τι μερεμέτια θέλει αυτό
το ερείπιο για να ξαναγίνει σπίτι; Και το
βιός μας χάθηκε... Τόσα πρόβατα είχαμε. Πιά,
δεν υπάρχει τίποτις...

ΑΝΙΣΑ

Νέος είσαι, καλέ. Θα τα ξαναφτιάξεις...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι να πρωτοκάμει κανείς; Μπα, σκοπεύω να
κατέβω στη Θεσσαλονίκη. Ανοίγουνε δουλειές
εκεί. Όλο και κάτι θα βρω. Ένας θειός μου
θα με φιλοξενήσει...

ΑΝΙΣΑ

(απογοητευμένη)

Κρίμα... Ακόμα δεν ήρθες, θα μας φύγεις;

ΓΙΩΡΓΗΣ

(γελώντας πονηρά)

Γιατί, όμορφη; Θα σου λείψω;

Η Ανίσα σκύβει το κεφάλι και χαμογελά. Ο Γιώργης συνεχίζει:

ΓΙΩΡΓΗΣΤι να κάνω εδώ; Το χωριό ερήμωσε από τότε.
Εσείς ήσασταν από τους λίγους που έμειναν.Μάλιστα -μη με παρεξηγήσεις- ακούγονται
πολλά για το ρόλο που έπαιξε ο πατέρας σου
τα χρόνια εκείνα.**ΑΝΙΣΑ**

Δηλαδή; Τι ακούγεται;

ΓΙΩΡΓΗΣΆσχημα πράγματα. Να, ακόμα και ότι ήταν
καρφί των εθνικών...**ΑΝΙΣΑ**Αποκλείεται! Ο πατέρας δεν ήταν τέτοιος
άνθρωπος. Δεν ξέρουν αυτοί που μιλάνε. Δεν
τον ξέρουν...Η Ανίσα, θυμωμένη, κινεί να φύγει. Καθώς
ξεμακρύνει, Ο Γιώργης της φωνάζει:**ΓΙΩΡΓΗΣ**

Θα σε ξαναδώ, όμορφη;

Η Ανίσα κοντοστέκεται, χαμογελά και γυρίζει
αγέρωχα το κεφάλι προς το Γιώργη**ΑΝΙΣΑ**

Ποιος ξέρει;

Βλέποντας όμως την απογοήτευση στα μάτια του, προσθέτει χαμογελαστή:

ΑΝΙΣΑ

Αν μείνεις, θα ματαβρεθούμε»...

ΣΚΗΝΗ 28 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ (ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ)

Ο σιδεράς, ο Ματίν, ο Λεάντρο και η Ανίσα κάθονται στο κυριακάτικο τραπέζι. Είναι όλοι σιωπηλοί. Ο Λεάντρο κοιτάζει την Ανίσα που κρυφογελά.

Έχουν αποφάσει και ο σιδεράς βγάζει τσιγάρο. Το ανάβει και τραβά μια ρουφηξιά.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Ανίσα, μάζεψε το τραπέζι!

ΑΝΙΣΑ

Ναι, πατέρα...

Ο Λεάντρο σηκώνεται να βοηθήσει. Ο σιδεράς του κάνει νόημα με το χέρι να καθίσει κάτω

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Όχι εσύ. Εσύ είσαι άντρας. Άς τη μόνη της. Όλη μέρα τριγυρνάει στο χωριό και ξεσηκώνει τα σερνικά. Καιρός της είναι να αρχίσει να κάνει και καμιά δουλειά, να βγάζει το ψωμί που τρώει, όπως κάνει ο αδερφός σου.

ΜΑΤΙΝ

Μα τι λες τώρα, πατέρα; Είσαι με τα καλά σου; Η Ανίσα φροντίζει το σπίτι από τόσο δα κοριτσάκι...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Βούλωστο Ματίν! Άντε μην ξεσπάσω πάνω σου. Ακόμα ένας συγχωριανός μού τη ζήτησε σήμερα σε γάμο. Έχει παραγίνει πιά! Η αδερφή σου

σίγουρα την κουνάει την ουρά της. Ως εδώ
και μη παρέκει!

ΜΑΤΙΝ

Αντί να χαίρεσαι που ζητούν την
«πριγκίπισσα για γυναίκα τους, εσύ
ζοχαδιάζεσαι. Δεν σε καταλαβαίνω...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Τι δεν καταλαβαίνεις; Αυτή, που λες
«πριγκίπισσα», φταίει που χάσατε τη μάνα
σας. Και αντί να μείνει εδώ μέσα να μας
φροντίζει και να κουλαντρίζει το σπιτικό
μας, θέλει και παντρείς.

ΑΝΙΣΑ

Μα, πατέρα, εγώ ποτέ δε ζήτησα...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Εσύ πάψε! Μάζεψε το τραπέζι. Και πρόσεξε
κακομοίρα μου, μην ξαναζητήσεις απ' το
Λεάντρο βοήθεια στις δουλειές. Ο γιός μου
να κάνει τις δουλειές του σπιτιού, σαν
γυναικωτός!

ΛΕΑΝΤΡΟ

Εμένα μ' αρέσουν οι δουλειές του σπιτιού.
Δε με πειράζει να βοηθάω την Ανίσα...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Τώρα για καλό το είπες αυτό, ή για να με
νευριάσεις; Έλα 'δω! Έλα εδώ αμέσως!

Ο Λεάντρο πάει κοντά του. Τότε, ο σιδεράς του
δίνει ένα χαστούκι. Ο νεαρός παραπατά, αλλά
στέκεται όρθιος. Κοιτάζει τον πατέρα του με ένα
βλοσυρό ύφος.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεν είσαι πατέρας εσύ! Σε μισώ!

..βάζει τα κλάματα και φεύγει τρέχοντας από το δωμάτιο.

ΜΑΤΙΝ

Πατέρα, αυτό είναι άδικο!

Ο Λεάντρο τρέχει για όλες τις εξωτερικές δουλειές. Το σπίτι αυτό ήτανε στάβλος όταν ήρθαμε...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Αλαφροϊσκιωτος είναι. Ονειροπαρμένος. Τον είδες πώς κάνει; Κλαίει σα γυναικούλα με ένα χαστουκάκι. Μωρέ θα σου τον στρώσω εγώ ακόμα κι αν χρειαστεί να φάει πολύ ξύλο ακόμα. Να μάθει να το αντέχει, σαν άντρας!

ΜΑΤΙΝ

Τι να σου πώ! Κάποιος έπρεπε να κοιτάει το σπίτι αυτά τα χρόνια. Λες πως είναι εύκολο για μια τσούπρα να τα βγάζει πέρα μόνη της με τρεις άντρες; Κι αφού εγώ σε βοηθάω στο μαγαζί...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Φτάνει η Ανίσα για το σπίτι. Αυτή είναι η δουλειά της. Δεν θα κάθεται όλη μέρα να στολίζεται για να τριγυρνάει στο χωριό και να βουρλίζει τους άντρες!

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

(απευθυνόμενος στην Ανίσα)

Για πλησίασε εσύ...

Δεν θα ξαναβγείς από το σπίτι μέχρι να αποφασίσω σε ποιόν θα σε δώσω.

Συνεννοηθήκαμε;

Η Ανίσα έσκυψε το κεφάλι και δε μίλησε. Μάζεψε τα τελευταία πιάτα και πήγε στην κουζίνα. Ο Ματίν έμεινε μόνος με το σιδερά.

ΜΑΤΙΝ

(ψιθυριστά)

Είσαι υπερβολικός, πατέρα, με την Ανίσα. Τι φταίει αυτή που είναι όμορφη και τη θέλουν όλοι στο χωριό...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Εσύ να κοιτάς τη δουλειά σου!

Ο σιδεράς πήρε από το τραπέζι το μπουκάλι με το τσίπουρο, το έφερε στο στόμα του και κατέβασε μια μεγάλη γουλιά. Έπειτα σύρθηκε μέχρι το κρεβάτι στην άλλη άκρη του σαλονιού και έπεσε με τα ρούχα. Ήπια μια δεύτερη γουλιά, άφησε το μπουκάλι στο κομοδίνο και αποκοιμήθηκε βαριά...

ΣΚΗΝΗ 29 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ-ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΗΣ ΑΝΙΣΑ (ΑΡΓΟΤΕΡΑ)

Η Ανίσα μπαίνει στο δωμάτιο ταραγμένη. Ρίχνεται στο κρεβάτι και βάζει τα κλάματα. Κλαίει απαρηγόρητη με λυγμούς κάμποση ώρα. Κάποια στιγμή σταματά. Με τα μάτια υγρά σηκώνεται από το κρεβάτι, ανοίγει το κομοδίνο και βγάζει ένα βιβλίο. Το ανοίγει και διαβάζει μια αφιέρωση: «Στην Ανίσα μου με αγάπη. Λεάντρο»... Κλείνει το βιβλίο και το σφίγγει στην αγκαλιά της. Μονολογεί: «Είστε η μόνη μου παρέα. Τι θα έκανα χωρίς εσάς...» Το φέρνει στο μέρος της καρδιάς. Το χαϊδεύει και το βάζει πίσω στο κομοδίνο.

Χτυπάει η πόρτα. Ο Λεάντρο ανοίγει και μπαίνει στο δωμάτιο σαν θυμωμένο μικρό παιδί. Πέφτει στην αγκαλιά της Ανίσα, συγκρατώντας τη φωνή του για να μην ακουστεί:

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεν αντέχω άλλο! Δεν αντέχω! Τον είδες πώς μου φέρεται;

ΑΝΙΣΑ

Έλα, αφού ξέρεις, δεν είναι η πρώτη φορά,

ούτε η τελευταία.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Σα να ήμουν σκουπίδι μου φέρεται. Πατέρας
είναι αυτός;

ΑΝΙΣΑ

Καλός, κακός, αυτός μας έλαχε και πρέπει να
αντέξουμε. Τι να πω εγώ που μου απαγόρευσε
να βγαίνω από το σπίτι...

Ο Λεάντρο σταματά το κλάμα. Σηκώνει το κεφάλι
και κοιτάζει ανήσυχα την αδελφή του:

ΛΕΑΝΤΡΟ

Και τώρα; Τι θα κάνεις;

ΑΝΙΣΑ

Τι μπορώ να κάνω;

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μα λέει πως θα σε παντρέψει!

ΑΝΙΣΑ

Με ποιόν; Σάμπως έχει απομείνει κανένας στο
χωριό; Μόνο κάτι γέροι ξεδοντιάρηδες που
τους τρέχουνε τα σάλια.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Γιατί; Δεν τον έχεις ικανό να σε δώσει σε
κάποιον από δαύτους για να σε ξεφορτωθεί;

ΑΝΙΣΑ

Μπα, δεν το πιστεύω. Όσο και αν δεν το
δείχνει, ξέρω πως καμαρώνει για μένα... Ίσως
μ' αγαπάει κιόλας... με τον τρόπο του...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Ναι, τόσο, που σου απαγόρευσε να βγεις από
το σπίτι!

ΑΝΙΣΑ

Νομίζεις πως με νοιάζει; Έχω για συντροφιά τα βιβλία μου. Τον κόσμο μου. Αυτόν δε μπορεί να μου απαγορεύσει να τον επισκέπτομαι...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Αλήθεια, πήρες κι άλλο δέμα;

ΑΝΙΣΑ

Ναι, δεν είναι παράξενο;
Δεν έχει αποστολέα. Ένα βιβλίο κάθε φορά, τυλιγμένο σε ένα χαρτί που γράφει «ΑΝΕΜΩΝΗ». Ο καφετζής δε μου λέει ποιος τα στέλνει. Θα του πώ να μου τα φέρνει στο σπίτι τα πρωινά, που ο πατέρας είναι στη δουλειά...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μπράβο! Καλή ιδέα...

Ο Λεάντρο σηκώνει το κεφάλι και την κοιτάζει. Χαμογελά. Έπειτα παίρνει ύφος σοβαρό και σηκώνει το χέρι με την παλάμη ανοιχτή και τα δάχτυλα ενωμένα. Η Ανίσα χαμογελά και κάνει κι εκείνη το ίδιο

ΛΕΑΝΤΡΟ

Ας δώσουμε μια υπόσχεση: Όσο είμαστε μαζί, πάντα θα τα καταφέρνουμε. Δε μπορεί κανείς να μας χωρίσει!

ΑΝΙΣΑ

Κανείς...

ΣΚΗΝΗ 30 -ΕΞΩΤ. ΠΛΑΓΙΑ ΜΕ ΔΕΝΤΡΑ, ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Η Ανίσα και ο Γιώργης κάθονται στη σκιά ενός δέντρου. Εκείνος της κρατά το χέρι και την κοιτάζει στα μάτια

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μα, γιατί σου φέρεται έτσι;

ΑΝΙΣΑ

Δεν ξέρω... Από ότι τον έχω ακούσει να λέει κατά καιρούς, πρέπει να με θεωρεί υπεύθυνη για το θάνατο της μητέρας, κατά τη γέννα.
Και να σου πώ και κάτι; Έχει δίκιο!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ξέρεις... έχασα κι εγώ μικρός τη μητέρα μου... Πίστευα τότε πως έγινε εξαιτίας μου. Ο πατέρας όμως έλεγε και ξανάλεγε πως δεν φταίγαμε εμείς για το χαμό της... Μόνον ο Θεός ξέρει, λέει ο πατέρας. Και με τη μητέρα σου... έτσι ήταν γραφτό... Δε φταις εσύ...

ΑΝΙΣΑ

Γιώργη, Σε ξορκίζω!
Μη μάθουν οι πατεράδες μας για μας. Ο δικός μου δηλαδή, γιατί θα με σκοτώσει!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς. Ούτε στον δικό μου έχω πει τίποτα. Μόνο η Κική το ξέρει. Της έχω εμπιστοσύνη...

ΑΝΙΣΑ

Πότε φεύγεις;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μόλις τακτοποιήσω κάποιες λεπτομέρειες.

ΑΝΙΣΑ

Πέ μου για την πόλη. Πώς είναι;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Να, σπίτια μεγάλα, φαρδείς δρόμοι, αυτοκίνητα... Α, και η θάλασσα. Θα σου αρέσει πολύ η θάλασσα...

ΑΝΙΣΑ

Θάλασσα; Δεν την έχω δει. Μόνο από εικόνες.
Και όσα έχω διαβάσει στα βιβλία. Θα με πας
βαρκάδα να δούμε το ηλιοβασίλεμα;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Αμέ! Θα καθίσουμε και σ' ένα παραλιακό
ταβερνάκι, θα πάρουμε ψάρια και κρασί και
γλυκό...

ΑΝΙΣΑ

Σαν παραμύθι μου φαίνονται όλα τούτα.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Κοίτα, θα μου πάρει λίγο καιρό να
τακτοποιηθώ, να στήσω ένα σπιτικό, να
πατήσω στα πόδια μου. Δεν γίνονται αυτά από
τη μια στιγμή στην άλλη...

Η Ανίσα συννεφιάζει. Ο Γιώργης την κοιτάζει στα
μάτια και την καθησυχάζει

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς, όμορφη.
Θα είμαι πάντα εδώ για σένα, όπου και να'
μαι, όπου και να'σαι...

**ΣΚΗΝΗ 31 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΠΡΩΙ, ΣΟΦΙΤΑ-
ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΗΣ ΑΝΙΣΑ**

Η Ανίσα είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Διαβάζει
ένα βιβλίο.

Το κλείνει και κοιτάζει σκεπτική έξω από το
μεγάλο παράθυρο της σοφίτας. Σηκώνεται από
το κρεβάτι και τεντώνει το κορμί της. Φορά
μια μακριά νυχτικιά. Από μέσα είναι γυμνή. Το
βλέμμα της φευγαλέα πέφτει στο μεγάλο καθρέφτη,
που είναι ακουμπισμένος στον τοίχο. Στέκεται
απέναντί του και βλέπει το είδωλό της. Είναι
όμορφη, ψηλή με πλούσιες καμπύλες για τη ηλικία
των δεκάξι χρόνων της. Χαμογελά. Με απαλές

κινήσεις αφήνει το νυχτικό της να πέσει στο πάτωμα. Χαζεύει αυτάρεσκα το γυμνό κορμί της στον καθρέφτη. Μουρμουρίζει ένα παλιό βαλς και λικνίζεται αργά στο ρυθμό.

Ακούγεται διακριτικός χτύπος στην πόρτα. Η Ανίσα χωρίς να κουνηθεί από τη θέση της ρωτά:

ΑΝΙΣΣΑ

Ποιος είναι;

ΦΩΝΗ

Ο Λεάντρο

ΑΝΙΣΣΑ

Έλα μέσα!

Ο Λεάντρο ανοίγει την πόρτα και μπαίνει στο δωμάτιο. Βλέπει την Ανίσα γυμνή μπροστά στον καθρέφτη. Χαμογελάει...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Είσαι πολύ όμορφη...

ΑΝΙΣΣΑ

Διαβάζω τη «Μεγάλη Χίμαιρα» του Καραγάτση.
Μοιάζω με τη Μαρίνα, δε βρίσκεις;

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μόνο που δε χρειάζεσαι την κακιά πεθερά.
Έχεις ήδη έναν κακό πατέρα...

ΑΝΙΣΣΑ

Δεν είναι κακός κατά βάθος. Ευαίσθητος είναι.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Σκατά ευαίσθητος...

Τουλάχιστον δεν σκέφτεται να μου βρεί νύφη,
ακόμα...

ΑΝΙΣΑ

Θα σε πείραζε;

Ο Λεάντρο σκοτεινιάζει. Η φωνή του γίνεται δραματική

ΛΕΑΝΤΡΟ

Ας μην τα ξαναλέμε, σε παρακαλώ... Αν το μάθουν οι συγχωριανοί θα με πουν ανώμαλο. Άσε που δε θα προλάβουν να το μάθουν γιατί ο πατέρας θα μ' έχει σφάξει...

Η Ανίσα παίρνει τη νυχτικιά της από το πάτωμα και τη φορά. Πλησιάζει το Λεάντρο. Του χαμογελά.

ΑΝΙΣΑ

Ο πατέρας έχει περάσει πολλά. Γι αυτό γίνεται άδικος, μερικές φορές. Μην τον ξεσυνερίζεσαι.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Τον δικαιολογείς, ε;
Αλλά κι εσένα σου φέρθηκε άδικα. Σε κρατά εδώ μέσα φυλακισμένη.

ΑΝΙΣΑ

Σου είπα... Έχω τα βιβλία μου για παρέα. Και σένα. Αυτά μου φτάνουν.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Όνειρα όμως, δεν έχεις; Να φύγεις κάποτε από αυτό τον έρημο τόπο, να πας στην πόλη, να διαλέξεις εσύ ποιόν θα παντρευτείς, όχι να κάθεσαι καρτερικά και να περιμένεις αυτόν να διαλέξει τον άντρα που θα πάρεις!

ΑΝΙΣΑ

Η αλήθεια είναι πως υπάρχει κάποιος που μου αρέσει... Μη φανταστείς ότι έγινε κάτι μεταξύ μας. Τρεις - τέσσερεις φορές συναντηθήκαμε όλες κι όλες, αλλά, να... Δείχνει να ενδιαφέρεται...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Αχ! Ποιος είναι;
Τον ξέρω;

ΑΝΙΣΑ

Ναι. Είναι ο Γιώργης Ζορμπίδης.
Βλέπεις τώρα γιατί δεν ανησυχώ μήπως ο
πατέρας με δώσει σε κάποιο γέρο; Ο Γιώργης
δεν θα το αφήσει να συμβεί!

ΛΕΑΝΤΡΟ

Πώς είσαι τόσο σίγουρη;

ΑΝΙΣΑ

Είμαι.

Κάτι μέσα μου μου λέει πως με θέλει κι
αυτός. Και δεν θα αφήσει άλλον να με πάρει...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Α, να μην το ξεχάσω!
Ήρθε κι άλλο πακέτο από την Ανεμώνη.

ΑΝΙΣΑ

(ανυπόμονα)

Αλήθεια; Φέρτο μου!

Η Ανίσα αρπάζει το βιβλίο από τα χέρια του
Λεάντρο. Είναι το «Οφισ και Κρίνο», του
Καζανιζάκη. Πέφτει στο κρεβάτι και βυθίζεται
στις σελίδες του. Ο Λεάντρο σκεπτικός φεύγει από
το δωμάτιο...

ΣΚΗΝΗ 32 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο σιδεράς γυρίζει από τη δουλειά. Κρατάει ένα
μπουκάλι τσίπουρο. Το ακουμπά στο τραπέζι. Είναι
φουρκισμένος. Κοπανάει την πόρτα και φωνάζει:

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Ανίσα!

Η μικρή έρχεται τρέχοντας

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα, πατέρα...

Ο σιδεράς της δίνει ένα χαστούκι

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Βρωμοθήλυκο! Μου είπε κάποιος χωριανός ότι σε είδε να περνάς έξω από το καφενείο. Δεν σου είπα να μείνεις στο σπίτι;

Η Ανίσα πιάνει το πονεμένο της μάγουλο, αλλά παραμένει ψύχραιμη. Σκέφτεται για λίγο και απαντά αδιάφορα και φυσικά

ΑΝΙΣΑ

Βγήκα μιά βόλτα, να πάρω λίγο αέρα! Μπούχτισα κλεισμένη εδώ μέσα...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Τα μυαλά σου έχουν πάρει αέρα. Ποιόν συνάντησες;

ΑΝΙΣΑ

Κανέναν, πατέρα! Μόνη μου ήμουν! Σου είπα, βγήκα μια βόλτα να ξεσκάσω...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Και στολίστηκες για να βγεις μόνη σου; Σε ποιόν τα πουλάς αυτά;
Λέγε!

ΑΝΙΣΑ

Τι ήθελες να βάλω;

Τι θα 'λεγε ο κόσμος αν έβλεπε την κόρη του σιδερά με παλιόρουχα; Θα σε σχολίαζε όλο το χωριό!!

Ο σιδεράς μένει σκεπτικός. Φωνάζει το Λεάντρο. Εκείνος του απαντά απρόθυμα:

ΛΕΑΝΤΡΟ

Τι θέλεις;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Είσαι υπεύθυνος για την αδελφή σου. Μην ξανακούσω ότι βγήκε από το σπίτι, θα φας πολύ ξύλο. Άκουσες;

ΛΕΑΝΤΡΟ

Άκουσα...

Η πόρτα ανοίγει και μπαίνει ο Ματίν

ΜΑΤΙΝ

Μα καλά, ακούγεστε μέχρι έξω! Τι φωνές είναι αυτές;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Σπίτι μου είναι, όσο θέλω θα φωνάξω! Δεν θα δώσω λογαριασμό σε κανένα!

ΜΑΤΙΝ

Άντε πάλι! Δε μπορεί κάποιος να βρεί ησυχία εδώ μέσα...

Ο σιδεράς παίρνει το μπουκάλι το τσίπουρο από το τραπέζι. Το ανοίγει. Πίνει μια γουλιά. Πάει στον καναπέ, βγάζει τις μπότες του και ξαπλώνει...

ΣΚΗΝΗ 33 -ΕΣΩΤ. ΜΑΓΑΖΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΠΡΩΙ

Ο Αριστείδης, πατέρας του Γιώργη και πρόεδρος του χωριού, μπαίνει στο σιδεράδικο. Βλέπει το Μπερντάλη και τον χαιρετά εγκάρδια:

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Γεια σου μάστορα!

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Καλώς τον πρόεδρο!
Τι χαμπάρια, κυρ-Αριστείδη;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Πέρασα να σε δώ. Να μου πεις τι κάνεις, πως είναι η οικογένεια...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Σε ευχαριστώ για το ενδιαφέρον σου. Τα παιδιά είναι μια χαρά! Έμαθα πως μείνατε στα μέρη μου. Πώς περάσατε;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Δε βαριέσαι...

Όταν σε παίρνουν από τον τόπο σου για δεκαπέντε χρόνια, όπως και να περνάς δεν είναι το ίδιο...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Πρόεδρε, εσύ παντού τα καταφέρνεις. Τι κάνει η γυναίκα; Τα παιδιά;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Η Τασία μας άφησε χρόνους. Πάει πολύς καιρός τώρα. Ο Γιώργης έγινε άντρας πιά. Και η Κική, ολόκληρη δεσποινίδα, της παντρεύεις. Να, σαν την κόρη σου...

Ο σιδεράς συννεφιάζει. Δείχνει άβολα και ενοχλημένος.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Τι τρέχει με εσένα, Μπερντάλη; Ακούγονται πολλά στο χωριό...

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Σαν τι δηλσδή;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Να. Ότι από τότε που γεννήθηκε η Ανίσα άρχισες να πίνεις. Ότι με τα χρόνια έγινες απότομος και τραχύς. Εσύ ήσουν σοβαρός και μετρημένος. Πάντα βοηθούσες τους συγχωριανούς. Τι άλλαξε και δε σηκώνεις

μύγα στο σπαθί σου;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Να κοιτάνε τη δουλειά τους. Σε ευχαριστώ
που ήρθες, πρόεδρε. Καλή σου μέρα...

Ο σιδεράς ανοίγει την πόρτα. Ο Αριστείδης τον
κοιτάζει απορημένος για λίγο και φεύγει...

**ΣΚΗΝΗ 34 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΖΟΡΜΠΙΔΗ,
ΑΠΟΓΕΥΜΑ**

Ο Γιώργης είναι καθισμένος με την Κική και τον
πατέρα του στο σαλόνι. Οι δυό άντρες συζητούν. Η
Κική πηγαινοέρχεται και τους φέρνει μεζέδες από
την κουζίνα

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Δεν έχει προκοπή εδώ, Γιώργη παιδί μου.
Καλά έκανες που αποφάσισες να πας στη
Σαλονίκη. Με το σχέδιο Μάρσαλ άνοιξαν
πολλές δουλειές...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ξέρεις, το σκέφτομαι... Δεν είμαι σίγουρος...
Δεν θέλω να σε αφήσω...

ΑΠΙΣΤΕΙΔΗΣ

Να μην σκέφτεσαι τίποτα. Θα με προσέχει η
αδελφή σου. Κι όταν κλείσω τα μάτια μου,
θα έρθει κι εκείνη να σε βρεί. Η γενιά μου
καταστράφηκε. Εσείς έχετε μια ευκαιρία να
γίνετε άνθρωποι...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Δεν ξέρω για τους άλλους.
Εσύ μας στάθηκες σαν πατέρα και μάνα όλα
αυτά τα χρόνια...

ΚΙΚΗ

Έτσι είναι, πατέρα. Είσαι πάντα κοντά μας

όποτε σε χρειαζόμαστε...

Ο Αριστείδης χαμογελά. Αξαφνα ένας βήχας άρρωστος συγκλονίζει τα μέσα του...

ΣΚΗΝΗ 35 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ, ΜΕΣΗΜΕΡΙ

Η Ανίσα σκουπίζει το σπίτι. Ο Λεάντρο πλένει τα πιάτα. Είναι και οι δύο σιωπηλοί και σκεπτικοί. Ακούγεται χτύπος στην πόρτα και ταυτόχρονα μια αντρική φωνή:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ανίσα! Ο Γιώργης είμαι. Είσαι μέσα;

ΑΝΙΣΑ

(ξαφνιασμένη)

Γιώργη! Έλα στο παράθυρο. Δε μπορώ να σου ανοίξω!

Ο Γιώργης έρχεται στο ανοιχτό παράθυρο. Στο μεταξύ η Ανίσα κάνει νόημα στο Λεάντρο, ο οποίος κρύβεται πίσω από το τζάκι για να παρακολουθεί αθέατος. Ο Γιώργης ετοιμάζεται να σκαρφαλώσει στο παράθυρο και να μπει στο σπίτι, αλλά η Ανίσα τον σταματά.

ΑΝΙΣΑ

Τι κάνεις; Τρελάθηκες; Αν μας πάρει κανένα μάτι και το πεί στον πατέρα μου, θα μας σκοτώσει και τους δυό! Μείνε εκεί!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Έχω μέρες να σε δω, όμορφη. Τι σου συμβαίνει, άρρωστη είσαι;

ΑΝΙΣΑ

Ο πατέρας μου κατάλαβε πως βγήκα από το σπίτι και αγρίεψε. Είπε πως αν ξαναβγώ θα μου κόψει τα πόδια.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ξέρει για μας;

ΑΝΙΣΑ

Όχι βέβαια! Έχει σκοπό να με παντρέψει.
Μέχρι τότε, με κρατάει φυλακισμένη!

ΓΙΩΡΓΗΣ

... Και τώρα, τι θα κάνεις;

ΑΝΙΣΑ

Πάντως δε μπορώ να βγω.
Αν το καταλάβει, μαύρο φίδι που με έφαγε

ΓΙΩΡΓΗΣ

Εννοώ... Τέλος πάντων... Φεύγω, ήθελα τόσο πολύ
να σε δώ, να σε αποχαιρετήσω...

ΑΝΙΣΑ

Πότε φεύγεις;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Αύριο, για Θεσσαλονίκη, με το πρώτο
λεωφορείο

ΑΝΙΣΑ

Για πόσον καιρό;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Εκεί θα μείνω. Στο θείο, που σου έλεγα...

ΑΝΙΣΑ

Κατάλαβα! Θα με ξεχάσεις...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Καθόλου, όμορφη!
Μόλις τακτοποιηθώ και βγάλω κανα φράγκο, θα
έρθω να σε πάρω. Θα σε ζητήσω από το γέρο
σου.

ΑΝΙΣΑ

Αλήθεια τό λες;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι, παιδιά είμαστε; Λίγη υπομονή και όλα
θα πάνε κατ' ευχή...

ΑΝΙΣΑ

Καλό ταξίδι και καλή αρχή! Να προσέχεις!
Και να θυμάσαι την υπόσχεσή σου...

Ο Γιώργης της στέλνει ένα φιλί ακουμπώντας
τα δυό δάχτυλα στα χείλη του και οπισθοχωρεί
τρέχοντας και κουνώντας το χέρι:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Γειά σου, όμορφη!

Η Ανίσα του ανταποδίδει το χαιρετισμό.

Ο Λεάντρο βγαίνει από την κρυψώνα του
προβληματισμένος

ΑΝΙΣΑ

Είδες που σου τα 'λεγα; Δεν θα αφήσει τον
πατέρα να με δώσει σε άλλον...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Χμμ... δεν θα το 'δενά κόμπο πάντως.

Πολύ εύκολα τα έχει τα λόγια αυτός...

ΑΝΙΣΑ

(χαμογελώντας)

Ζηλεύεις, αδελφούλη;

Μην ανησυχείς, τη θέση σου στην καρδιά μου
δεν θα την πάρει κανείς...

ΣΚΗΝΗ 36 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ο σιδεράς και ο Ματίν μπαίνουν στο σπίτι.
Έχουν μια έντονη συζήτηση που φαίνεται να έχει
ξεκινήσει από πριν.

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Γιατί να φύγεις;

Εδώ είναι η οικογένειά σου. Το μαγαζί σε σένα θα το αφήνω.

ΜΑΤΙΝ

Δεν το βλέπεις πατέρα;

Το χωριό ερήμωσε. Δεν υπάρχουν δουλειές

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Το χωριό θα ξαναζωντανέψει. Δεν έχει καιρό που γύρισαν τρεις οικογένειες από την Αλβανία.

ΜΑΤΙΝ

Τώρα, σωθήκαμε! Κι έπειτα, για ποια οικογένεια μιλάς; Μια κόρη που την κρατάς φυλακισμένη και έναν γιο που τον έχεις σαπίσει στο ξύλο. Αυτή λες εσύ οικογένεια;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Αυτή. Και πάλι καλά, να λες. Μόνος μου σας μεγάλωσα.

ΜΑΤΙΝ

Σιγά το κατόρθωμα. Κι άλλοι το έκαναν αυτό και καλύτερα από σένα!

Ο σιδεράς άναψε και κόρωσε. Σήκωσε το χέρι να χτυπήσει το Ματίν, αλλά αυτός, ψηλός και γεροδεμένος σαν τον πατέρα του, το έπιασε από τον καρπό.

ΜΑΤΙΝ

Άκου να σου πω πατέρα! Τα νταηλίκια σου όχι σε μένα! Θα φύγω. Θα πάω στα Γιάννενα να δοκιμάσω την τύχη μου. Κι άμα φτιάξω τη ζωή μου, θα πάρω και τ' αδέλφια μου μαζί.

Αρκετή ζημιά τους έκανες μέχρι τώρα.

**ΣΚΗΝΗ 37 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ, ΠΡΩΙ
(ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ)**

Ο Ματίν μπαίνει στο δωμάτιο κρατώντας ένα μπόγο με τα πράγματά του. Τον περιμένουν η Ανίσα και ο Λεάντρο με δάκρυα στα μάτια. Τους αγκαλιάζει και τους φιλά.

Τα αδέλφια είναι συγκινημένα...

ΑΝΙΣΑ

Σου ετοίμασα χορτόπιτα. Να την πάρεις μαζί σου.

Ο Ματίν παίρνει το πιάτο με την δεμένη με ένα μαντήλι πίτα, ανοίγει το μπόγο του και την βάζει μέσα. Κοιτάζει την Ανίσα με τρυφερότητα

MATIN

Να προσέχεις, πριγκίπισσα...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μπράβο, αδελφέ... Δεν το περίμενα αυτό από σένα. Να φύγεις και να μας αφήσεις μόνους με αυτόν!

MATIN

Έλα, παραπονιάρη...

Αφού σας είπα. Μόλις βρω δουλειά και τακτοποιηθώ, θα σας πάρω μαζί μου

ΛΕΑΝΤΡΟ

Καλά. Μαύρη πέτρα θα ρίξεις πίσω σου...

MATIN

Μην είσαι χαζός. Λίγο καιρό κάντε υπομονή. Θα σας γράφω. Εντάξει; Λοιπόν, φεύγω. Θα σας γράψω μόλις εγκατασταθώ. Τον πατέρα δεν τον χαιρετάω. Μην πείτε σε κανένα τίποτα, δεν θέλω άλλος στο χωριό εκτός από σας να ξέρει πού βρίσκομαι

ΑΝΙΣΑ

Μα γιατί;

ΜΑΤΙΝ

Θέλω να τα αφήσω όλα πίσω.

Να κάνω καινούργια αρχή!

Ο Ματίν φορτώνεται το μπόγο του και βγαίνει από το σπίτι. Η Ανίσα και ο Λεάντρο κοιτάζονται ανήσυχοι, για αυτά που τους περιμένουν. Δε μιλούν...

**ΣΚΗΝΗ 38 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ, ΒΡΑΔΥ
(ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1964)**

ΤΥΤΠΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1964

Μεσάνυχτα. Ξεσπά φθινοπωρινή καταιγίδα, με κεραυνούς και αστραπές. Η Ανίσα είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Διαβάζει το «Όφισ και Κρίνο». Φορά ένα λεπτό νυχτικό. Κλείνει το βιβλίο. Αναπολεί την ιστορία. Νιώθει μια γλυκιά αναστάτωση.

Σηκώνεται και γδύνεται τελείως. Έν μέσω αστραπών διακρίνει το γυμνό της κορμί στον καθρέφτη. Είναι όμορφη. Αφήνει τα χέρια να ακουμπήσουν το στήθος της. Ανατριχιάζει. Ξαφνικά ακούει ένα θόρυβο στην εξώπορτα, σα να προσπαθεί κάποιος να βάλει το κλειδί στην κλειδαριά. Φορά βιαστικά το νυχτικό της και κατεβαίνει τις σκάλες. Κοντοστέκεται. Φωνάζει δυνατά «ποιος είναι; Πατέρα, εσύ;». Καμία απάντηση. Βαδίζει διστακτικά προς την πόρτα. Μέσα στις αστραπές διακρίνει από το τζάμι της σκαλιστής εξώπορτας μια γνώριμη φιγούρα...

ΣΚΗΝΗ 39 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΠΙΤΙΟΥ

Η Ανίσα ανοίγει με προσοχή την εξώπορτα. Βλέπει το σιδερά καθισμένο στο κεφαλόσκαλο, με σκυμμένο το κεφάλι και το κλειδί του σπιτιού στο χέρι. Είναι λιώμα από το πιετό...

ΑΝΙΣΑ

Πατέρα; Πάλι ήπιες; Τι σου συμβαίνει;
Δε μπορείς να ανοίξεις; Έλα, να σε βοηθήσω...

Ο σιδεράς δε μιλάει. Γυρίζει και κοιτάζει την Ανίσα, που βγαίνει στο κεφαλόσκαλο και σκύβει για να τον πιάσει και να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Η νυχτικιά της μουσκεύει από τη βροχή και κολλάει στο γυμνό της κορμί. Μια αστραπή φωτίζει τη νύχτα. Τα μάτια του σιδερά πέφτουν στο στήθος της, που διαγράφεται με λεπτομέρεια κάτω από τη νυχτικιά. Σηκώνεται από το κεφαλόσκαλο με τη βοήθεια της κόρης του. Εκείνη του περνά το χέρι στους ώμους της και τον κουβαλά στο κρεβάτι.

**ΣΚΗΝΗ 40 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Η Ανίσα βοηθά τον σιδερά να καθίσει στο κρεβάτι. Γονατίζει και προσπαθεί να του βγάλει τις μπότες. Στο φως μιας ακόμα αστραπής ο σιδεράς βλέπει τη γυμνή της πλάτη και τον πισινό της κάτω από την κολλημένη στο δέρμα της λεπτή νυχτικιά. Θολώνει το βλέμμα του. Τα μάτια του γουρλώνουν. Η Ανίσα του βγάζει τις μπότες και ορθώνεται εμπρός του, λαχανιασμένη. Βλέπει μέσα από τη νυχτικιά το στήθος της να ανεβοκατεβαίνει. Την αρπάζει από τη μέση και την πετάει στο κρεβάτι. Εκείνη βάζει τις φωνές. Ο σιδεράς της σκίζει την νυχτικιά. Η μικρή ενστικτωδώς παλεύει να ξεφύγει. Ο σιδεράς την κρατάει σφιχτά με το ένα χέρι, ενώ με το άλλο ξεκουμπώνει και κατεβάζει το παντελόνι του. Η κοπέλα αντιστέκεται. Ο σιδεράς την ακινητοποιεί με τα δύο του χέρια και μπαίνει μέσα της μουγκρίζοντας. Καθώς ο βιασμός της εξελίσσεται, εκείνη σταματά να αντιστέκεται. Παραδίδεται στις ορέξεις του, μέχρι που εκείνος με ένα μουγκρητό βάζει τέλος στο μαρτύριό της..

Σε μια ακόμα αστραπή η κάμερα ζουμάρει στο

Λεάντρο που στέκεται στις σκάλες που κατεβαίνουν από τη σοφίτα, με τα μάτια γουρλωμένα. Έχει τις γροθιές του σφιγμένες και μουρμουρίζει κάτι μέσα από τα δόντια...

ΣΚΗΝΗ 41 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ (ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΜΕΤΑ)

Ο σιδεράς αποκοιμήθηκε και ροχαλίζει. Είναι πεσμένος μπρούμυτα με το βαρύ του χέρι περασμένο γύρω από τη μέση της κοπέλας. Η Ανίσα αργά αργά ελευθερώνεται από τη λαβή του και σηκώνεται από το κρεβάτι. Παρατηρεί τα πόδια της. Αίμα τρέχει από την κοιλιά στα μπούτια. Πανικοβάλλεται, αλλά κλείνει το στόμα με το χέρι της για να μην φωνάξει. Με δάκρυα στα μάτια ανεβαίνει στη σοφίτα.

ΣΚΗΝΗ 42 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Η Ανίσα ξεπλένει με έναν κουβά νερό το αίμα από τα μπούτια της, χώνεται στο κρεβάτι της, τραβάει τα σκεπάσματα και κλαίει βουβά. Τελικά αποκαμωμένη την παίρνει ο ύπνος...

Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο Λεάντρο. Πηγαίνει ακροπατώντας στην Ανίσα που κοιμάται και της χαϊδεύει τα μαλλιά...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 43 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΠΡΩΙ (ΑΝΟΙΞΗ 1965)

ΤΙΤΛΟΣ: ΓΡΑΜΜΟΣ - ΑΝΟΙΞΗ 1965

Η Ανίσα πλένει τα πιάτα. Φορά ένα κλειστό μαύρο φόρεμα και έχει πιασμένα πάνω τα μαλλιά. Εάφνου

σταματά και χαϊδεύει τη φουσκωμένη κοιλιά της. Το βλέμμα της είναι σβησμένο.

Αρχίζει να κλαίει γοερά. Γονατίζει και κάθετα ακουμπώντας την πλάτη στον τοίχο. Μαζεύει τα πόδια και συνεχίζει να κλαίει με λυγμούς. Μονολογεί: «Τον μισώ με όλη μου την ψυχή κι αγ ξέρω πως δεν πρέπει. Είναι πατέρας μου, αλλά τον μισώ! Τον μισώ!»

Μπαίνει στο δωμάτιο ο Λεάντρο, ανήσυχος

ΛΕΑΝΤΡΟ

Σε άκουσα να κλαις...
Είσαι καλά;

Η Ανίσα τρέχει και πέφτει στη αγκαλιά του. Κλαίει με αναφιλητά. Εκείνος τη χτυπά με το χέρι στην πλάτη, προσπαθώντας να την ησυχάσει...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Έλα τώρα, σώπα... Δεν φταις εσύ... Αυτό το τέρας φταίει για όλα... Άκου... το ξέρω πως μετά από εκείνη τη νύχτα ξαναήρθε στο δωμάτιό σου... ξανά και ξανά...

Η Ανίσα δε μιλά. Συνεχίζει να κλαίει βουβά, έχοντας το κεφάλι στην αγκαλιά του αδελφού της.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Από μένα θα το βρει το χτήνος...

Η Ανίσα παγώνει από τα τελευταία λόγια του αδελφού της. Σηκώνει το κεφάλι και τον κοιτά έντρομη στα μάτια:

ΑΝΙΣΑ

Τι μπορείς να κάνεις;
Είναι γερός σαν ταύρος. Θα σε τσακίσει... Δεν θα αντέξω να σε χάσω...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Θα τον πετύχω κοιμισμένο ένα βράδυ.

Θα πάρω το κουζινομάχαιρο και θα τον σφάξω
σα γίδι!

ΑΝΙΣΑ

Όχι, όχι! Δεν θα το κάνεις. Ακου! Μόλις
του είπα πως περιμένω παιδί, σταμάτησε να
έρχεται στο δωμάτιό μου. Κι έπειτα, πατέρας
μας είναι...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεν είναι πατέρας μας αυτό το ζώο! Ακόμα
τον υποστηρίζεις μετά από όσα σου 'χει
κάνει; Κοίτα την κατάσταση σου... Σε λίγο θα
γεννήσεις το παιδί του!

ΑΝΙΣΑ

Εγώ φταίω για ότι έγινε...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μα τι λές; Τρελάθηκες;

ΑΝΙΣΑ

Αν δεν υπήρχα εγώ, θα ζούσε η μάνα μας. Εγώ
τη στέρησα και σε εκείνον και σε μάς...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεν φταις εσύ που έφυγε η μάνα. Αυτό που
έκανε το κάθαρμα δεν το δικαιολογεί τίποτα!
Θα το πληρώσει ακριβά!

**ΣΚΗΝΗ 44 -ΕΞΩΤ. ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ,
(ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ)**

Ο Γιώργης περπατά χαρούμενος προς το πέτρινο
σπίτι του σιδερά. Σφυρίζει ένα παλιό σκοπό.
Κρατά στο χέρι ένα τριαντάφυλλο και το μυρίζει.
Φτάνει έξω από το παράθυρο και αφουγκράζεται.
Μιλά με τραγουδιστή φωνή:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Όμορφη! Είσαι μέσα;

**ΣΚΗΝΗ 45 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΚΟΥΖΙΝΑ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Η Ανίσα κρύβεται πίσω από το παράθυρο. Δεν τραβά την κουρτίνα. Δαγκώνει τα χείλη και δε μιλά.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ξέρω πως είσαι σπίτι.

ΑΝΙΣΑ

(κρυμμένη)

Φύγε, Γιώργη! Φύγε!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ήρθα, όπως σου υποσχέθηκα! Από το χωριό μου είπαν πως έχουν μήνες να σε ιδούν...

ΑΝΙΣΑ

(Σιωπή)

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι συμβαίνει όμορφη;

ΑΝΙΣΑ

Φύγε Γιώργη! Τελείωσε! Θα... θα παντρευτώ!

ΓΙΩΡΓΗΣ

(σαστισμένος)

Τι μου λες; Ποιόν;

ΑΝΙΣΑ

Δεν τον ξέρεις...

Είναι από άλλο χωριό!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μα αφού είπαμε να με περιμένεις... Στο είχα τάξει πως θα 'ρθω!

ΑΝΙΣΑ

Τελείωσε Γιώργη: Τελείωσε: Φύγε, σε παρακαλώ...

Η Ανίσα τον βλέπει από το παράθυρο κλεφτά. Ο Γιώργης δε μιλά. Στέκεται αμήχανα, προσπαθώντας να καταλάβει, να το χωνέψει... Τελικά πετάει στο χόμα το τριαντάφυλλο, μουρμουρίζει ένα «η ώρα η καλή», κάνει μεταβολή και φεύγει σκυφτός. Η Ανίσα ξεσπά σε κλάματα. Ο Λεάντρο την αγκαλιάζει

ΛΕΑΝΤΡΟ

Έκανες σωστά.

Ήταν το μόνο που θα μπορούσε να γίνει...

ΣΚΗΝΗ 46 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΖΟΡΜΠΙΔΗ

Η Κική περιμένει ανήσυχα. Περπατά ανυπόμονη στο σαλόνι και κοιτάζει το ρολόι. Η πόρτα ανοίγει και μπαίνει ο Γιώργης συνοφρυμένος

ΚΙΚΗ

Έλα ρε Γιώργη, άργησες. Αφού σου είπα από το τηλέφωνο ότι είναι σοβαρό.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Με συγχωρείς Κική μου...

Έπρεπε πρώτα να τελειώσω μια εκκρεμότητα που είχα αφήσει...

ΚΙΚΗ

Ποιά εκκρεμότητα εννοείς;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Είχα τάξει στην Ανίσα πως θα πάω να τη ζητήσω από τον πατέρα της.

ΚΙΚΗ

Το ξέρω, μου το είχες πει.
Και; Τι απόγινε; Τη ζήτησες;

ΓΙΩΡΓΗΣ

(απογοητευμένος)

Τίποτις. Μου πέταξε στα μούτρα ότι θα

παντρευτεί άλλον... Εέρεις εσύ κάτι;

ΚΙΚΗ

Όχι. Η Ανίσα είναι εξαφανισμένη από τότε που έφυγες για Σαλονίκη και ο Μπερντάλης δε μιλά για αυτή. Άστα αυτά όμως. Σε κάλεσα να έρθεις για τον πατέρα...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι συμβαίνει με τον πατέρα;

ΚΙΚΗ

(κλαίγοντας)

Κάτι που μας το έκρυβε καιρό. Γιώργη, τον χάνουμε το γερο-Αριστείδη!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι έγινε Κική; Γιατί;

ΚΙΚΗ

Ο πατέρας έχει παλιαρρώστια. Την έχει καιρό και δεν είπε τίποτα σε κανένα!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Που είναι τώρα; Είναι εδώ;

ΚΙΚΗ

Εδώ είναι, ξαπλωμένος. Σε γυρεύει...

ΣΚΗΝΗ 47 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΖΟΡΜΠΙΑΔΗ, ΥΠΝΟΔΟΜΑΤΙΟ

Ο Γιώργης πηγαίνει στο δωμάτιο του πατέρα του. Ο Αριστείδης είναι κατάκοιτος. Είναι χλωμός και ανασαίνει δύσκολα

ΓΙΩΡΓΗΣ

Πατέρα;

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Γιώργη... Ήρθες!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς... τώρα είμαι εδώ...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Έμαθα από τον αδελφό μου... πως πας πολύ καλά... Στο εργοστάσιο, λέει... σκέφτονται κι όλα να σου δώσουνε προαγωγή... Είσαι, λέει... δουλευτής και τίμιος, του καθήκοντος... γκουχ γκουχ...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Από σένα το πήρα πατέρα. Κι αυτό και όλα όσα μου έμαθες...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Εσύ κι η αδελφή σου γινήκατε άξιοι άνθρωποι... Χαίρομαι που αφήνω πίσω μου δυό παιδιά σαν εσάς... γκουχ γκουχ...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μα τι είναι αυτά που λες, πατέρα; Εσύ θα ζήσεις σαν τα ψηλά βουνά...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Υποσχέσου μου, Γιώργη, πως όταν φύγω θα φροντίσεις την αδελφή σου... Υποσχέσου...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς, πατέρα... ξέρω πως έχεις φροντίσει και γι αυτό... Ο θείος Βρασίδης μου είπε για το κομπόδεμα που έχεις βάλει στην άκρη για μας... Θα σε πάμε στους καλύτερους γιατρούς. Θα δεις...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Αυτά τα λεφτά είναι για σας.

Το υποσχέθηκα στη μάνα σας... Ευχή και κατάρρα μου έδωκε... να σας κάμω ανθρώπους χρήσιμους στην κοινωνία... Τα κατάφερα... φεύγω ήσυχος...

Ο Αριστείδης κλείνει τα μάτια και γέρνει κουρασμένος το κεφάλι...

**ΣΚΗΝΗ 48 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ, ΒΡΑΔΥ
(ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ)**

ΓΡΑΜΜΟΣ - 1965

Η Ανίσα είναι στο κρεβάτι όταν την πιάνουν οι πόνοι της γέννας. Σκούζει. Ο Λεάντρο μπαίνει στο δωμάτιο ανήσυχος. Ακούει ένα «αδελφούλη, γεννάω!». Τρέχει και φέρνει μια λεκάνη με νερό και μία πετσέτα. Η κοπέλα πονάει...

**ΣΚΗΝΗ 49 -ΕΣΩΤ. ΠΛΑΝΟ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΙΔΕΡΑ ΑΠΟ ΕΞΩ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Ακούγονται κραυγές πόνου, που δυναμώνουν και δίνουν τη θέση τους σε μία τελευταία, μεγαλύτερης έντασης. Ακολουθεί σιωπή...

**ΣΚΗΝΗ 50 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΚΟΤΕΤΣΙ (ΙΔΙΟ
ΒΡΑΔΥ)**

Ένας νέος, λεπτός, βγαίνει στα σκοτάδια. Ακροπατεί στα μουλωχτά. Κρατά στην αγκαλιά κάτι μικρό, τυλιγμένο σε μια πετσέτα γεμάτη αίματα. Το ακουμπά στο χώμα. Παίρνει ένα φτυάρι και σκάβει ένα λάκκο. Το παραχώνει βιαστικά. Φτυαρίζει πίσω το χώμα και το σκεπάζει πρόχειρα. Ύστερα κοιτά τριγύρω για να βεβαιωθεί ότι δεν τον είδε κανείς...

**ΣΚΗΝΗ 51 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΟΦΙΤΑ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Ο Λεάντρο μπαίνει στο δωμάτιο.

Οι γαλότσες του είναι λασπωμένες. Πηγαίνει προς το κρεβάτι που βρίσκεται κουλουριασμένη η Ανίσα. Η κοπέλα είναι βουτηγμένη στο κλάμα.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Έλα, ησύχασε. Τελείωσε. Καλύτερα έτσι. Το παιδί ήταν ήδη πεθαμένο όταν βγήκε...

Η Ανίσα κλαίει στην αγκαλιά του αδελφού της. Ακούγεται το κλειδί να γυρίζει στην εξώπορτα.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Γύρισε ο μεθύστακας. Ώσα που προλάβαμε...

ΣΚΗΝΗ 52 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ, ΣΑΛΟΝΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ο σιδεράς μπαίνει πιωμένος. Κάθεται στο κρεβάτι και βγάζει τις μπότες του. Μουρμουρίζει: «Δεν ματαπάω στο καπηλειό... Με τρελάνανε πιά... Η κόρη σου αυτό, η κόρη σου εκείνο... γιατί την κρατάς κλεισμένη... Γιατί έτσι! Δική μου είναι, ότι θέλω την κάνω και δε δίνω λογαριασμό σε κανένα κερατά». Σηκώνεται, τρεκλίζει, ξαναπέφτει στο κρεβάτι...

Ο Λεάντρο κατεβαίνει τις σκάλες. Κοιτάει το σιδερά με μίσος και αηδία...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Η κόρη σου γέννησε. Όχι ότι σε νοιάζει βέβαια... Πεθαμένο παιδί έβγαλε, ευτυχώς... το παιδί σου... Μετά από αυτό δεν θέλω να την ξαναπλησιάσεις. Μ' ακούς;

ΜΠΕΡΝΤΑΛΗΣ

Τι; Πότε έγινε αυτό;

Και δεν θα μου πεις εσύ τι θα κάνω!

Μ' άκουσες, παλιο-αδερφή;

Ο σιδεράς σηκώνεται να χτυπήσει το γιό του, αλλά παραπατά και σωριάζεται στο πάτωμα. Ο Λεάντρο περνά από πάνω του. Τον κοιτάζει με περιφρόνηση. Φτύνει. Τον παρατά εκεί, γυρνά και ανεβαίνει τις σκάλες...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεκάρα δε δίνεις γι αυτή... ακόμα και τώρα...
Μην τολμήσεις και απλώσεις τις χερούκλες
σου πάνω της, θα σε σκοτώσω...

Ο σιδεράς πιάνει το πρόσωπό του με τις παλάμες
του... «Ναταλία, Ναταλία» ψιθυρίζει και βάζει τα
κλάματα, σαν μικρό παιδί...

FADE OUT**FADE IN****ΣΚΗΝΗ 53 -ΕΣΩΤ. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΔΕΡΑΔΙΚΟ,
ΜΕΣΗΜΕΡΙ (ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ)**

Κάποιοι χωρικοί περιμένουν έξω από το κλειστό
μαγαζί. Συζητούν μεταξύ τους:

ΧΩΡΙΚΟΣ 1

Ούτε σήμερα φάνηκε.

Του πήγα το άλογό μου να το πεταλώσει. Από
χτες το περιμένω. Τι θα κάμω με δαύτον;

ΧΩΡΙΚΗ 2

Κι εγώ περιμένω από χτες τα ταψιά για
γάνωμα. Μήπως είναι άρρωστος;

ΧΩΡΙΚΟΣ 3

Να πάμε από το σπίτι του.

Τρεις μέρες λείπει. Θα είχε στείλει τον
μικρό να μας εξυπηρετήσει. Κάτι συμβαίνει...

ΧΩΡΙΚΟΣ 4

Καλά τα λες. Να πάμε. Άνθρωποι είμαστε,
μπορεί κάτι να του έχει συμβεί...

ΣΚΗΝΗ 54 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ανοίγει η πόρτα και μπαίνουν τέσσερεις χωρικοί.
Τα παντζούρια είναι κλειστά. Σκοτάδι. Κάποιος

ανάβει τα φώτα. Αντικρύζουν το σιδερά πεσμένο στο πάτωμα. Είναι γυμνός, δεμένος πισθάγκωνα, μέσα στα αίματα. Το κεφάλι του τσακισμένο. Παραπέρα είναι πεταμένη η μασιά του τζακιού. Το κορμί του γεμάτο μώλωπες. Ο Λεάντρο είναι γονατιστός από πάνω του. Τα χέρια του ματωμένα. Μονολογεί «εγώ το έκανα... εγώ το έκανα. Του είπα, να μη την ξαναγγίξει... του το 'πα». Πιο πέρα, κουρνιασμένη στην πολυθρόνα, η Ανίσα. Φοράει μια νυχτικιά σκισμένη και ματωμένη. Τα μάτια της είναι κόκκινα από το κλάμα. Το βλέμμα της απλανές...

ΣΚΗΝΗ 55 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΣΙΔΕΡΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Ο ενωμοτάρχης εξετάζει προσεκτικά τον τόπο του εγκλήματος. Δίνει εντολές στους δύο χωροφύλακες να ψάξουν το σπίτι. Ο Λεάντρο είναι όρθιος. Του έχουν περάσει χειροπέδες. Συνεχίζει να λέει «εγώ το έκανα», σαν υπνωτισμένος. Ένας χωροφύλακας καλύπτει την Ανίσα που τρέμει σαν το ψάρι με ένα παλιτό. Ο άλλος μπαίνει στο σπίτι από το κοτέτσι. Στα χέρια του κρατά μια ματωμένη πετσέτα. Την αφήνει στο πάτωμα και την ανοίγει. Το θέαμα του νεκρού μωρού σε προχωρημένη σήψη αφήνει άφωνο τον ενωμοτάρχη. Η Ανίσα ξεσπάει σε αναφιλητά...

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 56: ΕΣΩΤ. ΚΛΙΝΙΚΗ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΓΙΑΤΡΩΝ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΙΤΛΟΣ: ΙΩΑΝΝΙΝΑ - 1965

Ο διευθυντής της κλινικής συζητά με τον ψυχίατρο που παρακολουθεί την Ανίσα. Μιλούν χαμηλόφωνα. Είναι ανήσυχoi και προβληματισμένοι

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Η ασθενής υπέστη σοβαρό σοκ, κύριε διευθυντά. Η αδυναμία επικοινωνίας της με τον έξω κόσμο είναι εντός των πλαισίων της φυσιολογικής πορείας αναρρώσεώς της...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Κατάλαβα... Κοιτάξτε, μόλις αρχίσει να τρώει κανονικά, να τη στείλουμε σπίτι της. Τρεις μήνες εδώ μέσα είναι πολλοί! Περιμένουν κι άλλοι να νοσηλευτούν. Είναι και οι περικοπές στον προϋπολογισμό της κλινικής...

ΣΚΗΝΗ 57: ΕΣΩΤ. ΚΛΙΝΙΚΗ, ΔΩΜΑΤΙΟ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η Ανίσα είναι ξαπλωμένη με την πλάτη όρθια και το βλέμμα απλανές. Ο ψυχίατρος μπαίνει στο θάλαμο. Σκύβει πάνω της και της μιλά:

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Πώς είμαστε σήμερα, Ανίσα;
Μου είπαν πως έφαγες όλο σου το φαγητό...

ΑΝΙΣΑ

(σβησμένα)

Καλύτερα είμαι... μόνο να... έχω εκείνους τους εφιάλτες... συνέχεια...

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Επόμενο είναι... Πέρασες μεγάλο σοκ...
Θα συνέλθεις... είσαι πολύ δυνατό κορίτσι,
έτσι;

ΑΝΙΣΑ

Γιατρέ... δεν αντέχω άλλο εδώ... θέλω να πάω σπίτι... Σε παρακαλώ... Άσε με να πάω σπίτι...
ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ Θα γίνει κι αυτό. Σε λίγο καιρό
θα είσαι τελείως καλά και θα έρθει ο
αδελφός σου να σε πάρει, ναι;

Ο γιατρός αφήνει την Ανίσα και κινεί να φύγει από το θάλαμο. Φθάνοντας στην πόρτα, γυρίζει και την κοιτάζει για μια ακόμη φορά. «Φτωχό πλάσμα» μουρμουρίζει και κουνάει το κεφάλι του με νόημα...

ΣΚΗΝΗ 58: ΕΣΩΤ. ΚΛΙΝΙΚΗ, ΔΩΜΑΤΙΟ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ο Ματίν είναι καθισμένος πλάι στο κρεβάτι της Ανίσα. Της κρατά το χέρι

MATIN

Οι γιατροί μου είπαν πως συνήλθες. Για τέσσερεις μήνες, δε μιλούσες. Είσαι καλύτερα, μου είπαν. Παρ' όλο που σε βλέπω πολύ αδυνατισμένη...

ΑΝΙΣΑ

(ξεψυχισμένα)

Ναι... είμαι καλά...

Θέλω να φύγω από δώ... Πάρε με από δώ... σε παρακαλώ...

MATIN

Εντάξει... Γι αυτό ήρθα, να σε πάρω... Πάμε σπίτι! Όλα είναι έτοιμα και σε περιμένουν.
Η Σοφούλα ανυπομονεί να σε γνωρίσει...

ΣΚΗΝΗ 59 -ΣΠΙΤΙ MATIN, ΝΥΧΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΙΤΛΟΣ: ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η Ανίσα κοιμάται. Ξάφνου πετάγεται πάνω τρομαγμένη και βάζει τις φωνές. Ο Ματίν τρέχει στο δωμάτιό της με ένα ποτήρι νερό

MATIN

Ανίσα! Τι συμβαίνει; Πάλι εφιάλτες έβλεπες;

ΑΝΙΣΑ

Μην ανησυχείς Ματίν. Ναι... είμαι καλά... Πάει,

πέρασε. Σε ευχαριστώ... Γύρνα στο δωμάτιό σου...

Ο Ματίν βγαίνει από το δωμάτιο. Η Ανίσα σφίγγει τα δόντια μονολογώντας: «Έλα κορίτσι μου! Είσαι δυνατή... θα συνέλθεις»...

FADE OUT

FADE IN

**ΣΚΗΝΗ 60 -ΣΠΙΤΙ ΜΑΤΙΝ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ
(ΓΕΝΑΡΗΣ 1966)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΓΕΝΑΡΗΣ 1966

Ο Ματίν γυρίζει στο σπίτι από τη δουλειά. Η γυναίκα του τον υποδέχεται στην πόρτα. Τον αγκαλιάζει και τον φιλά. Το βλέμμα της είναι ανήσυχο και το ύφος της ενοχλημένο. Ο Ματίν μπαίνει στο σαλόνι και κάθεται στον καναπέ.

ΜΑΤΙΝ

Τι συμβαίνει, Σοφούλα;

Κάτι έχεις εσύ.

Έλα, πες μου

Η Σοφούλα κάθεται δίπλα του και μιλάει χαμηλόφωνα, προσέχοντας με το βλέμμα από την ανοιχτή πόρτα τα άλλα δωμάτια.

ΣΟΦΟΥΛΑ

(χαμηλόφωνα)

Ματίν, το ξέρω πως είναι αδελφή σου. Όμως δεν αντέχω άλλο. Ο κόσμος σχολιάζει. Στην αγορά με κοιτούν παράξενα. Πριν από έξι μήνες είπες πως θα μείνει εδώ μέχρι να συνέλθει και πως θα φύγει στο τέλος της χρονιάς. Έχει μπει η επόμενη. Αυτή είναι ακόμα εδώ. Κάτι πρέπει να κάνουμε...

ΜΑΤΙΝ

(θυμωμένος)

Να πάνε στο διάολο όλοι τους.

ΣΟΦΟΥΛΑ

Τα Γιάννενα είναι μικρή πόλη.

Όλα μαθαίνονται και όλα συζητιούνται.

ΜΑΤΙΝ

Να κοιτάξουν τις δουλειές τους.

Θυμάσαι τι έγινε όταν πρωτόρθα; Αλβανό με φώναζαν και με έδειχναν όλοι. Τώρα βρήκαν άλλα να σχολιάσουν!

ΑΝΙΣΑ

Θα φύγω, Σοφούλα.

Μην ανησυχείς!

Η Ανίσα πρόβαλε στην πόρτα. Προφανώς άκουσε τις φωνές του Ματίν. Προχώρησε αργά προς το μέρος τους και τους κοίταξε σα να ήθελε να δώσει έμφαση σε αυτό που μόλις ξεστόμισε. Ο Ματίν σηκώθηκε και της απάντησε:

ΜΑΤΙΝ

Δεν έχεις να πας πουθενά! Ακόμα δεν έχεις συνέλθει εντελώς...

ΑΝΙΣΑ

Αρκετά σας φορτώθηκα. Σας ευχαριστώ για όσα κάνατε για μένα, αλλά πρέπει να βρω το κουράγιο να συνεχίσω τη ζωή μου. Το οφείλω στο Λεάντρο, που τα πήρε όλα επάνω του για να με σώσει. Μα πιο πολύ το χρωστάω σε μένα...

Ο Ματίν βουρκώνει. Σαν να κάνει πίσω. Μαλακώνει η φωνή του. Κοιτάζει συγκινημένος την αδελφή του...

MATIN

Είσαι πολύ γενναία, πριγκίπισσα. Μπορείς να μείνεις όσο θέλεις, το ξέρεις αυτό! Πάντα θα υπάρχει μια θέση για σένα στο σπιτικό μου, όπως και στην καρδιά μου...

ΑΝΙΣΑ

Μην επιμένεις, Ματίν. Την απόφασή μου την έχω πάρει. Εσύ να φροντίσεις τη γυναίκα σου και το παιδί σας που έρχεται...

Ο Ματίν σκύβει το κεφάλι. Το σηκώνει και την κοιτά στα μάτια. Η Ανίσα ακούγεται αποφασισμένη. Η Σοφούλα σκύβει κι εκείνη το κεφάλι. Μιλά απολογητικά...

ΣΟΦΟΥΛΑ

Με συγχωρείς, Ανίσα, αλλά... καταλαβαίνεις... είναι και το παιδί...

Η Ανίσα χαμογελά πικρά, καθησυχάζοντας τη Σοφούλα. Την πλησιάζει και την ακουμπά στον ώμο

ΑΝΙΣΑ

Σε καταλαβαίνω.

Δεν θέλεις να μεγαλώσει δίπλα σε μια θεία με βαριά μελαγχολία...

MATIN

Μην ακούω ανοησίες! Εσύ ήσουν η χαρά της ζωής, πριγκίπισσα και θα ματαγίνεις έτσι. Είναι ζήτημα χρόνου. Και τώρα, τι σκέφτεσαι να κάνεις; Που σκέφτεσαι να πας;

ΑΝΙΣΑ

Είδα στις αγγελίες πως ανοίγει μια εταιρεία λιπασμάτων στη Θεσσαλονίκη και ψάχνει εργάτριες...

MATIN

Κοίτα, έχουμε κι εδῶ δουλειές. Μπορώ να μιλήσω εγώ για σένα. Έχω κάποιες γνωριμίες.

Θα τα βολέψουμε, θα δεις... Μόνον εσύ κι εγώ
απομείναμε από την οικογένεια... Μείνε, σε
παρακαλώ...

ΑΝΙΣΑ

Όχι, Ματίν.

Κανείς δεν παίρνει μια στιγματισμένη στη
δούλεψή του... Φεύγω αύριο το πρωί με το
λεωφορείο...

Ο Ματίν σηκώνεται από τον καναπέ, πάει προς το
μέρος της και την αγκαλιάζει

MATIN

Γαμώτο! Σας υποσχέθηκα πως θα σας
προστατέψω και τους δυο και να που
καταλήξαμε: Ο Λεάντρο στη φυλακή κι εσύ να
μη μπορείς να στεριώσεις πουθενά...

ΑΝΙΣΑ

Μην κατηγορείς τον εαυτό σου, Ματίν. Μόνο
εσύ δε φταις για ότι έγινε...

MATIN

Ωρίμασες απότομα, πριγκίπισσα...

**ΣΚΗΝΗ 61 -ΕΞΩΤ. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΙΝΔΟΥ (1966)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1966

Πλάνο από ψηλά, με κάμερα από drone

ΣΚΗΝΗ 62 -ΕΞΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗ, ΠΡΩΙ

Η Ανίσα χτυπά την πόρτα και μπαίνει στο γραφείο.
Ένας άνδρας 50άρης, με κοστούμι και χοντρά
γυαλιά της ρίχνει μια ματιά και συμβουλευεται
τα χαρτιά του. Την αφήνει να περιμένει όρθια
κάμποση ώρα

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Είσαι η Άννα Μπερντιάλη, σωστά;
Κάθισε!

Την παρατηρεί με ξελιγωμένο ύφος ενώ εκείνη
κάθεται τακτοποιώντας το μακρύ φόρεμά της

ΑΝΙΣΑ

Ήλθα γιατί έμαθα πως ψάχνετε εργάτριες...

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Από ότι βλέπω, είσαι ανειδίκευτη.

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα.

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Ο φάκελός σου λέει πως κατάγεσαι από την
Βόρειο Ήπειρο

Η Ανίσα κατάλαβε το υπονοούμενο και του απάντησε
με ύφος που δε σήκωνε αντίρρηση

ΑΝΙΣΑ

Είμαι Ελληνίδα!
Γεννήθηκα στην Ελλάδα

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Βλέπω εδώ ότι είσαι ανήλικη!

ΑΝΙΣΑ

Σε τρεις μήνες γίνομαι 18. Είναι πρόβλημα;

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Όχι. Βέβαια, είναι κάπως παράνομο, αλλά
μπορούμε να αλλάξουμε στην καρτέλα
πρόσληψης την ημερομηνία γέννησής σου...
Σου το λέω για να είμαστε συνεννοημένοι αν
υπάρξει ανάγκη. Ξέρεις...

ΑΝΙΣΑ

Σας ευχαριστώ! Το εκτιμώ πολύ!

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Ξεκινάς αύριο με το βασικό μεροκάματο. Η εταιρεία μας φροντίζει τους εργαζόμενους της. Θα έχεις τα πλήρη ένσημά σου και το δικαίωμα να τρως στην καντίνα του εργοστασίου έναντι μικρού αντιτίμου

ΑΝΙΣΑ

Α, πολύ ωραία!

Ο Προσωπάρχης σηκώνεται από το γραφείο του και πλησιάζει την Ανίσα σαν αρπακτικό:

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Αν μάλιστα δείξεις την κατάλληλη προθυμία, θα έχεις το εξτραδάκι σου...

Καταλαβαίνεις...

ΑΝΙΣΑ

Τι εννοείτε;

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

Ωραία κοπέλα είσαι, φαίνεσαι έξυπνη, μη μου πεις πως δεν το έπιασες...

ΑΝΙΣΑ

(με προσποιητή αφέλεια)

Πραγματικά... Δεν σας καταλαβαίνω...

ΠΡΟΣΩΠΑΡΧΗΣ

(ενοχλημένος)

Καλά, καλά, μπορείς να πηγαίνεις. Αύριο το πρωί στις 8 να παρουσιαστείς στον επιστάτη!

ΣΚΗΝΗ 63 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙΣΤΑΤΗ, ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΠΡΩΙ

Η Ανίσα μπαίνει από την ανοιχτή πόρτα. Ο

επιστάτης δεν είναι στο γραφείο του. Η Ανίσα περιμένει για λίγο όρθια. Μπαίνει στο γραφείο ο Γιώργης με ένα ντοσιέ στο χέρι και ένα στυλό πίσω από το αυτί. Την κοιτάζει με έκπληξη:

ΓΙΩΡΓΗΣ

(σαστισμένος)

Όμορφη!; Τι θες εσύ εδώ;

ΑΝΙΣΑ

(με χαμόγελο έκπληξης)

Γιώργη; Εεε... ήρθα να πιάσω δουλειά. Ψάχνω τον επιστάτη...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τον βρήκες! Κάθισε να μου τα πεις...

ΣΚΗΝΗ 64 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙΣΤΑΤΗ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Η Ανίσα και ο Γιώργης κάθονται στον καναπέ του γραφείου. Εκείνη του διηγείται την ιστορία της. Κάθε τόσο σταματά, διστάζει και συνεχίζει με δυσκολία. Ο Γιώργης ακούει σκεπτικώς...

ΑΝΙΣΑ

...τα υπόλοιπα θα τα διάβασες στις εφημερίδες... Έγινε σούσουρο... Ντρέπομαι πολύ...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Η αλήθεια είναι πως σε έψαξα μετά που έγιναν αυτά, αλλά δε μπόρεσα να σε βρω. Κανένας από το χωριό δεν ήξερε πού είσαι. Ο μεγάλος σου αδελφός δεν είχε αφήσει τα στοιχεία του.

ΑΝΙΣΑ

Ακόμα και να τ' άφηνε, κανένας στο χωριό δε συζητά γι αυτό. Όλοι νομίζουν πως εγώ φταίω για ότι έγινε. Και να σου πω κάτι, Γιώργη; Δεν έχουν άδικο...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ανοησίες. Από που κι ως που φταις για το μέθυσο κτήνος που είχες για πατέρα; Κι εγώ, πού να το φανταστώ πως θα έφταναν εκεί τα πράγματα... Πες μου, βρήκες κάπου να μείνεις;

ΑΝΙΣΑ

Όχι. Μου έδωσε τη διεύθυνση κάποιου γνωστού του ο Ματίν και θα πάω από εκεί να μου βρει...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Λοιπόν, άκου. Άσε τους γνωστούς και αγνώστους. Εγώ θα σε φροντίσω. Μη φοβάσαι τίποτα! Δε μου λες, πήρες την καρτέλα πρόσληψης από το προσωπικό;

ΑΝΙΣΑ

Ναι, εδώ την έχω...

Ο Γιώργης κάνει πως διαβάζει την καρτέλα. Κάθε τόσο ρίχνει κλεφτές ματιές στην Ανίσα

ΓΙΩΡΓΗΣ

Πάντως κράτησα την υπόσχεσή μου. Γύρισα για σένα. Ακόμα έχω τα λόγια σου στ' αυτιά... Πού να' ξερα!

ΑΝΙΣΑ

Ξέρεις, Γιώργη... δε μπορούσα να σε δώ τότε...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Καταλαβαίνω...

ΑΝΙΣΑ

Ούτε είσαι υποχρεωμένος απέναντί μου. Για αυτά που είπαμε τότε, εννοώ... Θα σε καταλάβω αν...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Σας... ησύχασε... Θα τα δούμε όλα με τον

καιρό... Προς το παρόν θα μείνεις στο σπίτι μου. Είναι παλιό αλλά μεγάλο. Θα έχεις το δωμάτιό σου. Σύμφωνα;

Η Ανίσα του χαμογελά. Αυθόρμητα τον αγκαλιάζει. Κρέμεται πάνω του σαν μικρό παιδί. Εκείνος ανταποκρίνεται. Μένουν οι δύο τους έτσι κάμποση ώρα...

ΣΚΗΝΗ 65 -ΕΣΩΤ. ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΠΤΑΠΥΡΓΙΟ

Ο Λεάντρο και η Ανίσα κάθονται στο τραπέζι του επισκεπτηρίου. Η Ανίσα λέει τα νέα στον αδελφό της. Εκείνος δείχνει συγκινημένος

ΛΕΑΝΤΡΟ

Σε σκεφτόμουν, όλους αυτούς τους μήνες...

ΑΝΙΣΑ

Το ξέρω, κι εγώ σε σκεφτόμουν...

Σε ευχαριστώ...

Τα πήρες όλα πάνω σου...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Θυμάσαι τι υποσχεθήκαμε ο ένας στον άλλο;

Κανείς δεν θα μας χωρίσει...

Έπρεπε να γίνει έτσι. Όλο αυτό ήταν αβάσταχτο για σένα...

ΑΝΙΣΑ

Ήταν... Αλλά τώρα είμαι καλά...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Άκου, Ανίσα... εσύ έχεις όλη τη ζωή μπροστά σου... Ζήσε! Εγώ είμαι μια ιδιοτροπία της φύσης. Δεν αντέχω να με δείχνουν όλοι με αηδία...

ΑΝΙΣΑ

Ο κόσμος γύρω μας αλλάζει, αδελφέ... Κάποτε

θα καταλάβουν...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Να έρχεσαι να με βλέπεις... Μόνον εσένα έχω...

**ΣΚΗΝΗ 66 -ΕΞΩΤ. ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ,
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ, ΠΡΩΙ**

Η Ανίσα και ο Γιώργης είναι ανεβασμένοι σε ένα μηχανάκι. Ο Γιώργης οδηγεί δίπλα στη θάλασσα. Σταματούν σε μια παραλιακή ταβέρνα. Κάθονται σε ένα τραπέζι πλάι στο κύμα.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ήθελα να σε ρωτήσω. Πώς είναι ο αδελφός σου;

ΑΝΙΣΑ

Ο Λεάντρο; Πώς να είναι... Σε ευχαριστώ που με πας και τον βλέπω. Με χρειάζεται...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ανίσα, θα ήθελα κάποια στιγμή να τον δω κι εγώ, αλλά...

ΑΝΙΣΑ

Ξέρω, ξέρω. Μην πεις τίποτα...

Η Ανίσα κοιτάζει τρυφερά το Γιώργη. Εκείνος προσπαθώντας να ελαφρύνει την ατμόσφαιρα, αλλάζει θέμα

ΓΙΩΡΓΗΣ

Λοιπόν; Σου αρέσει εδώ;

ΑΝΙΣΑ

Ναι, πολύ!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Εντάξει, δεν έχουμε πολυτέλειες...

ΑΝΙΣΑ

Γιώργη, άκουσέ με... Δεν δίνω δεκάρα για
ανέσεις και πολυτέλειες. Άρκεί να είμαστε
μαζί. Δε με νοιάζει τίποτε άλλο...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς, όμορφη.
Ήταν να μη μπλέξεις μαζί μου. Τώρα είναι
πιά αργά...

**ΣΚΗΝΗ 67 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ
ΠΡΩΙ (ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1966)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1966

Η Ανίσα και ο Γιώργης είναι ξαπλωμένοι στο
κρεβάτι. Η Ανίσα ξυπνά. Ο Γιώργης έχει ήδη
ξυπνήσει. Γυρίζει και της σκάει ένα φιλί.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Καλημέρα κυρία Ζορμπίδη
ΑΝΙΣΑ (τεντώνεται)
Μμ... Καλημέρα κύριε Ζορμπίδη

ΓΙΩΡΓΗΣ

Σήμερα δε δουλεύουμε. Πάμε μια βόλτα στην
παραλία;

ΑΝΙΣΑ

(χτυπά παλαμάκια με ενθουσιασμό)
Ναι αμέ! Να ετοιμαστώ. Θα φορέσω τα καλά
μου!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Καμιά φορά ξεχνώ πως είσαι ένα μικρό
κοριτσάκι.

ΑΝΙΣΑ

Ναι καλά... Μίλησε ο άντρας τώρα...

Η Ανίσα συννεφιάζει. Προσπαθεί να πει κάτι, αλλά διστάζει. Τελικά αποφασίζει να το ξεστομίσει, αφού πήρε μια βαθιά ανάσα

ΑΝΙΣΑ

Γιώργη, μήπως το μετάνιωσες που με παντρεύτηκες;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τρελάθηκες, κορίτσι μου; Τι είναι αυτά που λες;

ΑΝΙΣΑ

Να... Δεν ξέρω πότε θα μπορέσω να σου δώσω αυτό που οι άλλοι άντρες έχουν από τις γυναίκες τους

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μην ανησυχείς, όμορφη. Όσοι καιρός κι αν χρειαστεί, θα περιμένω...

ΑΝΙΣΑ

Α, θέλω να σου πω και κάτι άλλο. Σκέφτομαι το Σεπτέμβρη να γραφτώ στο χειμερινό. Θέλω να βγάλω το δημοτικό, να πάρω το χαρτί. Κι ύστερα στο γυμνάσιο!

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι να τα κάνεις όλα τούτα; Δουλειά έχεις...

ΑΝΙΣΑ

Δεν είναι αυτό. Μου αρέσουν τα γράμματα και ξέρω να διαβάζω και να γράφω. Θέλω να προχωρήσω στη ζωή...

ΓΙΩΡΓΗΣ

(συγκαταβατικά)

Εντάξει, όμορφη. Αλλά κοίτα μη μάθεις περισσότερα από μένα!

**ΣΚΗΝΗ 68 -ΕΣΩΤ. ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΠΤΑΠΥΡΓΙΟΥ**

Η Ανίσα και ο Λεάντρο κάθονται αντικρουστά στο τραπέζι του επισκεπτηρίου. Η Ανίσα κρατά τα χέρια του αδελφού της μέσα στα δικά της

ΛΕΑΝΤΡΟ

Χαίρομαι που όλα πηγαίνουν καλά για σένα

ΑΝΙΣΑ

Αχ, Λεάντρο... Μακάρι να μπορούσα να πω το ίδιο και για σένα...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Μια χαρά είμαι, μην ανησυχείς.
Πές μου τα δικά σου. Είχες άλλο βιβλίο από την Ανεμώνη;

ΑΝΙΣΑ

Το τελευταίο που πήρα ήταν μια μέρα μετά τη σύλληψή σου. Μετά έφυγα από το σπίτι μας, πήγα στα Γιάννενα. Ήταν μια ποιητική συλλογή του Λόρκα.

ΛΕΑΝΤΡΟ

Λοιπόν; Το διάβασες;

ΑΝΙΣΑ

Πολύ αργότερα, όταν συνήλθα. Κοίτα, τα βιβλία αυτά για πολύ καιρό ήταν όλος μου ο κόσμος. Όμως δε με προετοίμασαν ούτε στο ελάχιστο για ότι έμελλε να αντιμετωπίσω στην πραγματική μου ζωή...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Η ζωή τα φέρνει όπως αυτή θέλει. Δε μας ρωτάει. Εμείς το μόνο που μένει να κάνουμε είναι να υπομένουμε...

Ο Λεάντρο σκύβει το κεφάλι. Η Ανίσα δε συμφωνεί, αλλά καταλαβαίνει... Προτιμά να μην πει τίποτα...

**ΣΚΗΝΗ 69 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ
(ΜΑΡΤΙΟΣ 1967)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ – ΜΑΡΤΙΟΣ 1967

Συνδικαλιστική συγκέντρωση: Ο Γιώργης και τέσσερεις εργάτες είναι καθισμένοι στο σαλόνι και συζητούν

ΓΙΩΡΓΗΣ

Σύντροφοι, το θέμα μας είναι η απεργία. Οι συνθήκες ξέρουμε πως δεν είναι ευνοϊκές. Η κυβέρνηση είναι πιθανό να μην προλάβει να μας πάει ως τις εκλογές... Προτείνω την αναβολή της απεργίας μέχρι νεωτέρας!

ΕΡΓΑΤΗΣ 1

Η γενική συνέλευση των εργατών αποφάσισε να κατέβουμε σε απεργία τη Δευτέρα! Οι εργάτριες είναι μαζί μας. Ακόμα και η γυναίκα σου, Γιώργη...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Πώς; Η Άννα;

ΕΡΓΑΤΗΣ 2

Ναι, και μάλιστα μπροστάριας!
Είναι αγωνίστρια και δεν της το 'χα!

ΣΚΗΝΗ 70 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ

Η Ανίσα και ο Γιώργης συζητούν έντονα. Η Ανίσα δείχνει αυτοσυγκράτηση. Ο Γιώργης κουνά τα χέρια του πάνω κάτω...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Γιατί δεν με προειδοποίησες; Έπεσα από τα σύννεφα! Μπροστά στους εργάτες! Τι θα λένε τώρα για τον επιστάτη τους...
Διάολε, πως θα έχω το πάνω χέρι στη δουλειά αν δε μπορώ να ξέρω τι γίνεται στο σπίτι μου!

ΑΝΙΣΑ

Έχεις δίκιο αγάπη μου, αλλά κάποιος πρέπει να μιλήσει για τα δικαιώματα των γυναικών.

Έφερεις πόσο επίμονα μου την πέφτει ο Μουράτογλου; Επειδή είναι προσωπάρχης μπορεί να κάνει ότι θέλει; Το ίδιο λένε και άλλες εργάτριες. Κάποιες μάλιστα υπέκυψαν στις ορέξεις του...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ο Μουράτογλου την έπεσε στη γυναίκα μου; Πότε; Γιατί δε μου το 'πες; Έννοια σου, θα σου τον συγυρίσω...

ΑΝΙΣΑ

Τίποτα δεν θα καταφέρεις!

Η βία κατά των γυναικών στο χώρο εργασίας δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό...

ΓΙΩΡΓΗΣ

(χαμογελά)

Σαν πολλά έμαθες σε τόσο λίγο διάστημα στο σχολείο, όμορφη!

ΑΝΙΣΑ

(συννεφιάζει)

Γιώργη...

Αν δεν ασχοληθώ με όλα αυτά θα τρελαθώ...

Πρέπει να κρατώ το μυαλό μου διαρκώς απασχολημένο...

ΣΚΗΝΗ 71 -ΕΞΩΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ, ΠΡΩΙ (ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ)

Οι εργάτες είναι συγκεντρωμένοι έξω από το χώρο παραγωγής και αρνούνται να μπουν. Κρατούν πανό και μια ντουντούκα και φωνάζουν συνθήματα κατά της εργοδοσίας. Η πόρτα της περιφραξης ανοίγει και μπαίνει περιπολικό της αστυνομίας. Σταματά πίσω από τους εργάτες. Βγαίνουν τρεις

αστυνομικοί οπλισμένοι. Ο ένας φωνάζει μέσα από ένα μεγάφωνο: «Παρακαλώ, διαλυθείτε ήσυχα». Οι εργάτες εξαγριώνονται. Είναι έτοιμοι να συγκρουστούν. Η Ανίσα μπαίνει ανάμεσα σε αυτούς και τους αστυνομικούς.

ΑΝΙΣΑ

Ψυχραιμία, σύντροφοι!
Μην τους δώσετε την ικανοποίηση να μας
συλλάβουν!

Στρεφόμενη προς τους αστυνομικούς λέει φωναχτά:

ΑΝΙΣΑ

Κύριοι, ασκούμε το νόμιμο δικαίωμα της απεργίας. Ήρθαμε ειρηνικά, δεν θέλουμε φασαρίες. Μόνο να συναντηθούμε με τους εργοδότες, να υποβάλλουμε τα αιτήματά μας και μετά να γυρίσουμε στη δουλειά μας.

ΑΣΥΝΟΜΙΚΟΣ

Λάβαμε μια κλήση για ταραχές και φθορά
ξένης περιουσίας.

ΑΝΙΣΑ

Σίγουρα πρόκειται για παρεξήγηση. Όπως βλέπετε δεν έγινε καμιά ζημιά. Απλά επιδιώκουμε συζήτηση και αποδοχή των δίκαιων αιτημάτων μας.

ΑΣΥΝΟΜΙΚΟΣ

Καλώς.

Θα μείνουμε στο χώρο μέχρι να ξεκαθαρίσει
η κατάσταση.

Ο αστυνομικός επιστρέφει στο περιπολικό και μιλά με τους συναδέλφους του. Ένας εργάτης πλησιάζει την Ανίσα

ΑΡΧΙΕΡΓΑΤΗΣ

Τα λέει η περδικούλα σου, μικρή!
Δε φοβήθηκες διόλου!

Η πόρτα του εργοστασίου ανοίγει. Βγαίνει κάποιος με κοστούμι. Απευθύνεται στους συγκεντρωμένους:

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Ο κύριος Γενικός θα δει τρεις από εσάς. Επιλέξτε ποιοι θα σας εκπροσωπήσουν. Να έχετε έτοιμο ένα κείμενο με τα αιτήματά σας!

Οι εργάτες επιλέγουν στα γρήγορα τους τρεις πιο παλιούς. Ο Μήτσος προτείνει να πάει η Ανίσα στη θέση του, παρά την αντίρρηση των υπολοίπων

ΑΡΧΙΕΡΓΑΤΗΣ

Παραχωρώ τη θέση μου στη νεαρά από εδώ. Απέδειξε ότι έχει λέγειν και τσαγανό, παρά την ηλικία της

Οι υπόλοιποι τελικά συμφωνούν. Η Ανίσα τους ευχαριστεί για την τιμή:

ΑΝΙΣΑ

Σας ευχαριστώ όλους.

Πάμε να τους τα πούμε έξω από τα δόντια, αδέλφια!

ΣΚΗΝΗ 72 -ΕΣΩΤ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ, ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΜΕΣΗΜΕΡΙ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

Αντιπροσωπία τριών εργατών συζητά με το γενικό τα αιτήματά τους. Έχουν ορίσει για επικεφαλής την Ανίσα. Ο γενικός της απευθύνει το λόγο.

ΓΕΝΙΚΟΣ

Άκουσα ότι απέτρεψες τις φασαρίες.

Εσείς οι κομμουνιστές είστε θερμόαιμοι. Εσύ παρ' όλα αυτά, προτιμάς το διάλογο από τον αγώνα.

ΑΝΙΣΑ

Ο αγώνας ξεκινά όταν ο διάλογος οδηγήσει σε αδιέξοδο, κύριε γενικέ. Και δεν είμαι

κομμουνίστρια. Μια απλή γυναίκα είμαι, που υποστηρίζει το δικαίωμά των γυναικών να λέμε «όχι» και να εννοούμε «όχι»!

ΓΕΝΙΚΟΣ

Τόσο μικρή και τόσο ετοιμόλογη!
Μπράβο! Έχετε τη λίστα των αιτημάτων σας;

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα. Είναι αιτήματα που αφορούν κυρίως την ασφάλεια του προσωπικού στο χώρο εργασίας. Αλλά υπάρχει και ένα αίτημα που δεν είναι στη λίστα.

ΓΕΝΙΚΟΣ

Α, μπα! Και ποιο είναι αυτό;

ΑΝΙΣΑ

Πρόκειται για τη σεξουαλική επίθεση κατά των γυναικών στο χώρο εργασίας.

ΓΕΝΙΚΟΣ

(ειρωνικά)

Γίνονται τέτοια πράγματα στο εργοστάσιο;
Θα αστειεύσαι!

ΑΝΙΣΑ

Είμαι σε θέση να κάνω επώνυμη καταγγελία...

ΓΕΝΙΚΟΣ

(σοβαρεύει)

Αν έχεις κάτι υπ' όψη σου έλα στο γραφείο μου να το συζητήσουμε κατ' ιδίαν. Τελειώσαμε, κύριοι! Μπορείτε να πηγαίνετε!

ΣΚΗΝΗ 73 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ, ΠΛΑΝΟ ΧΩΡΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ.

Η Ανίσα βρίσκεται στο χώρο παραγωγής του εργοστασίου. Μιλάει σε κάποιες εργάτριες. Πιάνει

την κάθε μία χωριστά. Χαιρετά τους εργάτες και κινείται στο χώρο με άνεση. Ο γενικός τη βλέπει από το γραφείο του πίσω από το τζάμι. Είναι σκεπτικός και βλοσυρός...

ΣΚΗΝΗ 74 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ (21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967)

ΤΙΤΛΟΣ: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

Ο Γιώργης και η Ανίσα είναι καθισμένοι στην τραπεζαρία. Έχουν μόλις τελειώσει το δείπνο τους. Από το ανοιχτό ραδιόφωνο ακούγονται εμβατήρια. Είναι προβληματισμένοι

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τα έμαθες; Ο Μουράτογλου απολύθηκε. Τελικά τα κατάφερες...

ΑΝΙΣΑ

Δεν ήταν εύκολο. Έπεισα πέντε εργάτριες να παραδεχτούν πως τους είχε κάνει ανήθικες προτάσεις, όπως έκανε και σε μένα. Μπορεί να τα κουκούλωσαν με το Γενικό και να μην του ασκήθηκε δίωξη, τουλάχιστον όμως δεν θα έχουμε τα ίδια από αυτόν στο μέλλον...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Είχαμε κι ένα ευχάριστο νέο σήμερα.

Γιατί κατά τα άλλα...

ΑΝΙΣΑ

Από το πρωί έχει εμβατήρια το ράδιο. Έμαθες τι έγινε;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Πραξικόπημα.

Κάποιοι συνταγματάρχες. Έρχονται δύσκολοι καιροί για το εργατικό κίνημα και τους συντρόφους. Ο πρόεδρος της ομοσπονδίας

πριν από λίγο μου είπε πως ήδη άρχισαν
συλλήψεις...

ΑΝΙΣΑ

Μην ανησυχείς, Γιώργη. Ότι κι αν συμβεί θα
το αντιμετωπίσουμε μαζί...

**ΣΚΗΝΗ 75 -ΕΣΩΤ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ,
(1968)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1968

Μπαίνουν ένας-ένας οι συμμαθητές της. Τελευταίος
μπαίνει ο δάσκαλος. Χτυπά το χέρι στο τραπέζι
«Ησυχία!». Οι μαθητές είναι αναστατωμένοι. Μόνο
η Ανίσα κάθεται ήρεμη στη θέση της

ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Λοιπόν, εδώ έχω τα αποτελέσματα των
εξετάσεών σας. Η μόνη από εσάς που πέρασε
στο γυμνάσιο είναι η Άννα Ζορμπίδη!
Συγχαρητήρια παιδί μου.

Ακούγονται χειροκροτήματα, σφυρίγματα και φωνές
αποδοκιμασίας από τους άλλους μαθητές...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Ησυχία! Θα έπρεπε να παραδειγματιστείτε από
τη συμμαθήτριά σας, αντί να χλευάζετε!

**ΣΚΗΝΗ 76 -ΕΣΩΤ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Το σχολείο τελείωσε. Οι μαθητές φεύγουν. Η Ανίσα
μένει τελευταία. Σηκώνεται και δίνει το χέρι της
στο δάσκαλο. Εκείνος δεν κρύβει τη συγκίνησή του

ΑΝΙΣΑ

Σας ευχαριστώ πολύ για όσα κάνατε για μένα...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Άννα, είσαι έξυπνη κοπέλα και πολύ

επιμελής. Σπάνια βλέπω στο σχολείο αυτό νέους ανθρώπους που τους αρέσουν τόσο τα γράμματα. Οι περισσότεροι έρχονται για το χαρτί. Εσύ έχεις μια φλόγα στο βλέμμα, μια δίψα για ζωή και μάθηση. Συνέχισε έτσι, κορίτσι μου. Θα πας μπροστά...

ΑΝΙΣΑ

Το ξέρω πως το γυμνάσιο θα είναι δύσκολο.
Το ξέρω όμως πως θα τα καταφέρω να το τελειώσω. Σας ευχαριστώ και πάλι...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Δεν συζητήσαμε ποτέ για σένα, κόρη μου. Δεν ξέρω τίποτα για τη ζωή σου

ΑΝΙΣΑ

Αφήστε το καλύτερα!
Το παρελθόν πάει, πέρασε. Μόνο μπροστά οφείλουμε να κοιτάμε...

ΣΚΗΝΗ 77 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΠΡΩΙ (ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1968)

ΤΙΤΛΟΣ: ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1968

Ακούγεται χτύπημα στην πόρτα. Η Ανίσα ανοίγει. Φορά μια νυχτικιά και τη ρόμπα της. Στο κατώφλι στέκονται τρεις άνδρες με πολιτικά. Ο ένας από αυτούς ρωτά:

ΑΝΔΡΑΣ

Οικία Γεωργίου Ζορμπίδη; Η κυρία Άννα Ζορμπίδη;

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα, εγώ είμαι.
Τι θέλετε;

ΑΝΔΡΑΣ

Ασφάλεια. Ακολουθείστε μας στο τμήμα.

ΑΝΤΣΑ

Ένα λεπτό να ντυθώ...

Η Ανίσα πάει στο υπνοδωμάτιο. Ο Γιώργης στο
μεταξύ έχει ξυπνήσει. Τη ρωτά:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Ποιος είναι;

ΑΝΤΣΑ

(ανήσυχη)

Από την Ασφάλεια. Εμένα θέλουν...

Ντύνονται και οι δύο βιαστικά και βγαίνουν στο
κατώφλι. Ο Γιώργης είναι ανήσυχος

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι θέλετε, κύριοι;

ΑΝΔΡΑΣ

Είσαστε ο κύριος Ζορμπίδης;
Θέλουμε τη σύζυγό σας

ΓΙΩΡΓΗΣ

Για ποιο λόγο;

ΑΝΔΡΑΣ

Δε μπορώ να σας πώ

ΓΙΩΡΓΗΣ

Που θα την πάτε;

ΑΝΔΡΑΣ

Στα γραφεία της ΚΥΠ. Δε μπορείτε να την
επισκεφθείτε. Παρακαλώ, μείνετε στο σπίτι
σας, αλλιώς θα έχετε κι εσείς μπλεξίματα!

ΣΚΗΝΗ 78 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΥΠ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΩΙ)

Δωμάτιο με λευκούς τοίχους. Στη μέση υπάρχει ένα τραπέζι με δύο καρέκλες στις δύο απέναντι πλευρές του. Ένας αστυνομικός συνοδεύει την Ανίσα. Την βάζει να καθίσει στη μία καρέκλα. Φεύγει και κλείνει την πόρτα. Μετά από λίγο η πόρτα ανοίγει και μπαίνει ένας άνδρας με κοστούμι και ένα φάκελο στο χέρι. Κάθεται στην άλλη καρέκλα. Στο τοίχο πίσω του είναι κρεμασμένη μια φωτογραφία του Γεώργιου Παπαδόπουλου. Ο άνδρας κοιτάζει την Ανίσα και της μιλάει με τόνο προκλητικά απαξιωτικό

ΑΣΦΑΛΙΤΗΣ

Είσαι η Άννα Ζορμπίδη, το γένος Μπερντάλη.

ΑΝΙΣΑ

Μάλιστα

ΑΝΔΡΑΣ

Έχεις, βλέπω, βαρύ ιστορικό.

Πριν τρία χρόνια βρέθηκε ο πατέρας σου σφαγμένος κι εσύ με τον αδελφό σου ήσασταν μέσ στα αίματα.

ΑΝΙΣΑ

Ο αδελφός μου καταδικάστηκε για το φόνο του πατέρα μας. Είναι στη φυλακή.

ΑΝΔΡΑΣ

Έχω μια καταγγελία για σένα, ότι ξεσηκώνεις τις εργάτριες στο εργοστάσιο που δουλεύεις, με κομμουνιστικά συνθήματα.

ΑΝΙΣΑ

Δεν είμαι κομμουνίστρια. Μιλώ για τα δικαιώματα των γυναικών στο χώρο εργασίας. Αυτό δεν είναι κομμουνιστική προπαγάνδα.

ΑΝΔΡΑΣ

Είσαι ξύπνια, βλέπω. Αν, όπως ισχυρίζεσαι,
δεν είσαι κομμουνίστρια, υπογράφεις μια
δήλωση και πας στο καλό.

ΑΝΙΣΑ

Γιατί να υπογράψω;

ΑΝΔΡΑΣ

Γιατί διαφορετικά θα επισκεφτείς κάτι
στάβλους στη Θέρμη. Πίστεψέ με, δεν είναι
του γούστου σου. Σου θυμίζω δε, οτι
απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις!

ΑΝΙΣΑ

Μα το εργοστάσιο είναι ιδιωτικός χώρος... Ο
νόμος ισχύει για δημόσιους χώρους

ΑΝΔΡΑΣ

Όχι από τη στιγμή που έχουμε έγγραφη
καταγγελία...

ΣΚΗΝΗ 79 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ

Η Ανίσα μπαίνει στο σπίτι σκεφτική. Ο Γιώργης
την κοιτάζει εξεταστικά. Η γυναίκα είναι φανερά
καταβεβλημένη και άπυνη. Του χαμογελά.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τι έγινε; Σε αφήσανε;

ΑΝΙΣΑ

Ναι. Με έβαλαν και υπέγραψα μια δήλωση ότι
δεν είμαι κομμουνίστρια και με άφησαν να
φύγω.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Υπέγραψες τη δήλωση;
Καταλαβαίνεις τι σημαίνει αυτό;

ΑΝΙΣΑ

Το ζύγισα καλά. Δεν είμαι ηρωίδα, Γιώργη, ούτε ιδεολόγος σαν τους περισσότερους που αρνούνται να προδώσουν τις κομμουνιστικές τους πεποιθήσεις και καλά κάνουν! Εγώ θέλω να συνεχίσω τον αγώνα μου στο χώρο της δουλειάς, όχι να βρεθώ εξόριστη σε κάποιο ερημονήσι. Δεν πρόκειται να κάνω αυτή τη χάρη στο Γενικό. Γιατί ξέρω ότι αυτός με κατήγγειλε, είμαι σίγουρη...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Είσαι πιο ιδεολόγος από πολλούς που ξέρω, όμορφη. Δεν προσπαθείς να αποδείξεις κάτι. Ο αγώνας σου έχει στο κέντρο του τον άνθρωπο. Κι αυτό τον κάνει να αξίζει πέρα από τις ιδεολογίες...

Η Ανίσα χαμογελά ανακουφισμένη. Ξέρει πως ο σύντροφός της την στηρίζει, ακόμα κι αν χρειαστεί να πεί πράγματα που δεν τα πιστεύει...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Αυτή τη φορά φτηνά τη γλυτώσαμε. Το ξέρω όμως ότι κάποια στιγμή θα έλθουν και για μένα. Και τότε...

ΑΝΙΣΑ

Στο ξανάπα. Ό,τι και να γίνει, θα το παλέψουμε. Είμαστε μαζί, στα καλά και στα άσχημα...

ΣΚΗΝΗ 80 -ΕΞΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ.**ΤΙΤΛΟΣ: 1971**

Μακρινό πλάνο σπιτιού. Μουσική υπόκρουση («οι πρώτοι νεκροί» του Μίκη Θεοδωράκη) Τρεις άνδρες με πολιτικά παίρνουν το Γιώργη με χειροπέδες.

ΣΚΗΝΗ 81 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΥΠ (ΣΚΗΝΗΣ 62)

Γενικό πλάνο. Μουσική υπόκρουση (συνέχεια). Ο Γιώργης ανακρίνεται. Ο ανακριτής του μιλάει έντονα και χτυπάει τη γροθιά στο τραπέζι. Η πόρτα ανοίγει. Ένας αστυφύλακας παίρνει το Γιώργη.

ΣΚΗΝΗ 82 -ΕΣΩΤ. ΚΕΛΙ ΦΥΛΑΚΗΣ.

Μουσική υπόκρουση (συνέχεια). Ο Γιώργης κάθεται στη γωνία σκυφτός, με τα πόδια μαζεμένα.

FADE OUT**FADE IN****ΣΚΗΝΗ 83 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΒΡΑΔΥ (1974)****ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1974**

Το ραδιόφωνο μεταδίδει την άφιξη του Κωνσταντίνου Καραμανλή στο αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Η Ανίσα και ο Γιώργης είναι ξαπλωμένοι στο κρεβάτι. Η Ανίσα διαβάζει ένα βιβλίο. Ο Γιώργης εφημερίδα. Η Ανίσα αφήνει το βιβλίο της στο κομοδίνο και κοιτά διστακτικά το Γιώργη, ο οποίος δείχνει να είναι αλλού:

ΑΝΙΣΑ

Γιώργη, έχω κάτι να σου πώ...

Χτες πήγα στο γιατρό... Είναι πλέον σίγουρο.

Είμαι έγκυος...

Ο Γιώργης σηκώνει το βλέμμα και την κοιτάζει εξεταστικά. Την επόμενη στιγμή πετάει την εφημερίδα στον αέρα, γυρίζει προς την πλευρά της και την αγκαλιάζει χαρούμενος:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Μα αυτό είναι υπέροχο!

Πως; Εσύ έλεγες ότι δύσκολα θα ξαναπιάσεις
παιδί...

ΑΝΙΣΑ

Να, το φοβόμουν. Όμως, φαίνεται πως έκανα
λάθος...

ΓΙΩΡΓΗΣ

Τελικά, γίνονται θαύματα!

Αν είναι κοριτσάκι, θέλω να σου μοιάζει!

ΑΝΙΣΑ

Θα το πούμε «Ευτυχία». Αν είναι αγοράκι
θέλω να έχει τα πράσινά σου μάτια.

ΓΙΩΡΓΗΣ

Θα το πούμε Αριστείδη, όπως τον μακαρίτη
τον πατέρα μου, που στάθηκε βράχος για την
οικογένεια στα δύσκολα χρόνια...

Είναι και οι δύο ενθουσιασμένοι. Η Ανίσα πιάνει
το πρόσωπο του Γιώργη με τα δυό της χέρια και
τον κοιτάζει τρυφερά...

**ΣΚΗΝΗ 84 -ΕΣΩΤ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟΥ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΠΤΑΠΥΡΓΙΟΥ, ΠΡΩΙ**

Η Ανίσα επισκέπτεται το Λεάντρο στη φυλακή.
Κάθονται στο τραπέζι, εκείνη του κρατά τα χέρια
μέσα στα δικά της. Εκείνος αποφεύγει να την
κοιτάξει στα μάτια.

ΑΝΙΣΑ

Πώς είσαι;

Ο Λεάντρο είναι σιωπηλός. Το κεφάλι του
σκυμμένο. Έχει μαύρους κύκλους κάτω από τα
μάτια. Το δεξί του μάτι είναι πρησμένο και
μελανιασμένο, σα να έχει φάει μπουνιά

ΑΝΙΣΑ

Σε χτύπησαν; Θα μιλήσω στο διευθυντή...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Όχι, όχι... Δεν έχω τίποτα

ΑΝΙΣΑ

Μα πώς! Εσύ είσαι χτυπημένος!

ΛΕΑΝΤΡΟ

Έπεσα στο ντους...

Άκου, μην ανακατεύεσαι! Ο νέος διευθυντής είναι ζόρικος. Δεν χωνεύει τους... ξέρεις...

Η Ανίσα καταλαβαίνει περισσότερα από όσα δείχνει, αλλά δε λέει τίποτα στο Λεάντρο. Αλλάζει θέμα συζήτησης:

ΑΝΙΣΑ

Ξέρεις Λεάντρο, περιμένω παιδί...

Ο Λεάντρο δεν αντιδρά. Μόνο κοιτάζει ψηλά και προσπαθεί να κρύψει τη συγκίνησή του...

ΣΚΗΝΗ 85 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ, ΒΡΑΔΥ

Ο Γιώργης μπαίνει στο σπίτι με μια τσάντα ψώνια. Φωνάζει χαρούμενος την Ανίσα. Εκείνη έρχεται και τον αγκαλιάζει. Η κοιλιά της προδίδει προχωρημένο στάδιο εγκυμοσύνης. Ο Γιώργης βγάζει από την τσάντα ροζ ρουχαλάκια μωρού και τα ακουμπάει στον καναπέ:

ΓΙΩΡΓΗΣ

Περνούσα έξω από ένα μαγαζί με μωρουδικά και δε μπόρεσα να συγκρατηθώ. Κοίτα!

ΑΝΙΣΑ

Βρε τρελέ, τι πήγες κι έκανες; Και δε μου λες, αν βγει αγόρι, τι θα τα κάνουμε τόσα ροζ ρουχαλάκια;

ΓΙΩΡΓΗΣ

Κορίτσι θα βγει. Όμορφο και λαμπερό σαν τη
μάννα του.

Η Ανίσα πέφτει στην αγκαλιά του και τον φιλά.
Κανείς τους δεν υποψιάζεται τη συμφορά που
έρχεται...

**ΣΚΗΝΗ 86 -ΕΣΩΤ. ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ.
ΜΕΣΗΜΕΡΙ (ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1975)**

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1975

Γενικό πλάνο. Ένας εργάτης ενημερώνει το Γιώργη ότι μια μηχανή κοπής σταμάτησε να δουλεύει. Ο Γιώργης μαζί με τον εργάτη πηγαίνουν επί τόπου να ελέγξουν. Ο Γιώργης ρίχνει μια ματιά στη μηχανή και κάνει νόημα στον εργάτη να κατεβάσει την ασφάλεια. Ο εργάτης το κάνει. Ο Γιώργης ανεβαίνει στη μηχανή και σκαλίζει κάτι. Ξαφνικά η μηχανή παίρνει μπροστά. Ο Γιώργης παγιδεύεται ανάμεσα στις τεράστιες λεπίδες. Βάζει τις φωνές: «Κλείστε τη!». Οι εργάτες τρέχουν αλλά είναι αργά: Ο Γιώργης βρίσκει φρικτό θάνατο. Κάποιες εργάτριες σκούζουν...

Καταφθάνει η αστυνομία. Μετά από προτροπή του αξιωματικού μια ομάδα εργατών αναλαμβάνει να μεταφέρει το νέο στη σύζυγό του

ΣΚΗΝΗ 87 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ (ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΜΕΤΑ)

Η Ανίσα θηλάζει το μωρό. Του μουρμουρίζει ένα νανούρισμα. Το πρόσωπό της λάμπει. Το μωρό σταματά να θηλάζει και η Ανίσα το παίρνει αγκαλιά.

ΑΝΙΣΑ

Ωραία.

Και τώρα, η μικρή Ευτυχία θα κάνει νάνι-
νάνι. Εντάξει;

Ακούγονται επίμονα χτυπήματα στην πόρτα. Η Ανίσα

φωνάζει «έρχομαι», βάζει το μωρό στην καλαθούνα του και πηγαίνει να ανοίξει. Στο κατώφλι στέκονται ένας αρχιτεργάτης και μία εργάτρια.

ΑΝΙΣΑ

Μαστρο-Μήτσο; Κατερίνα; Τι κάνετε εδώ τέτοια ώρα;

ΜΗΤΣΟΣ

Άσχημα τα νέα, κυρά μου. Πρέπει να κάνεις κουράγιο...

ΑΝΙΣΑ

Τι συνέβη;

ΜΗΤΣΟΣ

...

ΑΝΙΣΑ

Μήπως έπαθε κάτι ο Γιώργης; Μιλήστε!

ΜΗΤΣΟΣ

Να, σταμάτησε μιά μηχανή.

Ο Γιώργης πήγε να δει τι συμβαίνει, αλλά πιάστηκε στις λεπίδες και...

ΑΝΙΣΑ

Τί έγινε;

ΜΗΤΣΟΣ

Λυπάμαι... Ο Γιώργης... Λυπούμαστε όλοι δηλαδή...

ΑΝΙΣΑ

Ω, Θεέ μου!

Η Ανίσα λιποθυμά.

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 88 -ΕΣΩΤ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ (ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑ)

Η Ανίσα ντυμένη στα μαύρα, κάθεται σιωπηλή απέναντι από το Γενικό. Εκείνος της δίνει ένα χαρτομάντηλο. Η Ανίσα σκουπίζει τα μάτια της. Ο Γενικός κάθεται αναπαυτικά στην πολυθρόνα του και ανάβει ένα πούρο. Μετά από κάποιες στιγμές έντασης απευθύνεται στην Ανίσα:

ΓΕΝΙΚΟΣ

Κυρία Ζορμπίδη, επιτρέψτε μου να σας διαβιβάσω τα συλλυπητήρια της διοίκησης και μουί προσωπικά για το χαμό του συζύγου σας..

Η απώλεια του είναι βαριά για όλους μας.

Η Εταιρεία θα κάνει ότι μπορεί για να σας συνδράμει!

ΑΝΙΣΑ

Κροκοδείλια δάκρυα, κύριε γενικέ. Όλοι γνωρίζουμε πως τα μέτρα ασφαλείας στο χώρο εργασίας είναι ελλιπή. Παρά τις υποσχέσεις σας εδώ και χρόνια, δεν κάνατε τίποτα ουσιαστικό. Μόνο μπαλώματα!

ΓΕΝΙΚΟΣ

Ο άντρας σας, κυρία Ζορμπίδη, δεν ήταν τεχνικός. Δεν είχε καμία δουλειά να ανακατευτεί με τη μηχανή. Παρ' όλα αυτά το συμβάν δηλώθηκε ως εργατικό ατύχημα και θα εισπράξετε γερή αποζημίωση

ΑΝΙΣΑ

Πώς τολμάτε;

Φυσικά και ήταν εργατικό ατύχημα! Ο Γιώργης ακολούθησε τις οδηγίες σας. Πήγε να διαπιστώσει αν η μηχανή χρειαζόταν τεχνικό.

Δεν είναι δικό του το λάθος που πήρε μπροστά ενώ ήταν κατεβασμένη η ασφάλεια! Αν είχατε λάβει τα απαιτούμενα μέτρα, τίποτα δεν θα είχε συμβεί...

ΓΕΝΙΚΟΣ

Κυρία Ζορμπίδη, βλέπετε ότι η διοίκηση προθυμοποιήθηκε να σας κρατήσει στη θέση σας. Συμμερίζομαι την οδύνη σας. Μα σας παρακαλώ να μη δώσετε συνέχεια στο θέμα. Δεν θα θέλατε να βρεθείτε στο δρόμο με ένα μωρό στην αγκαλιά, δεν είναι έτσι;

ΑΝΙΣΑ

Με απειλείτε;

ΓΕΝΙΚΟΣ

Όχι φυσικά. Μα, πείτε μου, τι ακριβώς ζητάτε;

ΑΝΙΣΑ

Τον άντρα μου πίσω! Προφανώς βέβαια αυτό δε γίνεται... Τουλάχιστον όμως θέλω να διασφαλίσω ότι κάτι παρόμοιο δε θα ξανασυμβεί. Σας παρακαλώ να κλείσει το εργοστάσιο και να παραμείνει κλειστό μέχρι να εφαρμοστεί νέο πρωτόκολλο ασφαλείας.

ΓΕΝΙΚΟΣ

(θυμωμένος)

Κάνετε κατάχρηση της καλοσύνης μου! Θέτετε συνδικαλιστικά ζητήματα εκμεταλλευόμενη το ατυχές συμβάν του θανάτου του άντρα σας!

ΑΝΙΣΑ

Είμαι σίγουρη ότι και ο Γιώργης θα ήθελε αυτό που σας πρότεινα!

ΓΕΝΙΚΟΣ Έχετε τι μου ζητάτε; Αν κλείσει το εργοστάσιο, έστω και για λίγο, οι πελάτες μας θα φύγουν. Θέλετε να τους στείλετε στους ανταγωνιστές μας;

Τέλος, δεν θα κάνω διάλογο επ' αυτού μαζί σας! Πηγαίνετε!

ΑΝΙΣΑ

Μα, ακούστε με σας παρακαλώ...

ΓΕΝΙΚΟΣ

Πηγαίνετε, είπα!

**ΣΚΗΝΗ 89 -ΕΣΩΤ. ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ,
ΜΕΣΗΜΕΡΙ**

Η Ανίσα στέκεται όρθια ανάμεσα στους επιβάτες. Δάκρυα κυλούν από τα μάτια της. Είναι έτοιμη να χάσει τις αισθήσεις της, όταν την σκουντάνε κάποιοι που θέλουν να κατέβουν στη στάση. Συνέρχεται, αλλά αφήνεται να την παρασύρουν και κατεβαίνει μαζί τους. Κοιτάζει δεξιά και αριστερά και μοιάζει χαμένη. Ακουμπά σε ένα δένδρο και αφήνει τα δάκρυα να κυλήσουν από τα μάτια της...

ΣΚΗΝΗ 90 -ΕΞΩΤ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Η Ανίσα περπατά σαν υπνωτισμένη. Το πλάνο ανοίγει και την δείχνει να χάνεται στην κοσμοσυρροή...

**ΣΚΗΝΗ 91 -ΕΣΩΤ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟΥ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΠΤΑΠΥΡΓΙΟΥ, ΠΡΩΙ**

Η Ανίσα κάθεται στο τραπέζι. Απέναντί της ο Λεάντρο. Το κεφάλι της είναι σκυμμένο. Οι ώμοι της πεσμένοι και τα χέρια κρεμασμένα.

ΑΝΙΣΑ

Πάει Λεάντρο, χάθηκε. Ο μόνος άνθρωπος που πίστεψε σε μένα, που με αγάπησε, που δε νοιάστηκε για τη γνώμη του κόσμου...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Δεν ήταν ο μόνος. Κι εγώ πιστεύω σε σένα. Ξέρω πως θα τα καταφέρεις και αυτή τη φορά. Μην ξεχνάς ότι έχεις τη μικρή Ευτυχία που σε χρειάζεται.

ΑΝΙΣΣΑ

Ναι... η Ευτυχία...
και όλη η δυστυχία των κακοποιημένων
γυναικών...

ΛΕΑΝΤΡΟ

Κι εγώ! Κι εγώ σε χρειάζομαι.
Μέσα στη μαυρίλα, περιμένω τη λίγη ώρα που
θα έρθεις...

Η Ανίσα χαρίζει ένα χαμόγελο ευγνωμοσύνης στον αδελφό της, καθώς σηκώνεται για να φύγει... Έξω από τις φυλακές κάνει δύο βήματα και λιποθυμά... Ο φύλακας και δύο περαστικοί τρέχουν να τη συνεφέρουν. Η Ανίσα γρήγορα ανακτά τις αισθήσεις της, τους ευχαριστεί και συνεχίζει. Περπατά σαν υπνωτισμένη, μονολογώντας: «κουράγιο, θα περάσει κι αυτό... θα περάσει...»

ΣΚΗΝΗ 92 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ

Η Κική, η αδελφή του Γιώργη, μιλά με την Ανίσα.

ΚΙΚΗ

Και τώρα, τι σκοπεύεις να κάνεις;

ΑΝΙΣΣΑ

Δεν ξέρω, Κική. Πρέπει να ψάξω να βρω σπίτι να μείνω με το μωρό. Τούτο δω είναι του Γιώργη. Όταν του το πήρε ο μακαρίτης ο πατέρας του δε γνώριζε καν ότι θα παντρευόμαστε...

ΚΙΚΗ

Μη λες αηδίες. Αυτό είναι το σπίτι σου.
Εδώ θα καθίσεις, εδώ θα μεγαλώσεις το παιδί σας. Θα σε βοηθήσω κ εγώ, όσο μπορώ... Πού θα τρέχεις στην κατάστασή σου; Δε λες καλά που δεν σε απέλυσε ο γενικός μετά τη διαφωνία σας...

ΑΝΙΣΑ

Ναι, ας τολμήσει! Μπορεί να τα είχε καλά με τους χουντικούς, τώρα όμως έχουμε Δημοκρατία! Αν με διώξει, θα δει τη μούρη του πρωτοσέλιδο! Πάντως, σε ευχαριστώ που κρατάς την Ευτυχία όσο είμαι στη δουλειά. Δεν ξέρω τι θα 'κανα χωρίς εσένα... Πρέπει να τα βγάζω πέρα όλα με το μεροκάματο...

ΚΙΚΗ

Σε θαυμάζω, Ανίσα. Όσο σε γνωρίζω, βλέπω πως ο Γιώργης είχε δίκιο που επέμεινε να σε πάρει. Έχεις τσαγανό.

ΑΝΙΣΑ

Είμαι τυχερή που βρέθηκε ένας άνθρωπος σαν το Γιώργη...

ΚΙΚΗ

Ο αδελφός μου σε είχε ερωτευτεί από όταν γυρίσαμε στο χωριό. Μου είχε φάει τα αυτιά με σένα! Με το ζόρι το κράτησα κρυφό από τον πατέρα μας...

ΑΝΙΣΑ

Όταν αυτό το κτήνος που είχα για πατέρα μου έκανε τη ζωή κόλαση, το Γιώργη σκεφτόμουν και δεν έχασα τα μυαλά μου...

ΚΙΚΗ

Ανίσα, μη με παρεξηγήσεις, αλλά μήπως πρέπει να δεις έναν ψυχίατρο;

ΑΝΙΣΑ

Για ποιο λόγο; Δεν είμαι τρελή!

ΚΙΚΗ

Να σου δώσει χάπια να μπορείς να κοιμάσαι καλύτερα. Μου είπες ότι βλέπεις ακόμα επιιάλτες...

ΑΝΙΣΑ

Ναι. Ευπνώω καταϊδρωμένη μέσα στη νύχτα και
δε μπορώ να ξανακοιμηθώ...

ΚΙΚΗ

Να, γι αυτό σου μιλάω!

ΑΝΙΣΑ

Καλά, άσε με να το σκεφτώ...

ΣΚΗΝΗ 93 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΓΙΩΡΓΗ

Η Ανίσα συζητά με έναν άνδρα περίπου 40 ετών με
μουστάκι, καμπάνα τζιν παντελόνι και ζιβάγκο.

ΑΝΙΣΑ

Με ξάφνιασε το τηλεφώνημά σου, Τάκη. Τι
μπορώ να κάνω για σένα;

ΤΑΚΗΣ

Όπως σου είπα συντρόφισσα από το τηλέφωνο,
το κόμμα εκτίμησε τους αγώνες σου για τα
δικαιώματα των εργατριών. Επιθυμούμε τη
συνπόρευσή σου

ΑΝΙΣΑ

(ειρωνικά)

Μου μιλάς για ένα ανδροκρατούμενο κόμμα.
Πού είναι οι γυναίκες που σας έχουν
στηρίξει τόσα χρόνια; Δε βλέπω καμία στις
τάξεις του κόμματος...

ΤΑΚΗΣ

Τώρα που έχουμε νόμιμη εκπροσώπηση στη
Βουλή, αυτό θα αλλάξει. Πολλές
συντρόφισσες θα αγωνιστούν στο πλευρό
μας. Ο Γραμματέας μας σου στέλνει τους
αγωνιστικούς του χαιρετισμούς!

ΑΝΙΣΑ

Σε ευχαριστώ Τάκη, αλλά δε θα πάρω...

Προτιμώ να δίνω τις μάχες μόνη μου χωρίς
να χρωστάω τίποτε σε κανένα! Αυτό θα ήθελε
κι ο Γιώργης...

ΤΑΚΗΣ

Ο μακαρίτης ο άντρας σου μας υποστήριζε!

ΑΝΙΣΑ

Ναι, αλλά μου έλεγε «να κρατάς αποστάσεις»
Το λοιπόν σας αγαπάω, σας στηρίζω, αλλά
μακριά κι αγαπημένοι, φίλε Τάκη...

ΣΚΗΝΗ 94 -ΕΞΩΤ. ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Η Ανίσα είναι όρθια εν μέσω κόσμου. Φορά ένα
λευκό υφασμάτινο παντελόνι καμπάνα, ένα μεσαίο
λευκό σακάκι με φαρδιά πέτα με ένα πολύχρωμο
φουλάρι και ψηλές πλατφόρμες. Βγάζει ένα χαρτί
από την τσάντα της και του ρίχνει μια ματιά.
Πατά το κουμπί για στάση και όταν ανοίγουν οι
πόρτες, κατεβαίνει.

ΣΚΗΝΗ 95 -ΕΞΩΤ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Η Ανίσα περπατά σκεπτική μέσα στο πλήθος. Περνά
έξω από ένα μαγαζί με μωρουδικά. Σταματά και
κοιτάζει τη βιτρίνα. Της έρχονται αναμνήσεις... Η
Ανίσα σκουπίζει τα δάκρυά της και συνεχίζει να
περπατά.

Κάποια στιγμή σταματά σε μια παλιά μονοκατοικία,
κοιτάζει πάλι το χαρτί, χτυπά το κουδούνι,
ανοίγει η πόρτα και μπαίνει μέσα. Στον τοίχο της
μονοκατοικίας υπάρχει μια ταμπέλα: «Κατερίνα
Σταυρίδου, Ψυχίατρος»

FADE OUT

FADE IN

ΣΚΗΝΗ 96 – ΕΣΩΤ. ΙΑΤΡΕΙΟ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ, ΑΠΟΓΕΥΜΑ 1982

Μία γυναίκα μέσης ηλικίας, σοβαρή, με γυαλιά και ταγιέρ, κάθεται πίσω από ένα γραφείο. Η πόρτα χτυπά. Απαντά «περάστε!». Μπαίνει ο διευθυντής του δημοτικού σχολείου από τη σκηνή 3.

ΤΙΤΛΟΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1982**ΧΡΗΣΤΟΣ**

Καλησπέρα. Είστε η κυρία Σταυρίδου;

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Εγώ είμαι.

Πώς μπορώ να σας βοηθήσω;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Παρακολουθείτε την Άννα Ζορμπίδη;

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Μάλιστα. Εσείς ποιος είστε;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Χρήστος Μπώκος.

Είμαι ο πατέρας της.

FADE OUT

FADE IN**ΣΚΗΝΗ 97 – ΕΣΩΤ. ΙΑΤΡΕΙΟ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ, (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)**

Ο Χρήστος διηγείται στην ψυχιάτρο το περιστατικό με την Ανίσα, όταν τη βρήκε πεσμένη στο πάτωμα:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Μόλις άκουσα το όνομα του αδελφού της, κατάλαβα. Πήγα στο νοσοκομείο που νοσηλεύεται και ύστερα στην αστυνομία. Ρώτησα και σιγουρεύτηκα πως είναι αυτή.

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Την παρακολουθώ από το 1976, λίγον καιρό αφού έχασε το σύζυγό της.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Μιλήστε μου γι αυτή...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Δε μπορώ να σας αποκαλύψω όσα λέγονται μεταξύ μας. Δεσμεύομαι από το απόρρητο.

Το μόνο που μπορώ να σας πω είναι πως πρόκειται για μια γυναίκα πολύ τραυματισμένη και πολύ γενναία.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Γνωρίζω από τις εφημερίδες για τη δράση της απέναντι στη σεξουαλική κακοποίηση των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία. Τους αγώνες της απέναντι στην αυθαιρεσία της εξουσίας. Γνωρίζω ακόμα πως τελειώνει τις σπουδές της στη Νομική Σχολή.

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Μου φαίνεται περίεργο που δεν την αναζητήσατε τόσα χρόνια...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ήταν δύσκολη εκείνη η περίοδος. Εμφύλιος, διωγμοί, εξορία... Μέχρι το '49 ήμουν στη Μακρόνησο. Με άφησαν να επιστρέψω, αλλά το στίγμα του κομμουνιστή με έκανε στόχο του παρακράτους για πολλά χρόνια αργότερα.

Παρακολουθούσαν κάθε μου κίνηση και με τραβολογούσαν στην ασφάλεια για ασήμαντη αφορμή...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Παρ' όλα αυτά...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε. Πήγα στο

χωριό και έμαθα για την τύχη της μητέρας της. Σκέφτηκα να μιλήσω στο Μπερντάλη, αλλά οι φίλοι μου και οι συγχωριανοί με απέτρεψαν. Καταλαβαίνετε, είχα φάκελο στην ασφάλεια, δεν με έπαιρνε να κάνω επιπόλαιες κινήσεις...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Και τι κάνατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Αποφάσισα να την παρακολουθώ από απόσταση, να μαθαίνω νέα της, να ψάχνω την κατάλληλη ευκαιρία να την πάρω από εκεί μέσα. Δεν ήταν εύκολο στην κατάσταση που βρισκόμουν να μεγαλώσω ένα παιδί... Καταλαβαίνετε...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Δεν σκεφτήκατε ότι ο Μπερντάλης θα την κακοποιούσε;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ποτέ δε μου πέρασε από το μυαλό κάτι τόσο τερατώδες. Μάθαινα πως την αγαπούσαν, πως ήταν το καμάρι όλων στο χωριό... Στο μεταξύ παντρεύτηκα.

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Μιλήσατε γι αυτήν στη σύζυγό σας;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Δεν πρόλαβα. Ο γάμος δεν κράτησε πολύ. Βλέπετε, η ζωή ενός στιγματισμένου κομμουνιστή δεν ήταν εύκολη.

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Παρ' όλα αυτά σταδιοδρομήσατε ως δάσκαλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ο αδελφός μου φρόντισε γι αυτό. Το είδε ως εξιλέωση για όσα έγιναν μεταξύ μας στον

Εμφύλιο. Εξαιτίας του βρέθηκα εξορία στη Μακρόνησο για δύο χρόνια...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Θα μάθατε φαντάζομαι για την πατροκτονία του αδελφού της. Γιατί δεν την αναζητήσατε τότε;

ΧΡΗΣΤΟΣ

Εαναπήγα στο χωριό. Ρώτησα τη διεύθυνση του μεγάλου της αδελφού. Κανένας δεν ήξερε να μου πει. Μεσολάβησε η χούντα και βρέθηκα πάλι εξορία. Στο μεταξύ η Ανίσα, από ότι έμαθα προχτές, παντρεύτηκε και άλλαξε ονοματεπώνυμο. Έχασα τα ίχνη της.

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Μάλιστα!

Κύριε Μπώκο, η Ανίσα κακοποιήθηκε σεξουαλικά από κάποιον που πίστευε για πατέρα της. Πρόκειται για ένα πολύ τραυματικό γεγονός. Ευτυχώς για αυτήν είχε δύο μεγάλα στηρίγματα: Τον αδελφό της και τον μετέπειτα σύζυγό της. Κατάφερε λοιπόν να μετουσιώσει το προσωπικό της τραύμα σε κοινωνική προσφορά. Βλέπετε όμως, έχασε και τα δύο στηρίγματά της στη ζωή. Αυτό το γεγονός την κλόνισε πάρα πολύ. Απ' ότι φαίνεται, δεν το άντεξε...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Μα, έμαθα πως η ίδια κίνησε τις διαδικασίες να δοθεί χάρη στον αδελφό της. Γιατί όμως εκείνος επέλεξε αυτή την στιγμή να πάρει τη ζωή του;

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ο Λεάντρο ήταν ομοφυλόφιλος, κύριε Μπώκο. Έχετε ακούσει, φαντάζομαι, πώς περνάν οι άνθρωποι αυτοί στη φυλακή...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Λυπάμαι, δεν το ήξερα...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Μάλιστα, από ότι άκουσα, υπάρχουν κάποιοι που βλέπουν το περιστατικό ως δολοφονία!

Φαντάζεστε... Αλβανός και ομοφυλόφιλος, πολλοί θα ήταν οι συγκρατούμενοί του που θα τον ήθελαν νεκρό...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Μα ο Μπερντάλης ήταν Βορειοηπειρώτης! Μάλιστα, κατάλαβα... Παρόμοιο με το δράμα των Ελλήνων της Πόλης... στην Τουρκία τους «έδειχναν» σαν Έλληνες, στην Ελλάδα σαν Τούρκους...

ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Εν πάση περιπτώσει, η ζωή φάνηκε επιεικής για την Ανίσα. Της πήρε ένα σύζυγο κι έναν αδελφό, της έδωσε όμως έναν πατέρα.

Πηγαίνετε να τη δείτε, κύριε Μπάκο...

Σας χρειάζεται...

ΣΚΗΝΗ 98 -ΕΣΩΤ. ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, ΒΡΑΔΥ

Ο Χρήστος συζητά με έναν γιατρό για την κατάσταση της κόρης του

ΧΡΗΣΤΟΣ

Πείτε μου, γιατρέ... Πώς είναι;

ΓΙΑΤΡΟΣ

Τι να σας πώ... Πήρε πολύ μεγάλη δόση και αργήσατε να μας τη φέρετε... Δε μπορούμε να πούμε τίποτα ακόμα. Οι επόμενες ώρες είναι κρίσιμες...

ΧΡΗΣΤΟΣ

Αφήστε με τουλάχιστον να μείνω μαζί της, σας παρακαλώ...

ΣΚΗΝΗ 99 -ΕΣΩΤ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, ΒΡΑΔΥ

Η Ανίσα κοιμάται. Έχει αναπνευστήρα. Ο Χρήστος κάθεται σε μια καρέκλα στο προσκεφάλι της. Της κρατά το χέρι. Εκείνη εξακολουθεί να μην αντιδρά.

Μπαίνει στο δωμάτιο μια νοσηλεύτρια. Κοιτάζει την οθόνη του μόνιτορ με το οποίο είναι συνδεδεμένη η Ανίσα. Κάτι σημειώνει. Η ματιά της πιάνει το Χρήστο. Θορυβείται.

ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ

Λυπάμαι, πρέπει να φύγετε. Κακώς είστε εδώ. Στην εντατική μονάδα δεν επιτρέπονται επισκέψεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Σας παρακαλώ, αφήστε με να καθίσω λίγο ακόμα κοντά της... είμαι ο πατέρας της...

Η νοσηλεύτρια συγκρατανεύει. Φεύγει. Ο Χρήστος κοιτάζει την Ανίσα με τρυφερότητα και της μιλάει ψιθυριστά:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Είσαι πανέμορφη. Μοιάζεις τόσο πολύ στη μητέρα σου και τόσο λίγο ταυτόχρονα. Το ξέρω, μάτια μου, πέρασες πολλά. Ησύχασε όμως, τώρα είμαι εγώ εδώ, κοντά σου. Έχουμε τόσα να πούμε! Σου δίνω μια υπόσχεση: Τώρα που βρεθήκαμε επιτέλους οι δυο μας, κανείς δε μπορεί να μας χωρίσει...

Ο Χρήστος της χαϊδεύει τα μαλλιά... Εκείνη δεν αντιδρά...

ΣΚΗΝΗ 100 -ΕΣΩΤ. ΣΠΙΤΙ ΧΡΗΣΤΟΥ, ΧΑΡΑΜΑΤΑ

Ο Χρήστος ξεκλειδώνει την πόρτα του σπιτιού του και μπαίνει κατάκοπος. Έρχεται κατευθείαν από το νοσοκομείο. Βγάζει το σακάκι του και το πετά

στην πολυθρόνα. Ανάβει το φώς. Βάζει σε ένα ποτήρι ούισκι. Πηγαίνει στο γραφείο του. Παίρνει ένα βιβλίο τυλιγμένο σε ένα χαρτί και κάθεται στον καναπέ. Το γυρίζει από τη άλλη μεριά. Το χαρτί γράφει «ΑΝΕΜΩΝΗ»... Πίνει όλο το ποτήρι ούισκι μονορούφι.
Μονολογεί:

ΧΡΗΣΤΟΣ

Με συγχωρείς που άφησα να περάσεις τόσο πολλά, μικρή μου Ανίσα... όσο και αν προσπάθησα με τον τρόπο μου να είμαι δίπλα σου, δεν τα κατάφερα να είμαι ο πατέρας που χρειάζοσούν... το ξέρω... Ήμουν δειλός... Έπρεπε να σε είχα πάρει μακριά... από την αρχή... Το τομάρι μου σκέφτηκα... Πφ! Αγώνες επί αγώνων... με τι κατάληξη; Στιγματίστηκα για την ιδεολογία μου... χαχαχα... ποια ιδεολογία; Θυσίασα τα πάντα για το τίποτα... Τα πράγματα δεν θα αλλάξουν ποτέ σε τούτη τη χώρα. Κι εγώ; Εγώ δεν στάθηκα πατέρας για σένα... Ο πατέρας που σου άξιζε... Προσπάθησα να σου μάθω τη ζωή μέσα από τα βιβλία. Αυτό ήταν το άλλοθι μου... η δικαιολογία μου που δεν ήμουν δίπλα σου. Λάθος μου. Τα βιβλία δε μπορούν να γίνουν το χέρι που θα σε τραβήξει από τη φρίκη της ζωής. Τη φρίκη που έζησες εσύ, καρδιά μου... Από εδώ και πέρα όλα θα αλλάξουν! Θα το δεις... Η ζωή αποφάσισε να δώσει και στους δυο μας μια δεύτερη ευκαιρία... θα την αρπάξουμε από τα μαλλιά!

Ο Χρήστος ξαναγεμίζει το ποτήρι του, πίνει μια γουλιά ούισκι και ανάβει τσιγάρο. Εαφνικά συννεφιάζει. Νιώθει ανήσυχος. Κάποιο άσχημο προαίσθημα τον ωθεί στο τηλέφωνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ

Ναι; Καλημέρα. Για μια ασθενή σας θα ήθελα να ρωτήσω...

**ΣΚΗΝΗ 101 -ΕΞΩΤ. ΔΩΜΑΤΙΟ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ**

Η κάμερα κάνει travelling από το πρόσωπο της Ανίσα με τον αναπνευστήρα, στην οθόνη του μόνιτορ με το οποίο εκείνη είναι συνδεδεμένη. Ακούγεται ένας βόμβος διακοπτόμενος που σταδιακά γίνεται συνεχής. Η οθόνη δείχνει ευθεία γραμμή... Στο βάθος του διαδρόμου ακούγονται οι φωνές κάποιων που τρέχουν: «γρήγορα, στο 2! την χάνουμε...». Το πλάνο ανοίγει και δείχνει τους γιατρούς και τις νοσηλεύτριες να προσπαθούν να την επαναφέρουν στη ζωή με τον απινιδωτή...

**ΣΚΗΝΗ 102 -ΕΞΩΤ. ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, ΚΗΠΟΣ
(ΠΡΩΙ)**

Ο Χρήστος κάθεται σε ένα παγκάκι στον κήπο του νοσοκομείου. Είναι άπνους και ταλαιπωρημένος. Τα μάτια του είναι βουρκωμένα. - (Γκρο-πλαν στα μάτια)- Επάνω τους καθρεφτίζεται η Ναταλία που του ανακοινώνει πως περιμένει το παιδί του. Ύστερα η μικρή Ανίσα που παίζει κουτσό αμέριμνη ενώ η Ναταλία είναι κοντά της και της χαμογελά. Το πλάνο ανοίγει και βλέπουμε ότι το κοριτσάκι που παίζει κουτσό μόνο του είναι η Ευτυχία, η κόρη της Ανίσα. Ο Χρήστος την κοιτάζει τρυφερά. Τη φωνάζει κοντά του και της χαϊδεύει τα μαλλιά. Το κοριτσάκι ρωτάει «Πότε θα πάμε στη μαμά μου;». Ο Χρήστος την κοιτάζει συγκινημένος. Της πιάνει το χέρι και της λέει: «Ξέρεις, Ευτυχία... Η μαμά σου είναι μια υπέροχη γυναίκα...»

**ΣΚΗΝΗ 103 -ΕΞΩΤ. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΝΟ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΘΕΣ/
ΝΙΚΗΣ (ΙΔΙΟ ΠΡΩΙ)**

Ο ήλιος προβάλλει πάνω από το Λευκό Πύργο. Στο κρατικό ραδιόφωνο ακούγεται πρώτη είδηση ο βομβαρδισμός της Βηρυτού από το Ισραήλ. Μια νέα μέρα ξεκινά στην πολύβουη πόλη...

ΤΙΤΛΟΙ ΤΕΛΟΥΣ

ΣΕΙΡΑ: Οθόνη

1η έκδοση: Αθήνα, Δεκέμβριος 2024

Αποκλειστικό δικαίωμα έκδοσης

«ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ISBN 978-618-5386-54-2

Copyright ©2022 «ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ»

& Κωνσταντίνα Καραβασίλη

Διαχειριστής: Αλέξανδρος Κακαβάς

Τωνος Δραγούμη 14, ΤΚ 115 28 Αθήνα

Κιν.: 6932089819 Fax 2107294611

website: www.bookstream.eu

Απαγορεύεται η ολική ή μερική καθ' οιονδήποτε τρόπο ανατύπωση ή αναπαραγωγή, ηλεκτρονική ή ζωντανή παρουσίαση και κάθε άλλη χρήση όλων ανεξαιρέτως των κειμένων και εικόνων του βιβλίου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη ή του συγγραφέα

ΚΑΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ

Κωνσταντίνα Καραβασίλη

1 INT. ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ. AFTERNOON**FADE IN:**

Η Ισμήνη (μια δεκαεφτάχρονη σερβιτόρα) φτιάχνει καφέδες στο οικογενειακό καφενείο για τους τρεις τελευταίους εν ζωή γέροντες του χωριού (όλοι τους γύρω στα εβδομήντα).

CUT TO:**2 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON**

Από το μικρό κουζινάκι βγαίνει στο χώρο όπου βρίσκονται τα τραπέζια και κατευθύνεται προς το δικό τους. Την ίδια στιγμή ο πατέρας της Ακύλας (ένας πενήνταεξάχρονος άντρας) – λίγα μέτρα μακριά από το τραπέζι των γέρων, βάζει ένα χ στο ημερολόγιο του τοίχου, στο οποίο είναι έντονα σημειωμένη η μέρα μετά την αυριανή (09/02/1978).

ΓΕΡΟΣ 1: ΝΙΚΗΤΑΣ

Το άγχος σου θα σε φάει Ακύλα. Δεν την χάνουμε την Ισμήνη μας.

ΓΕΡΟΣ 2: ΠΑΝΤΕΛΗΣ

Δυο παλικάρια ίσα με εκεί πάνω έχασε στην ενηλικίωση Νικήτα. Δεν θα αγχωθεί τώρα για την κόρη!

Η Ισμήνη αφήνει τους καφέδες στο τραπέζακι τους και τους χαμογελάει βεβιασμένα.

ΓΕΡΟΣ 3: ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ

Πόσα θανατικά να έχουμε φέτος! Έφυγε κι ο Στέλιος, μην το ξεχνάμε. Να προσευχηθείτε πολύ και όλα καλά θα πάνε. Έλα τώρα, κάτσε μαζί μας.

ΓΕΡΟΣ 1: ΝΙΚΗΤΑΣ

Και πιάσε και το τάβλι. Να
προσευχηθεί και ο Ξενοφώντας μπας και
νικήσει σήμερα.

Οι γέροι αρχίζουν να γελάνε δυνατά. Ο Ακύλας
παίρνει την πετσέτα που είχε στον ώμο και
σκουπίζει τον ιδρώτα από το μέτωπό του. Η Ισμήνη
απομακρύνεται προς το κουζινάκι.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη ένα καφέ και για μένα φέρε.
Η Ισμήνη ξεφυσάει και μπαίνει στο κουζινάκι.

CUT TO BLACK**(ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΙΤΛΟΥ ΤΑΙΝΙΑΣ)****"ΚΑΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ"****3 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. EVENING**

Η Ισμήνη κάθεται σε ένα από τα τραπέζια
κοντά στην κουζίνα και διαβάζει ένα βιβλίο
με ποιήματα, υπογραμμίζοντας και γράφοντας
σημειώσεις. Οι τρεις γέροι είναι ακόμα εκεί και
παίζουν τάβλι. Δύο μεσήλικοι άντρες κάθονται
σε ένα τραπέζι πιο δίπλα και συζητούν, ενώ σε
ένα τραπέζι κοντά στην είσοδο μια μαυροφορεμένη
γυναίκα (γύρω στα σαράντα) κάθεται με το μικρό της
γιο (γύρω στα ξέξι) πλέκοντας του ένα πουλόβερ.
Ο Ακύλας είναι όρθιος πάνω από το τραπέζι των
γέρων. Στρέφει το βλέμμα του στην Ισμήνη.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη άσε τα βιβλιαράκια και τράβα
να πλύνεις κανα φλιτζάνι. Και ένα ούζο
εδώ στον κυρ Νικήτα. Σβέλτα!

ΙΣΜΗΝΗ

Αμέσως πατέρα.

Η Ισμήνη αφήνει απογοητευμένη το βιβλίο στο τραπέζι, σηκώνεται και στρώνει την ποδιά. Ξαφνικά ακούγεται το κουδουνάκι της πόρτας και ένα κύμα κρύου αέρα μπαίνει στο μαγαζί. Ο Παντελής κοιτά προς την πόρτα και σταματάει να παίζει τάβλι απότομα. Όλοι καταλαβαίνουν ότι κάτι συμβαίνει και στρέφουν το βλέμμα τους προς τα εκεί. Στο καφενείο επικρατεί ξαφνικά σιγή. Όλοι κοιτούν τον νέο που μπήκε με απορία. Η Ισμήνη επεξεργάζεται τα πράγματά του. Την κάμερα που είναι περασμένη στο λαιμό του και το μεγάλο του σακίδιο. Χαμογελάει ενθουσιασμένη. Ο νέος (γύρω στα είκοσι) κάνει νεύματα στον κόσμο προσπερνώντας τα τραπέζια και κάθεται σε αυτό που καθόταν πριν η Ισμήνη. Εκείνη πηγαίνει προς το μέρος του για να του πάρει παραγγελία αλλά ο Ακύλας την σταματάει.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη το ούζο εσύ.

Ο Ακύλας πηγαίνει στο τραπέζι του νεαρού.

ΑΛΚΗΣ

Καλησπέρα.

(CONTINUED)

3 CONTINUED:

Ο Άλκης βολεύεται στο τραπέζι αφήνοντας τα πράγματά του, χαμογελώντας.

ΑΚΥΛΑΣ

Μακρύ το ταξίδι;

Ο Ακύλας τον κοιτάζει καχύποπτα. Από το υπόλοιπο μαγαζί ακούγονται ψίθυροι. Η Ισμήνη πηγαίνει το ούζο στο τραπέζι των γέρων. Πηγαίνει πάλι προς το κουζινάκι κοιτώντας διακριτικά προς τον πατέρα της και τον Άλκη.

ΑΛΚΗΣ

Αρκετά...Αλκης.Χαίρω πολύ.

Ο Άλκης τεντώνει το χέρι του για να συστηθεί. Ο Ακύλας το σφίγγει.

ΑΚΥΛΑΣ

Και από που μας έρχεσαι ρε Άλκη;

ΑΛΚΗΣ

Από την Θεσσαλονίκη. Είχα πάει στους δικούς μου και τώρα θα κατέβω Αθήνα που σπουδάζω. Ήθελα όμως να έρθω προς τα εδώ, να δω κάποια χωριά. Να έχω υλικό για την σχολή...

ΑΚΥΛΑΣ

Με αυτά τα μαραφέτια ασχολείσαι;

Δείχνει την κάμερα που έχει αφήσει ο Άλκης στο τραπεζάκι.

ΑΛΚΗΣ

Φωτογράφος ναι.

Ο Άλκης συνεχίζει να χαμογελάει ενώ ο Ακύλας παραμένει πολύ σοβαρός και δεν απαντάει. Η Ισμήνη, πίσω από τον πάγκο του ταμείου (λίγα μέτρα πίσω τους) τρίβει με μια πετσέτα ένα φλιτζάνι όση ώρα μιλούν οι δύο άντρες, προσποιούμενη ότι έχει δουλειά, ενώ ακούει προσεκτικά την συζήτηση.

ΑΛΚΗΣ (CONT'D)

Έκανα μια βόλτα στο χωριό σας. Δεν βρήκα κάποιον ξενώνα.

ΑΚΥΛΑΣ

Θα βρεις στο επόμενο χωριό. Θες μισή ώρα δρόμο.

(CONTINUED)

3 CONTINUED: (2)

ΑΚΥΛΑΣ

Να σου φέρω κάτι ή θα φύγεις;
Νυχτώνει κιόλας.

ΑΛΚΗΣ

Έναν ελληνικό θα τον έπινα.
Ευχαριστώ.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη έναν ελληνικό. Και γρήγορα
γιατί το παιδί βιάζεται.

ΙΣΜΗΝΗ

Αμέσως.

Η Ισμήνη αφήνει την πετσέτα και το φλιτζάνι με γρήγορες κινήσεις και πάει στο κουζινάκι σχεδόν τρέμοντας να φτιάξει τον καφέ.

ΓΕΡΟΣ 3: ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ

Ακύλα...

Ο γέρος γνέφει στον Ακύλα να πάει από το τραπέζι τους. Ο Ακύλας ρίχνει ένα βλέμμα στον Άλκη προβληματισμένος και πάει στο τραπέζι των γέρων.

CUT TO:

4 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. EVENING

Ο Άλκης έχει τελειώσει τον καφέ του. Ο Ακύλας κάθεται στο τραπέζι των γέρων και μιλάνε ψιθυριστά. Η μαυροφορεμένη γυναίκα παραμιλάει πλέκοντας ακόμα το πουλόβερ. Σκουπίζει δάκρυα από το πρόσωπό της. Ο Άλκης την τραβάει διακριτικά μια φωτογραφία.

ΕΥΑΝΘΙΑ (ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΑ ΜΑΥΡΑ)

Στεφάνι. Φιλί στο μέτωπο. Χώμα. Αχ γιατί
 με άφησες Στέλιο μου! Στεφάνι, φιλί
 στο μέτωπο, χώμα. Ήρθα εγώ στο
 τραπέζι σου. Εγώ θα πίνω τον καφέ
 σου. Στεφάνι...

Το μικρό αγοράκι τραβάει τις κλωστές. Εκείνη δεν
 του δίνει σημασία. Ο Άλκης προσπαθεί να ακούσει
 τα λόγια της. Η Ισμήνη κρατώντας ένα ποτήρι ούζο
 στα χέρια της, βγαίνει από το κουζινάκι και
 κοντοστέκεται.

(CONTINUED)

4 CONTINUED:

Κοιτάζει την γυναίκα και σφίγγει τα δόντια της.
 Κλείνει για λίγα δεύτερα τα μάτια της, παίρνει
 μια βαθιά ανάσα και συνεχίζει προς το τραπέζι
 του Άλκη.

ΙΣΜΗΝΗ

Ορίστε το ούζο σου.

Η Ισμήνη αφήνει το ούζο στο τραπέζι. Πάει να
 μαζέψει το φλιτζάνι του καφέ αλλά συνειδητοποιεί
 ότι το βιβλίο της είναι ακόμα στο τραπέζι και
 ντροπαλά το παίρνει στα χέρια της.

ΑΛΚΗΣ

Δικό σου είναι; Του έριξα μια ματιά,
 ελπίζω να μην σε πειράζει.

Η Ισμήνη γνέφει αρνητικά και χαμογελάει.

ΑΛΚΗΣ (CONT'D)

Έχεις πολύ ωραίες σημειώσεις.

Η Ισμήνη πάει να απαντήσει όταν βλέπει τον πατέρα της να την κοιτάζει έντονα. Τυρίζει πάλι στον Άλκη, του χαμογελάει θλιμμένα και πηγαίνει πίσω στην κουζίνα με το κεφάλι σκυφτό.

CUT TO:

5 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. NIGHT

Η Ισμήνη μαζεύει τα πράγματα από τα τραπέζια καθώς το καφενείο έχει σχεδόν αδειάσει. Τελευταίοι έχουν μείνει οι γέροι και ο Άλκης. Οι γέροι σηκώνονται να φύγουν και κοιτούν περίεργα τον Άλκη. Γνέφουν στον Ακύλα και φεύγουν.

ΑΚΥΛΑΣ

Άντε αύριο πάλι. Καληνύχτα...

Ο Ακύλας πηγαίνει στο τραπέζι του Άλκη και του μαζεύει το ποτήρι με το ούζο και το φλιτζάνι του καφέ.

ΑΚΥΛΑΣ (CONT'D)

Νεαρέ καλύτερα να πηγαίνεις. Έχεις και δρόμο.

ΑΛΚΗΣ

Ναι...έχετε δίκιο.

Ο Άλκης αρχίζει να μαζεύει τα πράγματα του. Η Ισμήνη πηγαίνει προς το μέρος τους.

(CONTINUED)

5 CONTINUED:

ΙΣΜΗΝΗ

Πατέρα ίσως θα μπορούσαμε εμείς να τον φ...

Πριν προλάβει να ολοκληρώσει την πρότασή της ο Ακύλας την αρπάζει από το μπράτσο και πηγαίνουν προς το κουζινάκι. Της ψιθυρίζει κάτι στο αυτί και εκείνη γνέφει καταφατικά. Ο Άλκης σηκώνεται όρθιος και μαζεύει τα πράγματά του.

ΑΛΚΗΣ

Καλό σας βράδυ...

Ο Άλκης πηγαίνει αργά προς την πόρτα κοιτώντας που και που πίσω του περιμένοντας κάποια απάντηση και βγαίνει από το μαγαζί.

CUT TO BLACK

6 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. NIGHT

Ο Ακύλας βγάζει την ποδιά του και κοιτάζει έξω από τα παράθυρα για κάποιο ίχνος του Άλκη. Η Ισμήνη συμμαζεύει το μαγαζί, με το κεφάλι σκυφτό. Ο Ακύλας βάζει το παλτό του, πηγαίνει προς την πόρτα και λίγο πριν την ανοίξει ανάβει ένα τσιγάρο.

ΑΚΥΛΑΣ

Μην αργήσεις.

Ο Ακύλας κοιτάζει έντονα την Ισμήνη που του γνέφει καταφατικά. Βγαίνει από το μαγαζί και η Ισμήνη ανοίγει το ραδιόφωνο. Ακούγονται δημοτικά τραγούδια και η Ισμήνη το αλλάζει αμέσως. Μετά από αρκετές προσπάθειες, βρίσκει ένα σταθμό με ελαφρά τραγούδια της προηγούμενης δεκαετίας. Κουνάει ρυθμικά το σώμα της και τραγουδά. Παίρνει μια ξύλινη σκούπα και σκουπίζει το μαγαζί με χαρούμενη διάθεση. Ακουμπάει την σκούπα στο πλάι από ένα ξύλινο καφέ πιάνο (χωρίς ουρά), που βρίσκεται φορτωμένο με πράγματα στην πίσω μεριά του μαγαζιού, σαν πάγκος. Το κοιτάει και χαμογελάει. Πηγαίνει να κλείσει το ραδιόφωνο, βάζει μια καρέκλα μπροστά στο πιάνο και κάθεται. Αρχίζει να παίζει και να τραγουδά

αλλά σταματάει αρκετές φορές για να δει τις σημειώσεις στο βιβλίο της, προσπαθώντας να μελοποιήσει τα ποιήματα του.

CUT TO:

7 EXT. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ. NIGHT

Ο Άλκης έχει βάλει στο στόμα του ένα τσιγάρο και βγαίνει από το αυτοκίνητό του (παρκαρισμένο στην πίσω μεριά του μαγαζιού) κρατώντας κλειστό το μπουφάν του για το κρύο. Προχωράει προς την πλαϊνή μεριά του καφενείου. Φτάνει λίγο πριν την τζαμαρία και στηρίζει το σώμα του στον τοίχο. Ανάβει το τσιγάρο και τραβάει μια ρουφηξιά. Ακούει την Ισμήνη να παίζει πιάνο και να τραγουδά και κοιτάζει δειλά από την τζαμαρία. Την βλέπει, πάει να την φωτογραφίσει αλλά δεν το κάνει και σβήνει το τσιγάρο του με το παπούτσι του.

CUT TO:

8 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. NIGHT

Ο Άλκης μπαίνει μέσα στο καφενείο. Η Ισμήνη ακούει το κουδουνάκι και σταματά να παίζει. Κοιτάζει προς την πόρτα και σηκώνεται απότομα.

ΑΛΚΗΣ

Συγγνώμη εγώ... Μπορώ να...

Σηκώνει λίγο την κάμερα και η Ισμήνη καταλαβαίνει.

ΙΣΜΗΝΗ

Ναι γιατί όχι...

Η Ισμήνη συνεχίζει να παίζει και ο Άλκης την φωτογραφίζει. Η Ισμήνη τελειώνει το τραγούδι και σταματά. Ο Άλκης κάθεται σε ένα τραπέζι κοντά της. Χαμογελάνε ο ένας στον άλλο.

ΙΣΜΗΝΗ (CONT'D)

Πήγε αργά...

Κλείνει το καπάκι του πιάνου, παίρνει το βιβλίο στα χέρια της και σηκώνεται.

ΑΛΚΗΣ

Και γω έπρεπε να έχω φύγει αλλά δεν μπορούσα... Παίζεις πολύ όμορφα...

Η Ισμήνη τον σταματάει στη μέση της πρότασης ανυπόμονα.

ΙΣΜΗΝΗ

Είναι ωραία η Αθήνα;

(CONTINUED)

8 CONTINUED:

ΑΛΚΗΣ

Μπορώ να σου δείξω φωτογραφίες αν θέλεις. Τις εμφάνισα χθες και τις έβαλα πρόχειρα εδώ...

Βάζει το χέρι του στην εσωτερική μεριά του μπουφάν του και βγάζει μερικές ασπρόμαυρες φωτογραφίες. Η Ισμήνη κάθεται δειλά απέναντι του και τις παίρνει από το χέρι του. Τις κοιτάζει μία μία προσεκτικά και χαμογελάει.

ΙΣΜΗΝΗ

Η μητέρα μου πάντα ήθελε να φύγει από το χωριό. Έλεγε ότι δεν είχε δει ποτέ τίποτα με τα πόδια της.

ΑΛΚΗΣ

Με τα πόδια της;

ΙΣΜΗΝΗ

Και γω τώρα την Αθήνα με τα μάτια μου
την βλέπω.<<Για να δεις όμως στ'
αλήθεια ένα τόπο πρέπει να τον δεις
με τα πόδια σου.>> Έτσι μου έλεγε.

ΑΛΚΗΣ

Και έφυγε;

ΙΣΜΗΝΗ

Ελπίζω να το κάνω εγώ για εκείνη.

Η Ισμήνη βουρκώνει. Σταματάει να αλλάζει τις
φωτογραφίες και κοιτάζει τον Άλκη στα μάτια.
Εκείνος καταλαβαίνει ότι πρέπει να αλλάξει θέμα
συζήτησης.

ΑΛΚΗΣ

Περίεργο όνομα έχει το χωριό σας.
Έέρεις πως προέκυψε;

ΙΣΜΗΝΗ

Από ένα ταξιδιώτη σαν και του λόγου
σου. Ήταν μάλλον από τους πρώτους
κάτοικους. Υπήρχαν φήμες ότι είχε
φτάσει μέχρι την κορυφή ενός βουνού
δεν ξέρω και εγώ που.

Η Ισμήνη δείχνει να διώχνει τελείως τις
προηγούμενες σκέψεις της και κοιτάζει τον Άλκη
σαν να μην συμβαίνει τίποτα.

ΑΛΚΗΣ

Το Κιλιμάντζαρο;

(CONTINUED)

8 CONTINUED: (2)

ΙΣΜΗΝΗ

Ναι αυτού. Η αγραμματοσύνη βλέπεις...το
λέγανε λάθος και έμεινε.

ΑΛΚΗΣ

Άκουσα και εγώ φήμες για το χωριό
σας.Περίεργες.Γι'αυτό είμαι εδώ.

ΙΣΜΗΝΗ

Τι εννοείς;

Η Ισμήνη δείχνει αγχωμένη και χαμηλώνει τον τόνο
της φωνής της. Δίνει απότομα τις φωτογραφίες
πίσω στον Άλκη και κείνος τις βολεύει πίσω στο
μπουφάν του.

ΑΛΚΗΣ

Για τον τρόπο που πεθαίνετε Ισμήνη.
Δεν μπορεί να είναι πάντα σύμπτωση.

ΙΣΜΗΝΗ

Καλύτερα να πηγαίνουμε. Θα ανησυχήσει
ο πατέρας μου...

Η Ισμήνη πάει να σηκωθεί.Ο Άλκης την κόβει στη
μέση της πρότασης.

ΑΛΚΗΣ

Πως είναι να φοβάσαι μόνο στα
γενέθλια σου;

ΙΣΜΗΝΗ

Πως είναι να φοβάσαι κάθε μέρα;

ΑΛΚΗΣ

Σαν να μην φοβάσαι καθόλου.

Οι δυο τους κοιτάζονται για λίγα δευτερόλεπτα
σιωπηλοί.

ΙΣΜΗΝΗ

Όταν φύγεις...Πάρε με μαζί. Στην Αθήνα.

Ο Άλκης δείχνει έκπληκτος. Πάει να μιλήσει αλλά η Ισμήνη τον σταματάει.

ΙΣΜΗΝΗ (CONT'D)

Ρωτάς πως είναι να φοβάμαι τα γενέθλια μου. Κι αν δεν είναι αυτό που φοβάμαι περισσότερο; Ο πατέρας μου...

(CONTINUED)

8 CONTINUED: (3)

ΑΛΚΗΣ

Ο Ακύλας;

ΙΣΜΗΝΗ

Δεν θα με αφήσει ποτέ να φύγω, να ασχοληθώ με την μουσική, να κάνω αυτό που θέλω. Κανείς δεν φεύγει από δω. Αυτό φοβάμαι.

Ο Άλκης την κοιτάει προβληματισμένος.

ΙΣΜΗΝΗ (CONT'D)

Δεν θα κάνεις τίποτα κακό. Μεθαύριο θα είμαι ενήλικη...Θα σου πω ότι θες να μάθεις...

CUT TO:

**9 INT. ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ/ΣΠΙΤΙ ΙΣΜΗΝΗΣ ΚΑΙ ΑΚΥΛΑ.
MORNING**

Η Ισμήνη έχει ετοιμάσει πρωινό και κάθονται με τον Ακύλα στην τραπεζαρία σιωπηλοί. Η Ισμήνη

κοιτάζει τον πατέρα της, που μασουλάει έντονα. Πάει να του μιλήσει αλλά το μετανιώνει και κοιτάει κάτω. Εκπνέει απογοητευμένα.

ΑΚΥΛΑΣ

Ετοιμάσες το φόρεμά σου για αύριο;

ΙΣΜΗΝΗ

Ναι πατέρα.

ΑΚΥΛΑΣ

Να προσευχηθείς πολύ. Όχι όπως τα αδέρφια σου. Είναι κρίσιμα γενέθλια αυτά, το ξέρεις.

ΙΣΜΗΝΗ

Τελείωσες πατέρα; Να τα μαζέψω;

CUT TO:

10 EXT. ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΧΩΡΙΟΥ. MORNING

Ο Άλκης περιφέρεται στα δρομάκια του νεκροταφείου. Η Ευανθία είναι η μόνη που βρίσκεται εκεί, κοκαλωμένη και στα γόνατα μπροστά από έναν τάφο. Ο Άλκης φωτογραφίζει τις πλάκες.

(CONTINUED)

10 CONTINUED:

Όλες οι ημερομηνίες θανάτου είναι ίδιες με αυτές της γέννησης. Δείχνει μπερδεμένος. Ψιθυρίζει τις ημερομηνίες.

ΑΛΚΗΣ

1931...1949...Πολλοί στα δεκαοχτώ...

Η Ευανθία σηκώνει το κεφάλι της και τον κοιτάζει. Εκείνος, (δεν την είχε δει μέχρι

εκείνη την στιγμή) την βλέπει και απομακρύνεται από το νεκροταφείο.

CUT TO:

11 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Στο ραδιόφωνο παίζουν ηπειρώτικα τραγούδια. Οι συνηθισμένοι πελάτες είναι εκεί. Κάποιοι τραγουδούν σιγανά. Μπαίνει ο Άλκης. Τον κοιτάζουν όλοι περίεργα. Κάθεται πάλι στο ίδιο τραπέζι και τον πλησιάζει ο Ακύλας.

ΑΚΥΛΑΣ

Πάλι στα μέρη μας νεαρέ; Δεν έχουμε δα και τόσο ενδιαφέρον.

ΑΛΚΗΣ

Ήμουν κουρασμένος για να οδηγήσω χθες και κοιμήθηκα στο αυτοκίνητό μου...

ΑΚΥΛΑΣ

Με τέτοιο κρύο; Και τόσες ώρες τι...

Όσο μιλάει ο Ακύλας η Ισμήνη βγαίνει από το κουζινάκι και πηγαίνει να πάρει ένα πιατάκι πάνω από το πιάνο. Ο Άλκης την βλέπει και χαμογελά.

ΑΛΚΗΣ

Θα μας παίξεις κάτι Ισμήνη;

Ο Ακύλας ξαφνιάζεται και μετά γελά δυνατά. Η Ισμήνη αγχώνεται και σφίγγει με τα χέρια της το πιάτο.

ΑΚΥΛΑΣ

Η Ισμήνη δεν ξέρει πιάνο...

Ο Ακύλας κοιτάζει την Ισμήνη. Το βλέμμα της την προδίδει. Ο Ακύλας πηγαίνει γρήγορα προς εκείνη, την αρπάζει από το μπράτσο και την σέρνει στο κουζινάκι.

CUT TO:

12 INT. ΚΟΥΖΙΝΑΚΙ. AFTERNOON

ΙΣΜΗΝΗ

Αν δεν ήθελες τίποτα να σου θυμίζει
την μάνα γιατί το κράτησες;

ΑΚΥΛΑΣ

Αυτό το πιάνο έχει ιστορία πίσω του.
Δεν σημαίνει ότι θα την συνεχίσεις
εσύ όμως. Μια δουλειά έχεις εδώ μέσα
κατάλαβες; Μία!

Ο Ακύλας χτυπάει με δύναμη τον πάγκο της
κουζίνας. Φλιτζάνια πέφτουν και σπάνε. Η Ισμήνη
κοιτάζει το πάτωμα.

ΙΣΜΗΝΗ

Μια μέρα θα φύγω και δεν θα με
σταματήσεις. Όπως έκανες μ'εκείνη...

Ο Ακύλας ξαφνιάζεται και την χαστουκίζει.

CUT TO:

13 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Οι πελάτες δεν δείχνουν να ενοχλούνται από
τον τσακωμό. Ένας από αυτούς σηκώνεται και
δυναμώνει το ραδιόφωνο. Οι γέροι παίζουν τάβλι
ανενόχλητοι. Ο Άλκης κοιτάζει προς το κουζινάκι
ανήσυχος. Βγάζει ένα χαρτί και ένα μολύβι από
το σάκο του. Γράφει ένα σημείωμα, το βάζει
διακριτικά ανάμεσα στις σελίδες του βιβλίου της
Ισμήνης και βγαίνει από το καφενείο.

CUT TO:

14 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. NIGHT

Το μαγαζί είναι άδειο από πελάτες. Η Ισμήνη καθαρίζει και ο Ακύλας μετράει τα χρήματα του ταμείου, επιβλέποντάς την παράλληλα. Η Ισμήνη βγάζει την ποδιά της.

ΙΣΜΗΝΗ

Είμαι έτοιμη.

Βάζουν τα πανωφόρια τους. Η Ισμήνη παίρνει διακριτικά το βιβλίο και το βάζει κάτω από το παλτό της. Ο Ακύλας βάζει στο στόμα ένα τσιγάρο και γνώφει στην Ισμήνη να προχωρήσει. Βγαίνουν από το μαγαζί. Ο Ακύλας κλείνει τα φώτα και κλειδώνει την πόρτα.

CUT TO BLACK**15 INT. ΔΩΜΑΤΙΟ ΙΣΜΗΝΗΣ. MORNING**

Η Ισμήνη έχει φορέσει ένα μακρύ λευκό φόρεμα και χτενίζει τα μαλλιά της, καθισμένη στο μπουντουάρ της. Αφήνει την βούρτσα και παρατηρεί ότι από το βιβλίο της προεξέχει ένα κομμάτι χαρτί. Το παίρνει, το διαβάζει και δείχνει σκεπτική. Ακούει φασαρία από το μέσα δωμάτιο και με γρήγορες κινήσεις σκίζει το χαρτί και σηκώνεται όρθια. Βγάζει μια τσάντα από την ντουλάπα. Αδειάζει το εσωτερικό και βάζει κάποια ρούχα, την κορνίζα με την οικογενειακή φωτογραφία που είχε στο κομοδίνο και το βιβλίο της και την κρύβει κάτω από το κρεβάτι της.

CUT TO:**16 INT. ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ. MORNING**

Ο Ακύλας, καθισμένος σε μια καρέκλα, πλέκει ένα στεφάνι με λουλούδια (κίτρινα γιασεμιά). Η Ισμήνη βγαίνει από το δωμάτιο της και εκείνος της το τοποθετεί προσεκτικά στο κεφάλι. Της

δίνει ένα φιλί στο μέτωπο. Εκείνη του χαμογελάει βεβιασμένα.

ΑΚΥΛΑΣ

Χρόνια πολλά κόρη μου...
Προσευχήθηκες;

CUT TO:

17 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Η Ευανθία κάθεται με το παιδί της κοντά στο παράθυρο καθαρίζοντας του ποτοκάλια. Μπαίνουν στο μαγαζί οι τρεις γέροι και κάθονται στο τραπέζι τους. Κοιτάζουν την Ευανθία, κουνάνε τα κεφάλια τους αποδοκιμαστικά και μουρμουρίζουν. Η Ισμήνη βγαίνει από την κουζίνα διστακτικά. Όλοι την κοιτούν και σηκώνονται όρθιοι. Την πλησιάζουν και την φιλούν ένας ένας στο μέτωπο λέγοντας μετά μια ευχή.

ΝΙΚΗΤΑΣ

Να ζήσεις κόρη μου.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ

Ο Θεός να σε έχει καλά κορίτσι μου.
Να προσεύχεσαι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ

Ολόκληρη γυναίκα έγινε η κόρη σου
Ακύλα. Να τα εκατοστήσεις παιδί μου.

(CONTINUED)

17 CONTINUED:

ΕΥΑΝΘΙΑ

Θα γίνεις όμορφη νύφη Ισμήνη μου. Με
τα πυρόξανθα μαλλιά σου. Δεν έχουν

όλες οι ηπειρώτισσες την ίδια τύχη.

Της χαϊδεύει ταυτόχρονα τα μαλλιά, βουρκωμένη. Το παιδί της την σκουντάει. Η Ισμήνη φαίνεται πως νιώθει άβολα και περιμένει να τελειώσουν. Η γυναίκα σηκώνει τον γιό της για να τελέσει και κείνο την τελετουργία.

ΠΑΙΔΙ

Χρόνια πολλά Ισμήνη!

ΙΣΜΗΝΗ

Σας ευχαριστώ όλους.

Τους χαμογελάει με το ζόρι και γυρίζει στο κουζινάκι με το κεφάλι σκυφτό.

CUT TO:

18 INT/EXT. ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ/ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΑΛΚΗ. AFTERNOON

Ο Άλκης παρκάρει το αυτοκίνητό του. Ανοίγει το παράθυρο και βγάζει ένα τσιγάρο. Το βάζει στο στόμα, κοιτάζει το ρολόι του και μετά προς το καφενείο. Βάζει πίσω το τσιγάρο και κοιτάζει τα πίσω καθίσματα. Κάνει χώρο, βάζοντας στην άκρη μια κουβέρτα και πουλόβερ που είχε αφημένα ακατάστατα.

CUT TO:

19 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Η Ισμήνη κρατάει έναν καφέ και τον πηγαίνει στην Ευανθία. Σκοντάφτει σε μια καρέκλα και χύνει επίτηδες τον καφέ στο λευκό φόρεμά της.

ΙΣΜΗΝΗ

Κυρία Ευανθία χίλια συγνώμη, θα σας φτιάξω άλλον αμέσως.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μην νοιάζεσαι κορίτσι μου για τον καφέ, να πας να αλλάξεις. Κανονικά δεν θα έπρεπε να δουλεύεις σήμερα.

Μια σε έχει ο πατέρας σου...

(CONTINUED)

19 CONTINUED:

ΙΣΜΗΝΗ

Πατέρα μπορώ;

Ο Ακύλας κοιτάζει αγριεμένα πρώτα την Ευανθία και μετά την Ισμήνη, που τον κοιτάζει γλυκά.

ΑΚΥΛΑΣ

Να ρθω μαζί σου. Μην πας μόνη.

ΙΣΜΗΝΗ

Πατέρα υπερβάλλεις. Δεν θα αργήσω. Μην ανησυχείς.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη μίλησα. Δεν θα πας μόνη.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Θα πάω εγώ μαζί της Ακύλα. Να πάρουμε και λίγο αέρα. Μείνε εσύ στο μαγαζί σου.

Ο Ακύλας τις κοιτάει και γνέφει καταφατικά. Η Ευανθία βάζει την ζακέτα της, η Ισμήνη το παλτό της και πιάνονται αγκαζέ.

CUT TO:

20 EXT. ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Η Ευανθία και η Ισμήνη περπατάνε στο δρόμο. Η Ισμήνη δείχνει απογοητευμένη.

ΙΣΜΗΝΗ

Πάμε από εδώ κυρία Ευανθία, είναι πιο σύντομα.

Οι δύο γυναίκες στρίβουν πριν φτάσουν προς την πίσω μεριά του καφενείου.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πίσω σε περιμένει το παλικάρι;

Η Ισμήνη κοντοστέκεται.

ΙΣΜΗΝΗ

Ποιο παλικάρι κυρία Ευανθία; Τι λέτε;

Η Ευανθία γελάει, παίρνει το χέρι της Ισμήνης στη χούφτα της και το τρίβει. Συνεχίζουν να περπατάνε.

(CONTINUED)

20 CONTINUED:**ΕΥΑΝΘΙΑ**

Τον είδα κορίτσι μου, δεν έφυγε ακόμα. Θα σε πάρει μαζί του, δεν με γελάς.

Η Ισμήνη σφίγγει τα δόντια της και κοιτάζει το πάτωμα.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Να πας.

Η Ισμήνη κοιτάζει την Ευανθία έκπληκτη. Εκείνη είναι βουρκωμένη.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τι με θωρείς Ισμήνη; Τον αγαπώ τον
 τόπο μου και δεν θα έφευγα ποτέ. Αλλά
 από όταν έχασα τον Στέλιο μου
 σκέφτομαι πρωί βράδυ γιατί να μείνει
 κανείς σε ένα μέρος σαν και τούτο. Με
 τον φόβο κάθε χρόνο, σε μια μέρα
 χαράς... Ποιος ξέρει; Μπορεί εκεί έξω
 να μην μας ακολουθεί όλο αυτό... Να
 ζήσεις ελεύθερη. Για σένα και όσους
 έφυγαν νωρίς.

Φτάνουν μπροστά στο σπίτι της Ισμήνης και η
 Ευανθία γυρίζει προς την Ισμήνη. Την φιλάει στο
 μέτωπο. Η Ισμήνη έχει βουρκώσει.

ΙΣΜΗΝΗ

Ο πατέρας μου...

ΕΥΑΝΘΙΑ

Σώπασε κόρη μου. Θα φροντίσω εγώ τον
 πατέρα σου. Πήγαινε.

Η Ισμήνη ανοίγει την εξώπορτα του σπιτιού της,
 κοιτάζει την Ευανθία. Εκείνη την αποχαιρετά με
 ένα νεύμα και φεύγει.

CUT TO:**21 EXT. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΑΛΚΗ. AFTERNOON**

Ο Άλκης κοιτάει από τους πλαϊνούς καθρέφτες.
 Βλέπει την Ισμήνη αρκετά πίσω, να βγαίνει από ένα
 δρομάκι φορώντας ακόμα το λεκιασμένο φόρεμα, με
 την τσάντα στον ώμο. Ο Άλκης εκπνέει αγχωμένως
 και φοράει την ζώνη του.

CUT TO:

22 EXT. ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ. AFTERNOON

Ο Ακύλας περιφέρεται στην είσοδο του μαγαζιού ανήσυχος, καπνίζοντας. Σκύβει να κοιτάξει από την πλαϊνή μεριά του μαγαζιού και βλέπει την Ισμήνη. Εκπνέει ανακουφισμένος. Τραβάει μια ρουφηξιά και παρατηρεί την τσάντα της. Την βλέπει να περπατά γρήγορα προς την πίσω μεριά, αντί να στρίψει, πανικοβάλλεται και της φωνάζει.

ΑΚΥΛΑΣ

Ισμήνη...

Τον κοιτάζει και κείνη και αρχίζει να τρέχει προς το αμάξι.

ΑΚΥΛΑΣ (CONT'D)

Από τα χέρια μου θα πας...σαν την
μάννα σου.

Πετάει το τσιγάρο και μπαίνει οργισμένος στο μαγαζί.

CUT TO:

23 INT. ΚΑΦΕΝΕΙΟ. AFTERNOON

Ο Ακύλας αρπάζει με γρήγορες κινήσεις μια καραμπίνα που ήταν κρεμασμένη στον τοίχο της εισόδου και αρχίζει να τρέχει. Όλοι σηκώνονται όρθιοι. Οι γέροι βγαίνουν κι αυτοί έξω για να δουν τι συμβαίνει.

CUT TO:

24 INT./EXT. ΔΡΟΜΟΣ/ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΑΛΚΗ. AFTERNOON

Η Ισμήνη μπαίνει στην θέση του συνοδηγού στο αμάξι του Άλκη ο οποίος ξεκινάει με ταχύτητα. Ο Ακύλας τρέχει αρκετά πίσω από το αμάξι και

πυροβολεί προς τις ρόδες, αλλά δεν βρίσκει στόχο. Η Ισμήνη βγάζει το κεφάλι της έξω από το παράθυρο και κοιτάζει πίσω προς τον πατέρα της, ο οποίος δεν έχει άλλες σφαίρες αλλά συνεχίζει να τρέχει. Η Ισμήνη βγάζει το στεφάνι με τα λουλούδια από το κεφάλι της, το πετάει στον δρόμο και χαμογελάει. Ο Άλκης οδηγεί γρήγορα και το αμάξι χάνεται στις στροφές. Ο Ακύλας πέφτει με τα γόνατα στα χαλίκια λαχανιασμένος. Πετάνει την καρραμπίνα νευριασμένος και κοιτάει τον ουρανό.

CUT TO:

25 INT./EXT. ΔΡΟΜΟΣ/ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΑΛΚΗΣ. EVENING

Ο Άλκης οδηγεί αργά και ήρεμα. Η Ισμήνη έχει ακουμπήσει το κεφάλι της στο παράθυρο και έχει τα μάτια της κλειστά. Ο ήλιος πέφτει. Από το ραδιόφωνο ακούγονται παράσιτα και ο Άλκης αλλάζει σταθμούς.

ΑΛΚΗΣ

Δεν σου ευχήθηκα μέχρι τώρα... χρόνια
πολλά...

Κοιτάζει την Ισμήνη. Το πρόσωπο της είναι γαλήνιο αλλά από την μύτη της τρέχει λίγο αίμα. Ο Άλκης πανικοβάλλεται. Της πιάνει τον ώμο.

ΑΛΚΗΣ (CONT'D)

Ισμήνη;

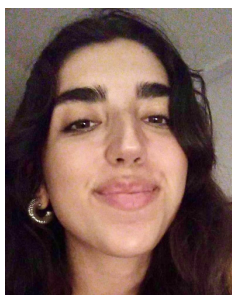
Στο ραδιόφωνο μπαίνει ένα τραγούδι. Η Ισμήνη ταυτόχρονα ανοίγει τα μάτια της.

"THE END"

Χρήστος Κιούσης

Ο Χρήστος Κιούσης γεννήθηκε στην Πάτρα το 1963. Φοίτησε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθήνας και στο διετές Μεταπτυχιακό Τμήμα της σχολής από όπου απέκτησε Master στα Οικονομικά. Εργάστηκε για δεκαπέντε έτη σε μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες (LOREAL, Όμιλος Βαρδινογιάννη, Procter & Gamble, AVON) ως αναλυτής και οικονομικός διευθυντής. Το 2004 στράφηκε στο Δημόσιο Τομέα (ΔΕΗ) για να βρει το χρόνο να ασχοληθεί πιο συστηματικά με τις δυο νεανικές του αγάπες, τη Συγγραφή και την Ψυχολογία. Σπούδασε Συμβουλευτική Ψυχικής Υγείας (ΚΕΨΣ, 2013-2016) και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Σχεσιακή Ψυχανάλυση (ΙΣΟΨ, 2016-2019), ενώ παράλληλα προσέφερε εθελοντική εργασία ως συντονιστής σε ομάδες αυτοβοήθειας για άτομα με διαταραχές διάθεσης (ΜΑΖΙ, 2015- 2019). Το 2021 συνταξιοδοτήθηκε από την ΔΕΗ Α.Ε. Ετοιμάζει δύο συλλογές με ποιήματα και Παράξενες Ιστορίες, ενώ έχει γράψει ένα θεατρικό έργο για το οποίο έλαβε το 1ο βραβείο της Ε.Σ.Ε. το 2023.

Κωνσταντίνα Καραβασίλη

Η Κωνσταντίνα Καραβασίλη γεννήθηκε στο Βόλο το 2003 όπου και μεγάλωσε. Από τα παιδικά της χρόνια είχε κλίση στις τέχνες και το 2021 ξεκίνησε τις σπουδές της, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, στο τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας. Εκεί πυροδοτήθηκε η αγάπη της για την συγγραφή διηγημάτων και σεναρίων. Το 2024 το πρώτο της σενάριο ταινίας μικρού μήκους με τίτλο "Καλιμάντζαρο" διακρίθηκε στον 11ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Σεναρίου με το πρώτο βραβείο. Τα τελευταία χρόνια ζει στην Κέρκυρα όπου συνεχίζει να γράφει και να δημιουργεί.

ISBN 978-618-5386-54-2

9 786185 386542